

417 த.வ

87

ஓம்

அழகியது

(பாட்டுஸ். குளிப்புரையும்)

புலவர் பாண்டியனர்

பதிப்பகம்

மெய்கண்டான்

செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11

1965

[போர்து]

7

800/60
139

7.8 48/1

~~894-811~~

810

1959

அழகியது

(பாட்டுங் குறிப்புரையும்)

புலவர் பரண்தியனர்

பதிப்பகம்

மெய்கண்டான்

செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11

1965

【பதிப்புரிமை ஆக்கிரோவரது】

W. W. & J. T.

1880

ஓம்:

மன்னுரை

அழகியதெனப் பெயரிய இப்பாட்டுப்பனுவல் உடன் பாட்டானும் எதிர்மறையானும் அழகென்பதுபற்றிக் கூறு முந்தூற்றிருபத்தேழ் பாடல்களின் ஞேகுதி. அழகிய தென்பது தொகுதியொருமையாதலானே இப்பனுவல் கத்துக் கூறப்படுவன அழகியவையாதலோக்கும்.

பாட்டெல்லாம் நெடுவெண் பாட்டுக்கஞ் ளே நேரிசை வெண்பா வென்பயடும்.

அழகியவை யெனப்பட்டன அறம்பொருளின்ப மென்னு மும்முதற் பொருளினும்படு மொருசாரன்.

அவை இதனகத்துத் தனித்தனிக் கோவைப்படச் செல்லாது தாய்த்தாய்ச் செல்லாநிற்கு மாதவின் இது பதினெண் கீழ்க் கணக்குப் போலத் தாய பனுவலென் னும் வகையிற் படுவதாம். தாய்த்தாய்ச் செல்லுதல்-இடையிட்டிடையிட்டுச் செல்லுதல்: மும்முதற் பொரு ஞமிலிராய்ச் செல்லுத லென்றவாறு.

பனுவலெல்லாம் பிறத்தற்கு முதலாகவின் அறம் பொருளின்ப மென்னு முறுதிப் பொருண் மூன்றும் மும் முதற் பொருளெனப்படும்.

“அந்திலை மருங்கி ஏற்முத ஸகிய
மும்முதற் பொருட்கு முரிய வென்ப”

(தொல். செய்யுளியல். 102.) எனத் தொல்காப்பிய னர் முற்றும்மை கொடுத்தோதியதன் கருத்துணராதார் நான்கென வெண்ணிக் கொஞ்கப்பட்டனவற்றுள் இறு

திக்கணின் ற வீடென்பதற்கு முன்னர் நின்றனவாகவின் அறமுதலியவற்றை மும்முதற் பொருளென்றுரெனக் கொள்ப. தொல்காப்பியனாகுந் திருவள்ளுவனாகும் உறு திப்பொருண் முன்றென்றதல்லது நான்கென்றதிலர். இவர்க்கு வீடு அறமுதலாயினபோலச் செய்யப்படுவதன் றித் துறவறத்தின் விளைவாய் முயற்சியின்றித் தலைப்பட்டுத் தெவிட்டாது முடிவின்றித் துய்க்கப்படா நின் றமைந்து முற்றுப் பெறுதலின் அறத்தின்கண்டங்குமென வடக்கி உறுதிப்பொருண் முன்றெனக் கோடலேதுணிபு.

“பெருநூல் சொன்ன அறத்தினை விளைவ்” தெனப் (சிவப்பிரகாசம். பாயிரம். 7) பிறரும் எடுத்தோதினர்.

இனி உறுதிப் பொருளைச் செய்தியாகக்கொள்ளாது பயனக்க் கொண்ட பிற்றை ஞானரைச் சான்றேர் ஏனை முன்றற்குப் பின்னர் இறுதியாகப் பெறக்கடவ பயனுகிய வீடுபேற்றினைச் சிறப்புடைமையின் நான்காவதென இறு திக்கண் வைத்தெண்ணித் தொகுத்து உறுதிப்பொருள் நான்கெனவுங் கொண்டாரெனக். வடமொழியாளருந் தம் முழு முதலாலை முப்பாலெனப் பொருள்படும் பெய ரானும் பண்டை ஞான்று வழங்கி வந்தனரென்பது கேட்கப்படுகின்றது. திருக்குறளின் பாயிரமெனப்படுந் திரு வள்ளுவ மாலைச் செய்யுஞ்ட பெரும்பாலன திருவள்ளுவ ஞர்க்குப் பிற்பட்டெழுந்தனவாதலின் அவைமுப்பாலை நாற்பாலெனவுங் கூறுவனவாயின.

தொடர்நிலைச் செய்யுட்குரியவென விதந்தோதப் பட்ட அம்மை முதலாய வனப்பெட்டனுள்ளும் ஏற்படையன தனிநிலைச் செய்யுள், இணைநிலைச் செய்யுள் தொகை நிலைச் செய்ய ளென்னுமிவ் வேணைச் செய்யுண் முன்றற்கு முரியவாகவின் இத்தொகை நிலைச் செய்யுட்கு அம்மை, அழகு, புலன், இழுமென்மொழியான் விழுமியது நுவலுந் தோல் என்றில் வனப்பு ஞான்கும் வாங்கவாறு கண்டு கொள்க.

துய்க்கப்படுமழகென வொன்றுக்கி ஒருசார் மும் முதற் பொருளினையும் ஓ வாற்றுன் இன்பத்தின்பாற் படுத்துக் கூறுமுகத்தான் உ. வயாமாறு கூறப்படுதலின் இந்நானுதலியபொருள் புறத்தினையேழுஞ்சாஞ்சித் தினையுண் முதுமொழிக்காஞ்சித் துறையெனக் கூறப்படும்.

யாம் இப்பனுவல் யாத்துப் பதிப்பு வெளியீடு செய் தற்கு ஊக்கமளித்துறுதுனை நின்றவர் செந்திற்செல்வன் எனப் பெயரிய உழுவலன்பராவர். இவ்விளங்குர் சீமான் எனவுஞ்சீமான் செந்திற் செல்வநாதன் எனவுஞ்செந்திற் செல்வநாதன் எனவும் நாதன் எனவும் அழைக்கப்படுவர். இவர் தென்பாண்டி நாட்டகத்துத் திருநெல்வேலி வளா கத்து இராதாபுரத்தை யடுத்த சௌந்தரபாண்டியபுரம் என்னுஞ்சிற்றுரினர். இந்நாளையிற் பலதுறையிலு முன் னேற்றமுந் தலைமையு மெய்தி மினிரும் நாடார் மரபி னர். இவர் தந் தாய் தந்தையர் கத்தோலிக்க மதத்தி னராயினும் இவர் தந்தொல்லோர்போலத் திருநீற்றெருளி பேணுந் திருவாளராய் அடக்க வொழுக்கங்களை அணியா கப் பெற்று நேர்மைவழாது குறிஞ்சிக் கிழவனுகிய குழ கன்பான் மெய்யன்பு பூண்டொழுகுபவர். பிறர்க்கென வாழ்தலில் ஆர்வமிக்குடைய செந்திற் செல்வன் ஈழம் போந்து பல்யாண்டு வதிந்து வரு முரிமையுடைய தொழி லாளராய் எத்துனைச் சிறு தொழிலாயினும் எய்திய திக ழாதுபற்றி முன்னேறலாமென்னுந் துணிவுகொண் டெவ் வாற்றுனு முழைக்குந் திட்பமுடையராய்த் தாளாண்மை வேளாண்மை என்றிவ்விரண்டற்கும் இளங்கர்க்கு எடுத் துக்காட்டாவர். இவர் தம் அருமைத் தாய்மொழியாகிய செந்தமிழ் மொழியிலுஞ் செந்தமிழ் றிஞரிடத் துங் கொண்டிருக்கும் பேரன்பு முத்தமிழ் முதல்வனுகிய முக்கட் பெருமானது திருவருள் வாயிலாக இவர்க்கு வேண் டிய நலம்பலாவு மேன்தோல் எப்ருவிப்பதாகுக

இவ்வழகியதனை எம்பால் அன்பும் பொறுமையுங் கொண்டு செவ்விதிற் பதிப்பித்து வனப்புற அமைத்துச் சுவடியாக்கித் தந்துதவிய கொழும்புச் செட்டியார் தெரு மெய்கண்பான் பதிப்பகத் தலைவர் திரு. நா. இரத்தினசுபாபதி அவர்கட்கும், பதிப்பகச் செயலாளர் திரு. நல்லதம்பி நம சிவாஸ:ம் அவர்கட்கும் தொழிலாளர்க்கும் எம் நல்லன்டும் ராராட் டும் வாழ்த்தும் உரியனவாகுக.

இங்ஙனம்
ராவர் மாண்புயர்

இரத்துமலானு

(செம்மலர்த் தோட்டு ம்)

15—10—65

உரிமையுணர்த்தல்

வெண்பா

அழகிய தூயநல் ஸான்டேர் தமிழில்
அழகிய தென்னுநு ஸாக்கம் அழகியபண
பீண்டிய தந்தை சிவனுர்க் கியற்புலவர்
பாண்டியனுர் தந்த படைப்பு.

ஓம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அழகியது

(நேரிசை வெண்பா)

1. ஒன்றினேன் றன்க னுயரு மழுதனக்
கென்றுமொன் றெல்லை யிலதென்ப-நன்றும்
அழகனு மெம்பெருமாற் கார்வங்கைம் மிக்கா
ரழகெலா மன்னே னமைவு

(குறிப்புரை) ஒன்றின் ஒன்றன்கண்-ஒரு பொருளிற்
காட்டினு மற்றெருபொருளினிடத்து; ஒன்றன்கணின் என
இன்னுருபுங் கண்ணுருபுமுடனின்றுழிக் கண்ணுருபு அன்
சாரியையொடு தொக்கு நின்றது; இஃது உருபுருபேற்றல்.
உருபுருபேற்கு மென்பதூஉம் ஆண்டும் பிருண்டும் உருபு
தொகவருமென்பதூஉம்.

“பிறிது பிறி தேற்றலு முருபுதொகவருதலு
நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப”

(தொல்-சொல் 100)

எனத் தொல்காப்பியன்கண்வருநூலாற் பெறப்படும். இன்
ஊருபு உறழ்பொருஉப்பொருட்டு.

எல்லை யொன்று மென்மாறி முற்றும்மை விரிக்க. எல்லை-
உயர்வினெல்லை; ஒரு தனிச்செம்பொருள்காறுமுயர்ந்து அப்
பொருளி னழகிய காட்சிக்கு முடிவின்மையின் அழகு தன்
பெருக்கத்துக் கெல்லையுடையதன் றெனப்படும் என்ப அழ

கிய லாராய்ச்சிவல்ல புலவரென எழுவாய் விரிக்க. நன்றுமிகவும்; ஏனையெல்லாப் பொருளிற் காட்டினு மழகுடைய னிறைவன். ஆர்வம்-காதல்; கைம்மிக்கார்-அளவிறப்பப் பெருகினார்; பண்பின்வினை பண்பியின்மேனின்றது. கைம் மிக்கா ரெங்பதற்குத் தொன்முதறிஞரென எழுவாய் வெளிப்படநில்லாதாயிற்று; “அகங்குன்றி முக்கிற்கரியாருடைத்து” (முப்பால்: கூடாவொழுக்கம்-ஏ) என்புழிப்போல.

அழகெலாமொருங்குடைமை எம்பெருமானது திருத் தோற்றமாம். அதனால் நன்று மழகனுமெம் பெருமாற் கார் வங்கைம் மிக்காரென்க.

தனித்தனியழகு தொறும் இறைவன் கூறு வெளிப்படும்.

2. எப்பொரு எாயினும் யாதானு மோருணர்வை எப்பொழு தாயினு மீர்க்குங்கா-லப்பொழு தப்பொரு எவ்வாற்ற லவ்வுயிர் துய்த்திட நிற்பது பொற்பு நிலை

(கு-ரை) அவ்வாற்றல்: ஈர்க்குமாற்றல்; அப்பொருளி னுடைய அவ்வாற்றலெனவிரியும். பொற்பு-அழகு; நிலை-தன்மை; அவ்வாற்றல் பொற்புநிலையென முடியும்; பொற்பாகிய நிலையென்க.

அழகாவ திதுவென்ற திப்பாட்டு.

2.

3. ஏழினு னக்கு மிசையேபோ லிட்டுண்டற் கூழினு னக்கு முணவேபோற்-பாழில் செறிபீர்க்கு மைம்புலமோய்ச் சேர்க்கைத் திறனு ளறிவீர்க்கு மாற்ற லழகு

(கு-ரை) ஏழென்றது ஏழிசையை; அவை பண்ணிசையின் கூறுபாடு; அவையாவன குரல், துதம், கைக்கிளை,

உழை, இளி, விளரி, தார மென்பன. ஏழிசை தம்முள் விரவு தலாற் செவிச்சவை யுண்டாகும்; முறையான் உப்புப், புளி, காயமும் பிறவுந் தம் மூள் விரவுதலால் வாய்ச் சுவையுண்டாகும்; அவ்வாறு தம்முளொன்றையொன்று கவருஞ், செறி வடைய சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்ற மென்னும் ஜம் புல நுண்டுகள் பல திரண்டமையுமுடம்பு முதலாய கூறு பாடுகளின்கண் உயிர்களின் அறிவைக் கவர்வதோராற்றலே அழகாம். இட்டுண்டற்காக்கு முணவென்றது சிறப்புடைப் பொருளைத்தானெடுத்து மொழிதல். இசையும் உணவும் எடுத்துக்காட்டுக்கள். பாழில்-பாழாதவில்லாத; ஊழிமுறை. செறிபு-செறி ந் து; மொய்-நுண்டுகள்-(அணு) திறம்-கூறுபாடு. இதுவுமது

3

4. இன்றி யமையா தியைந்து பயத்தலே
யன்றி யழகு மமையுமுறுப்—பொன்றி
உகு முழுது முயிரொன் றுடைத்து
நிலவு முடலென நின்று

(கு-ரை) பயத்தல்-பயன்கொடுத்தல்; உறுப்பு: உலகி னுறுப்புக்களாகிய இருதினை யைம்பால்; அவை தம்முள் ஓன்றையொன் றின்றி யமையாது வித்தும் விளைவுமாய்த் தொடர்புற்றுப் பயன் கொடுத்தலே யல்லாமல் அழகும் வாய்ந்துள்ளன.

உலகுமுழுதும் உறுப் பொன்றி நிலவு முடலென நின்று உயிரொன்றையுடைத்தென முடிக்க.

அவ்வுயிராவது கடவுள்.

ஒன்றி: சினைவினை உடைத்தென்னுமுதல்வினையொடு முடிந்தது.

4

5. இயற்கை யழகு செயற்கை யழகென்
நயர்க்கு மவற்றினுண் முன்ன—துயர்க்குந்
திறமுறு முள்ளுயிர்தன் சீர்சா லழகு
பிறவழ கெல்லாம் பிறிது

(கு-ரை) அயர்க்கும்-அயரச்செய்யும்; முன்னது: முன்
னின்ற இயற்கையழகு; உயர்க்கும்-உயர்த்துச் சொல்லப்
படும்; உள்ளுயிர்: நுண்ணுடம்பு பருவுடம்பு முதலாயவற்றின்
வேருகுமுயிர். சீர்சால்-மேன்மை நிரம்பிய; பிறிது: செயற்கை
யழகு; உண்மை உயிர் என்பன உள்ளுயிரெனப் புணரும்;
உடம்பகத்துயிரென்றுமாம்.

இயற்கையழகு தோற்றமுங்கேடுமில்லாதது. அவை
யுடையது செயற்கையழகு; அது தெய்வம் புனையுமழகு,
மக்கள் புனையுமழகென விருவகைப்படும். மக்கள் புனையுமழகு
நோக்கித் தெய்வம் புனையுமழகினை இயற்கையழகென்றலு
முன்டு. 5

6. உயிரொன் றிலதே ஹுயிரஸ் பொருளெல்லா
முயிர்போ ஹுளவென்ற லென்கொ-ஹுயிர்தான்
உலகெலாந் தன்பொருட் உண்மையி னம்ம
அலகிலா யானர்த்தே யாம்

(கு-ரை) உயிர் இருத்தலான் உலக முன்டென்பது
பெறப்படுகிறது.

. உலகெலாம் உயிரைநோக்கி யியங்கலின் அதற்கு வாயிலாகிய உயிரழகு அலகிலதா மென்க. உண்மையின்-உளதா
தலின்; அம்ம:கேட்பிக்கு முரையசை யிடைச்சொல்; அலகு-
அளவு; யானர்-அழகு; ஆம்: அசை. 6

7. எதிர்வார்க் கருவருப் பீனே துவகை
யெதிர்வான் கிளர்ந்தார்வ மீண்டி-முதிர்வான்
றிருத்தலிற் செவ்வி யழகுடைய ராகுந்
திருத்தகவுஞ் சீர்சா ஸறம்

(கு-ரை) எதிர்வார்க்கு-எதிர்ப்படுவார்க்கு; எதிர்வான் கிளர்ந்து-தோன்ற எழுந்து; ஈண்டி-பெருகி; முதிர்வான்-முதி ரும்படி; திருத்தவின்; எதிர்வாருள்ளத்தை நன்றாக்குதலின்; செவ்வி-பருவம்; செவ்வி யழகு; யாவர்க்குங்காண்டற் கெளி தாமழகெனினுமாம்.

அழகு: செய்யாக் கோலமுஞ் செய்கோலமும்; திருத்தகவு-தக்கநல்லூழுடைமை; நல்லூழாற் றகுதியுடைமை யென்றுமாம்; செய்யாக்கோலம்: இயற்கையழகு.

ஒருவர் தாம் அழகுடையராதலும் அறமாமாறு கூறும் பட்டது. 7

8. இல்லதில் லாகலி னுள்ளதுண் டென்பார்க்கும்
இல்லவே யுள்ளவெலா மென்பார்க்கும்-நல்ல
பொறியீர்க்கு மைம்புலனின் பொற்பினை வென்று
அறிவிர்க்கு மவவே யழகு

(கு-ரை) இவ்விருசாராரும் பொருண் முடிபு கூறும் புலவர்.

இல்லதில்லாகலின் உள்ளதுண் டென்பார்க்கு உண்மை அழகெனவும் உள்ளவெலாம் இல்லபொருளே யென்பார்க்கு இன்மை அழகெனவும் நிரனிறைப் பொருள்கொள்க.

அறிவைக் கவருமென்றது உண்மையும் இன்மையும் அழகாதற்கு வித்து விரித்துரைத்தவாரும்.

அவ்-அவை; உண்மை இன்மைகள்.

9. உலகு முயிரு மொருங்குதன் பாற்பட
ஷிலகி யினிதியல் நின்று-நிலவி
விழையு நலம்பயக்கு மெய்யறஞ் சாலத்
தழையு மழகுடைத்துத் தான்

(கு-ரை) தன்பாற்பட்டு: அறத்தின்பாற்பட்டு; இலகி:
உள்ளதெனப்பட்டு; இனிது-துன்பமின்றி; இயல-நடை
பெற.

9

10. வைகறைப் போழ்து துயிலெழா நிற்புழியுஞ்
செய்துயில் சேர்தலுறு செவ்வியினும்-உய்திதருங்
காதற் கடவுளாடி யுட்கொண்டு கைதொழுதல்
ஆதற் கமைந்தா ரழகு

(கு-ரை) செவ்வி-பொழுது; ஆதல்-மேன்மேலுயர்தல்.

11. பாயிருள் சீத்துப் படருங் கதிர்க்கற்றை
மாயிரு ஞாலம் வயக்குதல்-ஆயின்
ஓளிக்கதிர்ப்பி னின்றெருவன் காட்டு மெழினி
யொளிக்கிழித மொக்கு மழகு

(கு-ரை) பாயிருள்-பரந்த இருள்; சீத்து-நீக்கி; பட-
ருங்கதிர்-பரவுங்கதிர்; மாயிரு-மிகப்பெரிய; வயக்குதல்-
விளக்குதல்; ஆயின்-ஆராயின். எழி னி-தி ரை த் து னி;
கிழிதம்-படம். (சினிமாப் படம்); வயக்குதல் அழகென
வியையும்.

11

12. வைகறை யாமந் துயிலெழுஉ நன்மக்கள்
செய்செயல் யாவுந் திருவுடைய-தெய்வமு
மன்று முழுது மவர்செயல் கொண்டருளி
நின்று மகிழுமவர் நேர்

(கு-ரை) திரு: தெய்வ வழகு; திருவுடையனவென
மற்று; அன்று முழுதும்-அற்றை நாண்முழுதும்.

அவர்செயலே. அவர் நேர் நின்று ஏற்றுக் கொண்டு
மகிழ்ந்தருஞ்சென முடித்து இறுதிநிலை பிரித்துக் கூட்டுக. 12

13. புலரியம் போழ்து துயிலெழா நின்று
பலவுநெஞ் சுள்ளப் படுமேன்-நிலவ
அறம்பொரு ஞள்ளியபி னீன்றுர்த் தொழலிற்
றிறம்புத லின்மை திரு

(கு-ரை) நெஞ்சினற்பலவும் நினைக்கப்படு முன்னென்க.
நிலவு-நெஞ்சகத்து அழுந்திநின்று விளங்க. திறம்புதல்-
தவறுதல். 13

14. அழகுடையார் மாட்டே யளவொப்ப வுள்ள
பழகுறு பண்புதிரு வாய்மை-விழவுக்
களிநகை காட்சி கடவுளருள் கேண்மை
யிலிவர லின்மை யிலை

(கு-ரை) அளவொப்ப-அழகினளவோ டொத்தவள^{வாக;} உள்ள-உள்ளன; பழகுறு-இடைவிடாது பயின்ற;
பண்பு-அவரவரியல் பறிந்தொத்தொழுகுதல்; திரு-செல்வம்;

விழுக்களி-விழாக்களிலுண்டாகுங் சளி புபுப் போ மூங்
களிப்பு; காட்சி-இயற்கையுணர்வு. கேன்மை-நட்புடையை;
இளி-எள்ளப்பட்டெளியராதல்; இவை-இவ்வெட்டும்; அழு
குடையார்மாட்டு இவை அளவொப்பவுள்ள வென்முடிக்க.

பழகுறுவென்னுமடை பண்பு முதலிய வெட்டஞேடுந்
தனித்தனிக் கூடி நின்று பொருள்படும்.

பெயர்ச்செவ்வெண் இவையெனத் தொகைபெற்றது.
ஏகாரம் ஈற்றசே. 14

15. கடவுளைப் போற்றுதல் கையுறை நல்கல்
கடவநோன் பாற்றுதல் கல்வி-கடவுவ
இந்நான்கு மௌலா வறுதிக்குஞ் சார்பாகி
யெந்நானு மீனு மெழில்

(கு-ரை) கையுறை: தக்க பெரியார்க்கு மகிழ்ந் து
வணங்கிக் கொடுக்குங்காணிக்கை; கடவ நோன்பு-இன்றிய
மையாத தவம்; கடவுவ இந்நான்கும்-நடத்துவனவாகிய
இந்நாலொழுக்கமும்; உறுதியெல்லாம்-அறம்பொருளினப
மென்பன; சார்பாகி-துஜையாய்; இவை இவற்றை நடத்து
வார்க்கு எழிலீனுமென்க. 15

16. புலரிப் பொழுதுநீ ராடிப் பொலிவுற்
றலரி வருவிருந்தென் றங்கை-மலரின்
வணங்கிவர வேற்று வழிபா டிறுத்த
லணங்கினருள் கூரு மழுகு

(கு-ரை) அலரி-செஞ்சாயிறு; இறுத் தல்-கடமை
செலுத்தல்; அணங்கினருள்-தெய்வத்தினருள். 16

17. அருள்செய் தவழுனிவர்க் காய வழகு
வெருள்செய் பிறர்தருநோ மேவல்—பொருள்செய்
வினைக்கழகு நேர்மை வினைபுனையு மாட
மனைக்கழகு நல்ல மகவு

(கு-ரை) அருள்: உயிர்கண்மேற்செல் லு மிரக்கம்;
இறைவன் றிருவருள் எனினுமாம். வெருள்-அச்சம்; பிறர்:
தீயர்; நோ-துன்பம்; மேவல்-மனம் பொருந்துதல். பொருள்
செய்வினை-கைப்பொருளீட்டுதலாகிய தொழில்; நேர்மை-
மனமொழி மெய்கள் தம்முன் மாறுபடாமை; வினைபுனையு
மாடமனை-கட்டிடக் கைத்தொழில் அழகுறவுமைந்த மாட
மனை; நல்லமகவு-அழகும் நற்பண்பும் அறிவுமுடைய
குழந்தைகள்.

17

18. இளமைக் கழகுபுலன் யாமையின் யாத்தல்
வளமைக் கழகு வணக்கம்—உளமை
யறிவுக் கழகமைதி யல்லவறு முள்ளச்
செறிவுக் கழகு திரு

(கு-ரை) யாமையிற் புலன்யாத்தல்-யாமை போல
ஜம்புலவுணர்வையு மிடர் புகுதாவாறடக்குதல்; வளமை-
செல்வம்; செல்வமுடைமைக் கழகாவது வணங்கத்தக்காரரை
வணங்குதல்; உளமை-உண்மை; உண்மையறிவு-மெய்யு
ணர்வு; அல்லல்-துன்பம்; உள்ளச்செறிவு-நெஞ்சடக்கம்;
திரு-தெய்வவழகு; உள்ளச்செறிவுக்கழகு-உள்ளச்செறிவின
தழகு; முன்னும்பின்னு மிங்கன முய்த்துணர்ந்துகொள்க.

19. வாய்மைக் கழகதனுள் மன்னுயிரிக் கேடின்மை தாய்மைக் கழகுதாய் தற்காத்தல்—சேய்மைக் கழகுசேய் சான்றேரை யார்வமுறு வித்தல் அழகுநன் மாந்தர்க் கறம்

(கு-ரை) வாய்மை-பொய்யா வாய்ச்சோல்; வாய்மை நிகழ்ந்தது கூறுதலேயாயினும் பிறவுயிர்க்குக் கேழஞ்செயி கொள்ளப்படுவதாம். அல்லுழி அறமெனக்கொள்ளற்பாலதன்று.

தாய் தற்காவாது தன்னுள்ள மோடியவாறெல்லா மோடுவாளாயின் அவனது தாய்மை பழிக்கப்பட்டுப் பொலி வில்லதாம்.

சேய்மை-பிள்ளையாதற்றன்மை. தன்னைக் காண்டலுஞ் சான்றேர் காதல் கூருமாற்றுன் நல்லறிவு, நற்பண்பு, நற் செயலுடையை சேயினது தன்மைக் கழகுபயப்பதாம்.

நன்மாந்தர்க் கழகு அறம்

19

20. ஆடவர்க்குப் பெண்டிர்க் கழகுநா ணங்கழகு நாடவர்க்குப் பூச னலிவின்மை—காடவர்க்குப் போவாரை யாட்டாது போக்கலழ கெல்லார்க்கும் ஈவாரை யேத்த லழகு

(கு-ரை) ஆங்கு-அதுபோல; பூசல்-குழப்பம்; நலிவு: வலியார் எளியாரை நலிதல்; பூசலும் நலிவுயின்மை நாடு வாழ் மாந்தர்க் கழகென்க. காடவர்-காடுவாழ் தொழிலாளர்; போவார்-வழிப்போவார்; ஆட்டாது-அஸ்யா மஸ்: வழியலையவிடாமல். போக்கல்: செந்நெறிப் போக்கல்; இரவலர்க் கீவாரைப் பாராட்டுதல் புலவர் பொதுமக்களைல்லார்க்குமழகு பயப்பதாமென்க.

20

21. உடற்கழுகு தூய்மை யுரைக்கழுகு வாய்மை மிடற்கழுகு மீதார்த லின்மை-இடற்கழுகு கற்றுரைக் கண்டுமீக் காதலிற் ரூழ்தலிகற் செற்றுரைத் தீர்த ஸழுகு

(கு-ரை) மிடல்-வலிமை; மீதார்தல்; வலிமையுடையார் தம்மின்வலி குன்றினார் மேற்சென்றடர்த்தல்; இடல்-கொடுத்தல்; கற்றூர்க்கு அன்போடு வணங்கிப் பரிசு கொடுத்தல் வேண்டுமென்ற கருத்தான் இடற்குக் கற்றுரைக் கண்டுமீக் காதலிற் ரூழ்தலமுகாமென்றவாறு கண்டுகொள்க. இகல்-பகைமை; செற்றுர்-பகைகவர்; தீர்தல்-பற்றுவிடுதல்; அஃதாவது அவரோடினங்காமலும் அவரைக் காணுமலும் அவர் சொற் கேளாமலும் அவரியல்பு கூருமலு மொதுங்கியிருத்தல்.

21

22. அன்பரு ளோகை யமைதியிந் நான்குடைமை மன்பதை யுள்ளத்து மாண்வனப்புப்-பின்பரிவு செய்யாமை முன்னர்த தெருள்வ வனப்பிடுக்கண் வையாமை யாண்மை வணப்பு

(கு-ரை) ஓகை-உவகை; அமைதி; இன்பத் துன்பங்களினைத்திருத்தல்; மன்பதை-மக்கட் பன்மை; பரிவு-வருத்தம். பரிவு செய்யாமை-வருந்தாமல்; வினையெச்சமறை. பின்னர் எற்றென்று கவலாதவாறு முன்னர்த தெருண் டொழுகலும் முன்னர்த தெருண்டொழுகாமையாற் பின்னர்த துயர்தலைப்பட்டுழி அதனையுள்ளத்துக்கொண்டு கலங்காமையும் ஆண்மைக் கழுகுபயப்பனவாமென்பது. ஆண்மை: வினைமேற் கொண்டு செவ்விதி னடாத்துதலும் அஞ்சாமை யும்.

22

23. முக்குச் செவியிடறு முன்கைகால் பூணையியும்
போக்குத் தொலைத்தல் புனைகூந்தல்-நோக்குக்
கவர்நுத ஸீடு கவினுடை நாட்பூத்
தவவுநற் றையற் கழகு

(கு ரை) போக்கு: பழைய வழக்கு; உடலுறுப்புக்களில்
அணிகல மணியும் வழக்கத்தை விட்டெடாழித்தலுங் கூந்தல்
புனைதலும் பிறர் பார்வையைக் கவரும் நெற்றியடையாள
மும் அழகுடைய ஆடை புனைதலும் புதுப் பூச் சூடுதலும்
நற்பெண்டுக்கு மிகவு மழகு பயப்பனவாமென்பது. மிடறு-
கழுத்து; நுதல்-நெற்றி; நுதலீடு-நெற்றியில் இடக்கட
வன; தவவும்-மிகவும்.

23

24. சுருட்டுப் புகைப்புத் துகட்கார மூச்சல்
சுருட்டு சுருட்பாகு துய்த்தல்-அருட்டறு
மெச்சிற் படுத்த ஸியைத் லுமிழ்தலிவை
நச்சிற் கெடும்யா ணலன்

(கு-ரை) துகட்காரம்-மூக்குப்பொடி; ஊச்சல்-உறிஞ்
சதல்; சுருட்டு சுருள்; வெற்றிலைச் சுருள், பாகு-பாக்கு.
அருட்டறும்-அருவருக்கப்படும்; எச்சிற்படுத்தல்; எச்சிலி
யைதல்; எச்சிலுமிழ்தலெனக் கூட்டுக. நச்சின்-விரும்பினுல்.
யாண்-அழகு. யாணலன்கெடும்-நல்லழகுகெடும்.

25. முகத்திற் கருள்வியி முரன் முறுவல்
அகத்திற் கறிவு மலர்ச்சி-நுகத்திற்
பகலாணி போனின்று பாற்படா ராகி
யிகலாமை சான்றேர்க் கெழில்

(கு-ரெ) கண்ணு மூரன்முறுவலுமாமென்க. முறுவல்-புன்னகை. மூரல்-புன்னகையரும் பும் பற்கள்; நுகம்: வண்டி நுகக்கோல்; பகலாணி-நுகத்து நடுக்கால்; ஒரு பாற்படாது பொதுவிருப்பவராதலும் யாரோடும் பகை கொள்ளாமையுஞ் சான்றேர்க் கழகாமென்பது. 25

26. வாழ்க்கைக் கழகு கல்லூகர்வு வாழ்க்கைத் தொழிற்கழகு தற்கீழமை துன்னல்-எழிற்கழகு பண்புடைமை கல்வி பயின்றுவல் லாரோடு நன்புடைமை நன்ன ரழகு

(கு-ரெ) தற்கீழமை-ஒருவர்க் கடிமையாகாமை; துன்னல்-பொருந்தல்; எழில்-கண்டாருட்குந் தோற்ற முடைமை; பண்பு-அவரவர்தம்மியல்பறிந் தொத்தொழு குதல்; நன்னரழகு-நல்ல அழகு. 26

27. வழக்குத் தொடருமுசா மன்றின் வனப்பு வழக்கறிஞர் வல்லுந ராதல்-கிழக்கிடு மக்கள்பா லெஞ்னான்றும் வன்சொல் வழங்காலம் மக்களுட் செல்வர் வனப்பு

(கு-ரெ) உசாமன்று: முறையிடுவார்தம் வழக்குக் கேட்டாராய்ந்து தீர்ப்பளிக்குமம்பலம். வழக்கறிஞர்: வழக்காமாறெல்லாங் கற்றுத் தேறுதலுடையார்; வல்லுநராதல்: அவற்றை யறிதலோடுமையாது மன்றின்க ஜெடுத்து விளக்கி நிறுவ வல்லுநராதல்; அவரையுடைமை உசாமன்றுக் கழகுபயப்பதாமென்பது; கிழக்கிடுமக்கள்-கீழாய மக்கள். 27

28. நாட்டுக் கழகுபொது நன்மக்க ளாட்சிதமிழ்ப்
பாட்டுக் கழகு மரபுதழால்—காட்டுக்
கழகென்ப வாற்லைப்பா ரின்மை யழகென்ப
வாலருவி வீழ்ச்சி மலைக்கு

(கு-ரெ) மரபு-தொன்றுதொட்டு வரும் பொதுக் கட்ட
பெப்பாடு; தழால்-தழுவுதல்; வாலருவி-வெள்ளிய அருவி.

29. உழவர் புலவர் படைஞ ருழைக்கு
மழவர் கலைபயின் மைந்தர்—விழவர்
அவரவர்க்குத் தக்கவா ஞட யணிதல்
அவரவர்க்கு மேய வழகு

(கு-ரெ) உழைக்குமழவர்-தொழில் செய்து பாடுபடு
மிளம் பாட்டாளிகள்; விழவர்-விழாவயர்வோர். விழா:
திருவிழா, மணவிழா, வெற்றிவிழா, பாராட்டுவிழா முத
லாங்கின.

29

30. நல்லது செய்தலை யாற்றுமை நண்ணினும்
அல்லதுசெய் யாமை யழகென்ப—வஸ்லிதின்
எப்பாடு பட்டேனு மிஸ்புறங் காத்தோம்பல்
உப்பாய செவ்வி யுடைத்து

(கு-ரெ) ஆற்றுமை-மாட்டாமை; அல்லது-திது;
வஸ்லிதின்-இயன்றவாற்றுன்; பாடு-துன்பம்; இல்-குடும்
பம்; உப்பு-இனிமை; “உப்பாதல் சான்றேர் கடன்”
(முப்பால், பொருட்பால். பழமை 2) என்புழிப்போல.
செவ்வி-அழகு.

30

31. பாரி னுயிர்க்கெல்லாம் பள்ளி யுணர்த்திமகிழ்
சீரி னுகர்வித்துச் செய்வித்துச்-சோரிற்
றுயில்வித்து நோயைத் தொலைத் தெழிற்று யாம்
வெயிலுய்த்த வான விளக்கு

(கு-ரை) பார்-உ ல க ம்; பள்ளியுணர்த்துதல்-
துயிலுணர்த்துதல்; மகிழ்சீரின்-மகிழுஞ் சிறப்பொடு; நுகர்
வன நுகர்வித்துச் செய்வன செய்வித்து; சோரின்-உடல்
களைப்புற்றால்; உய்த்த-செலுத்திய; வெயிலுய்த்தவான
விளக்கு; செஞ்ஞாயிறு; வானவிளக்கு உயிர் க் கெ ல் லா ம்
பொதுத் தாயாயிருக்குமென முடியும்.

31

32. தந்தைதாய் தம்மக்கட் சாற்றலா வன்றித்த
முந்தைமுறை நற்செயன் முற்செய்து-வந்தொழுகக்
கண்டுணரு மக்களாவை கற்ற லொருதலீஸமற்
றுண்டுயரு மில்வனப் புற்று

(கு-ரை) தம் மக்கட்கு. சாற்றல்-விளக்கிக் கூறுதல்;
முன்செய்து: தம் பிள்ளைகள் காணச் செய்து; அவை: அந்
நற்செயல்களை; ஒருதலீ-தப்பாது நிகழ்வது; இல்-குடி;
உண்டு-உள்தாம்; உயருமில் வனப்புற்றுண்டெனமாறுக.
இல் வனப்பு முயர்வு முடையதாமெனக் கருத்துக் கொள்க.
மற்று: வினை மாற்றிடைச் சொல்.

32

33. துறவுங் கலையுந் தொழிலு மிவையே
உறவும் வறுமை யொழிக்குந்-திறவிதின்
இம்முன்று ஸொன்றேனு மில்லா ருளரேல்
அம்முத்த நாடின் றழகு

(கு-ரை) உறவும்-மிகவும்; திறவிதின் ஒழிக்குமென
வியைக்க. திறவிதின்-பலவகையானும்; முத்த நாடு-
உயர்ந்தநாடு; அழகின்றெனமாறுக. 33

34. அறம்புரிதற் கன்றிப் பொருள்ட்ட லின்பத்
திறம்புரித ஸாகாச் சிறப்பின்—அறம்புரிவான்
தற்புக மாமையோடு தன்னியஸ்மி னின்றெழுழகல்
இற்புக மேய்து மெழில்

(கு-ரை) இல்-குடிமரபு. இல்லுப்புக மேய்துதற்கு வாயிலாகியவழி கென்க. 34

35. அறனு முறையு மருகா வொழுக்கத்
திறனு முணர்கல்வி தீற்றிப்—பிறகு
பிறகலை யூட்டுதல் பிள்ளைகட் கென்ப
புறகலாக் கல்லூரிப் பொற்பு

(கு-ரை) அருகா-குறையாத; புறகு-விலக்கப்படுவது;
கற்றற்காகா தெனவிலக்கப்படுவது. புறகல்லாத கல்லூரி
யென்க. பிள்ளைகட்குப் பிறகு பிறகலையூட்டல் கல்லூரிப்
பொற்பென வியையும். 35

36. மனையாட்டி துஞ்ச மகவுவளர்ப் போற்கு
மனையாட்டி யின்மை வனப்பு—மனையாட்டி
மாற்றுளைக் கோடல் வனப்பன்று வன்றுய
ராற்றுமை வேண்டா வவற்கு

(கு-ரை) துஞ்ச-சாவ; மனையாட்டியின்மை: மறுமனைவி
கொள்ளாமை. மாற்றுளாகிய மனையாட்டி: மனைவியிருக்க
மனஞ் செய்து கொள்ளப்பட்ட மற்றெழுரு மனைவி. வேண்
டாதவவற்கென்க. 36

37. காதற் கிழத்தி பொதுமகளென் ருகாமே
ஒத லொழுக்கம் பொருள்வருவாய்—காத
லொழியாப் பினியிலியை வேட்டங்கி யுந்தல்
அழியாக் குமரிக் கழகு

(கு-ரை) வேட்டு-மணஞ்செய்து. ஒதலுமொழுக்கமும்
பொருள்வருவாய்த் தொழிலுங் காதலுமிடையருதவனும்
நோயில்லாதவனுமாகிய வொருவனை வேட்டு. குமரி-குமரிப்
பெண்: மணப்பருவமங்கை.

37

38. துனியுங் கவலையுந் தோன்றுது நெஞ்சு
நனியு மகிழ்ந்து நகுதல்-கனியு
மதுவாழ் வறிவாற்ற லின்ப மழகுங்
கதுவாநிற் பிக்குங் கதிர்த்து

(கு-ரை) துனி-வாழ்க்கைவெறுப்பு. நனியும்-மிகவும்.
நகுதல்-நகுக. கனியும் அது: இன்சவை கொள்ளுமச்
செயல்; வாழ்வு-வாழ்நாள். கதுவுதல்-பற்றுதல். கதுவா
நிற்பிக்கும்-பற்றச் செய்கின்றதாகும். கதிர்த்து-கதிரொ
விசெய்து; அது கதிர்த்துக் கதுவாநிற்பிக்கு மென்முடிக்க. எச்
சவும்மை செவ்வெணிறுதிக் கண்ணதாயிற்று.

38

39. செவ்விதகு காதலர்தாஞ் செய்து மணப்பதிவு
செவ்வியிடத் தெய்வச் செயலுள்ளிச்-செவ்வியர்முற்
ரூர்மாற்றிக் கைப்பற்றித் தாந்தொழுது வாழ்த்துப்பெற்
ரூர்சாற்றி யூட்ட ஸழகு

(கு-ரை) செவ்விதகு காதலர்-பருவத்தானுமழகானுந்
தக்க காதலாடவனும் பெண்டாட்டியும். மணப்பதிவு செய்
தெனமாறுக. செல்வியிடை-நல்ல வாய்ப்புள்ள நேரத்தில்.
உள்ளி-நினைந்து. செவ்வியர்முன்: செவ்விதந்து மணமன்ற
மிருந்த சான்றேர் சான்றுக.

தார்மாற்றி: தத்தமார்பின் மாலையை ஒருவர் மற்றொரு
வர் தோளிலணிந்து. தொழுது: மன்று தொழுது. ஊர்
சாற்றி: ஊரிலுள்ள உறவினர் நண்பர் பெரியார்க்கு விருந்
தழைப்புக்கூறி. ஊட்டல்: விருந்துதாட்டல். 39

40. வானவரும் வானேர் வணங்கு மொருமும்மை
யேனவருங் கோலஞ்செய் தேழுறுவர்-கானமரு
முற்றத் துறந்தாரு மஃதேயாற் ரெற்ற
அழகின்கட் பற்றில்லார் யார்

(கு-ரை) ஏழுறுவர்-மகிழ்வர். தெற்ற-தெ ஸி வா க.
யார்: வினாவினைக்குறிப்பு; ஈண்டின்மைக் குறிப்பிற்று. 40

41. விலங்கும் பிறவுந்தம் மெய்யழகு காட்டி
யிலங்குமான் பெண்டம்மு ஸீர்க்குந்-துலங்கு
மகவு மவற்றையஃ் தாயின் மிகவு
முலகினை யாப்ப தழகு

(கு-ரை) மெய்யழகு-உடலழகு; மெய்ப்பாட்டழகு
மாம். உலகு ஈண்டுயிர்கண் மேற்று. யாப்பது: ஒன்றை
யொன்றின்றியமையாவாறு பிணித்து நிற்பது. 41

42. எல்லா வுயிரு மெழிலுடைய வென்றென்றுங்
கொல்லா வகைசூழ்வர் கூற்றுணர்வார்-பொல்லா
அவுணரு மாயோ னழகின் மயங்கித்
தவுதல்கை விட்டதூஉஞ் சான்று

(கு-ரெ) குழ்வர்-கருதுவர். அவுணருந் தவு
தற்கு நின்றவவர்தாம் மாயோ னழகின் மயங்கித் தவு
தலைக்கைவிட்டார். அவ்வாணர் ஒரு முறை பாற்கடற்கண்
மாயோனைக் கொல்லவந்துழி அவர் அவனது கட்டழகு கண
டன்புசெய்து கொலை யொழிந்தா ரெள்பது தொன்மை:
இது

“வாட்டிற ஸாணை வணைத்தார்க ளஞ்சூராங்று
விட்டிய சென்றுர் விளங்கெரனி-காட்டப்
பொருவறு தன்மைகண்டஃதொழிந்தார் அஃதால்
உருவி திருஞ்சு மாறு”

எனப் பழமொழி வெண்பாவுள் வந்தது.

தவுதல்-கொல்லுதல். தபுதல் தவுதலாயிற்று. 42

43. காலமுங் கைப்பொருளும் வாய்ச்சொல்லுமிம்முன்றுஞ்
சாலவும் பேணித் தவழ்நந்தே-போலப்
பழுதுபடா வாமாற்றுற் பையக்காத் துய்த்தல்
அழுதுயரங் காக்கு மழகு

(கு-ரெ) நந்து-நந்தை; நந்தைத்தன் கூட்டினுள்ளே
மழை நிரைப்பழுதாகாவாறு காத்துப்பயன் கொள்ளும்; அது
போலக் காலத்தையுங்கைப்பொருளீயும் வாய்ச்சொல்லையும்
பழுதாகாவாறுகாத்துப்பயன் கொள்ளல்வேண்டும்.

அமுதுபரங்காக்கு மழகு, அமுதலைக்செய்யுந்துன்பத்
தைத்தடுக்குமழகு; என்றது துன்பங்காப்பதும் அழகிய
துமாமென்றவாறு. 43

44. மொழிக்கழகு பாட்டுரைநூன் மூன்றன் பெருக்கம்
பழிக்கலுறு வன்ன பரிசிற்-கழிக்கலுறுத்
தாய்மொழியுங் கொற்ற மொழியுமெனத் தானமைதல்
ஆய்வுகலை யாண்மைக் கழகு

(கு-ரை) ஆய்வுகலை: பயில்வு கலையின் வேரூயது. பயில்வு
கலையெனினும் இன்கலை யெனினுடே மான்று-ஆண்மை-நடத்
துதல்; உடைமையுமாம்.

எம்மொழியாயினும் ஒன்றுதானே மக்கட்குக் கல்வி
மொழியுந் தாய்மொழியுங் கொற்றமொழியுமாயமையின்
அம்மொழிக்கண் ஆய்வுகலைப் பயிற்சி இனிதாய்க் கற்
போருள்ளத்தைக் கவர்தலுடையதாம்.

கொற்றமொழி: நாடாட்சிமொழி. அன்னபரிசினேடு
வெனவிரிக்க. அன்னபரிசினேடுதானமைதலெனவியையும். 44

45. குத்து விளக்கேற்றிக் கோதைபல ஞாற்றிநிலம்
பொத்து மிரட்டுப் பொலிவித்து-வித்து
முளைத்த கலனு நிறைகுடமும் வைத்துத்
திளைத்த றிருநாட் கழகு

(கு-ரை) ஞாற்றி-தொங்கவிட்டு; நிலம் பொத்தும்
இரட்டு-நிலத்தை மூடு முரட்டுப்போர்வைத் துணி. திளைத்
தல்-மகிழ்ந்து கொண்டாடியின்புறுதல். 45

46. தொக்சொல்லி நன்பொருள் கேட்போர்தம் முள்ளம்
புக்சொல்லிப் பொச்சாப்பு நீத்து-நக்சொல்லி
மேடைக்க ணஞ்சார் விரையார்மெய்ப் பாட்டொடு
மேடைச்சொற் பெய்த வழகு

(கு-ரை) தொக்சொல்லி-சுருங்கச் சொல்லி. உள்ளம்
புக்ச சொல்லுதல்: நன்கு விளங்கியுட்கொள்ளுமாறு சொல்
லுதல். நக்சொல்லுதல்-மகிழ்ந்தின்புறுமாறு நயம்படச்
சொல்லுதல். பொச்சாப்பு-மறதி.

மேடைச்சொல்லெனினுஞ் சொற்பெருக்கெ னி னு ஞ்
சொற்பொழிவெனினுமொன்று.

மெய்ப்பாடு: நகை முதலாகு மெண்வகைக் குறிப்பு. 46

47. சொற்பொழி வாளர்க்கே யன்றி விழிகொடார்
சொற்பொழி வன்றிச் செவிமடார்-சொற்பொழிவின்
மன்றினின் றேகார் பினங்கார் மறையிலர்
நன்றினிது கேட்ட வழகு

(கு-ரை) மன்று-அவைக்களம். பினங்கார்: எவ்வாற்
ருனுஞ் சொற்பொழிவை மறுத்தல் வேண்டுமெனக் காழ்ப்
புற்றுச் சொற்பூசல்விளையார். மறை: பிறரோடு மறைத்
துரையாடல். நன்று இனிதுகேட்டல்-நற் பொருளைச்
செவ்விதி னிருந்துகேட்டல். கொடார் முதலான முற்
றைல்லா மெச்சமாயின. 47

48. கல்லுத் திருத்துபு கட்டிடங் கட்டல்போற்
சொல்லுத் திருத்தித் தொடுத்தனிந்து-வெல்லு
மெழுத்தாளத் தக்க வியைபுணர்ந் துய்த்தல்
எழுத்தாளர்க் கேடு மெழில்

(கு-ரை) திருத்துபு-திருத்தி. சொல்லுத் திருத்துதல்:
எழுத்தியல் சொல்லியல் வழக்களிலவாக வரைத்தல்.
அணிந்து: தன்மைநவிற்சி, உவமை முதலாய அணிகளையடை
தாக்கி. வெல்லுமெழுத்து: விழுமிய பொருட்படைப்பும்
ஓழுகியசொன்னடையுங் குறிப்பெச்சமும் பயனு மெய்ப்பா
டும் உள்ளுறையுமென்றிவை முதலாயினவற்றுன் மேம்படு
மெழுத்தாட்சி.

எழுத்தென்றது ஈண்டுத்திட்பநுட்ப முடைய செவ்விய
சொன்னடையை யுணர்த்தி நின்ற ஆகுபெயர்.

இயைபு: பல வாற்றுனும் பொருத்தமுடைமை.

கல்லென்பது இன்னுசெப்பஸ்; மரம் இரும்புமுதலியகட்
டிடவுறுப்புக்களைய முட்படுத்து நிற்றவின்.

புலவர்க்கு எழுத்தாளரென்னுமிப்பழஞ்சொற்பிங்கலந்
தையுட்காணப்படும்.

48

49. வேத முதலாய வேற்றுமொழி சான்றுரையா
தோது முடன்பா உரைப்பினுரைத்-தியாதும்
இயல்வழா தேச்சங் கடாவிடை காட்டிப்
யயனெடு தேற்ற வழகு

(கு-ரை) வேற்று மொழி: ஆரியம் ஆங்கில முதலாய பிற
மொழிகள். பிறமொழி நாலுடன்பாடு கூறிற் கூறுதலன்றிப்

பிறமொழிச் சான்று கூறுதல் செந்தமிழ் நாலுரையாளர்க்காகாது.

இயல்: எழுத்தியன் முதற் செய்யுளியலீருக வழங்கப்படு மொழியியல்.

எச்சம் கூற்றெச்சங் குறிப்பெச்சமென விருபாற்று.

பயன்: இங்கணங் கூறியதன் விளைவிது வென்றல்.

தேற்றல்: எடுத்துக்காட்டும் அளவையுஞ் சான்றும் பொருந்துமாறுங் காட்டித் தெளிவித்தல். 49

50. ஆசிரிய னன்பிற் பணித்த நெறிநிற்ற லாசிரியக் கற்கு மவற்கழகா-மாசிரியன் கற்போனை யையந் திரிபுகெடக் கற்பித்து நிற்பா னெறிப்படுத்தல் பொற்பு

(கு-ரை) ஆசு-குற்றம். இரிய-கெட. நிற்பான் நிலை நிற்க. நெறிப்படுத்தல்: பிழைத்தற்குரியவாறு நல்வழிப் படுத்தல். 50

51. அயற்சொற் புகாமே யாக்கச்சொல் லாக்கி யியற்சொற் றிரிசொ லிருசார்-நயச்சொற் பொதுநடை போற்றி முதுமொழி யோம்ப லதுதமிழ் மக்கட் கழகு

(கு-ரை) ஆக்கச் சொல்: புதுச் சொல். நயம்-இன்பம். பொதுநடை: தமிழகமெங்கனும் எஞ்ஞான்றும் பொதுவா கிய உலக வழக்குஞ் செய்யுள் வழக்கும். ஓம்பஸ்: ஓம்புக; வியங்கோள்; தொழிற் பெயரெனினுமாம். 51

52. இயலெழுத்து நொய்தி விழுமென் றயலெழுத்து வேண்டாச்சோல் வண்மை விழுமியநூல்-பூண்டானுந் தூய்மை திருவுடைமை தொன்மை யழகொழுகுந் தாய்மை யுடைத்துத் தமிழ்

(கு-ரை) இயலெழுத்து: மக்கள் தம்மியல்பினாலிக்கு மியற்கையெழுத்தோசை. தமிழ்மொழிக்கண் இயற்கை யெழுத்தல்லதில்லாமையும் ஏனைமொழிக் கணை ஸ் லா ம் இயற்கையெழுத்துஞ் செயற்கையெழுத்தும் விராய் வருதலும் இயற்கையெழுத்து நொய்தினிசைக்கப்படுதலுஞ் செயற்கையெழுத்து அரிதின் முயன்றிசைக்கப்படுதலுங் காணப்படும்.

அயலெழுத்து வேண்டாச் சோல் வண்மை: தன்னை முத்தளவில் எப்பொருளையுஞ் சொல்லுந் தன்சோல் வளமுடைமை.

இழுமென்றல்: சொற்றெழுத்தெல்லாந் தம்முள் விட்டிசைத்தலின்றி யொழுகுதல்.

விழுமியநூல்: அறம் பொருளின்பம் வீடு பயக்கு முதனால்.

பூண்டாளஸ்-மேற்கொண்டு வழங்கல்.

திருவுடைமை: உயர்ந்தோருள்ளங் கவருமழுகுடைமை

53. கவினிறைபல் வேண்மாடங் காண்டக வோங்குங்
குவிநிரைய கொன்னூர்க் கழகாம்-அவிதுகளோ
டியானம் வெரிநிற் கவிந்தகன்று நீண்டொழுதித்
தீமை பயவாந் தெரு

(கு-ரை) வேண்மாடம்: அடுக்குமாடி. குவிநிரைய-
திரண்ட வரிசையுடைய. கொன்னூர்-பெரியலூர், வெரிந்து-
முதுகு.

53

54. கட்டுப்பா பொவ்வா தெழுத்தாளல் காலத்தாற்
பட்டுப்போ யொன்றும் பயவாது-கட்டுப்பா
டான்றுவெழுத் தாட்சி யழகுடைய தாகற்பாற்
றேன்றவழுத் தோய்த் லிகந்து

(கு-ரை) கட்டுப்பாடு: மரபுவழிப்படுதல். எழுத்தாளல்:
உரைச் செய்யுண் முதலாயினயாத்தல். பட்டுப்போய்-
செத்துப்போய். பயவா து-பயன்கொடாது. ஆன் ற-
அமைந்த. தோய்தல்-தீண்டுதல். இகந்து-நீங்கி.

எழுத்தாட்சி வழுத்தோய்த் லிகந்து அழகுடையதாகற்
பாற்றென்க.

54

55. சொற்செறிவு மேனைப் பொருட்பொலிவுந் துன்றுபு
நற்கவையு நன்குடைய யாப்பிற்குப்-பொற்புறுஞ்
செப்ப லிசைமுதலாஞ் செய்யுளியல் கோடாமைச்
செப்ப லழகின் சிறப்பு

(கு-ரை) துன்றுபு-நெருங்கி: இடையீடின்றி. சுவை:
சொற்கவை பொருட்சவைகள். கோடாமை-வழுவாமல்.
அழகின் சிறப்பு-தனியழகு. 55

56. நல்லிசைச் சான்றேர்தஞ் செய்ய ஞறுப்பெனச்
சொல்லிய வெட்டன் வனப்புனுஞ்-சொல்லிற்
நிரிசொலின் யாத்த லழகென் நிசினே
பெருமொழி நூலுடை யார்

(கு-ரை) வனப்பாவன: அம்மை, அழகு, தொன்மை,
தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என்பன.

திரிசொல்: ஒருபொருள் குறித்த வேறு சொற்களும்
வேறு பொருள் குறித்தவொரு சொற்களுமாம்.

பெருமொழிநூல்: தொல்காப்பியன் முதலாயின. என்
றிசின்-என்றார். 56

57. எப்பெற்றி யாயினு மேற்றிழி வாயவெலா
மப்பெற்றி யாவு மழகாமால்— ஒப்பெற்றி
பாடற் புலவன் பணிப்புளைவ ஞேவிய
ஞடற் கலைஞு னிவர்க்கு

(கு-ரை) ஏற்றிழிவாய வெலாம் எப்பெற்றியாயினும்
அப்பெற்றி யாவும் ஒப்பெற்றி அழகாமென வியைக்க. ஏற்
றிழிவு: உயர்ந்தனவுந் தாழ்ந்தனவும். எப்பெற்றி-எத்
தன்மை. ஒப்பெற்றி-ஒத்த தன்மையாக. புளைவன்-சிற்
பம்வல்லான். 57

58. காதிற் கழகு கலைவல்லார் நூற்பொரு
னோதிற் புகமுடுத்த லூறுபடு- தீதில்
விழிக்கழகு கண்ணேட்ட மேற்கொட்டு வந்த
வழிக்கழகு நன்மக்கள் வாய்ப்பு

(கு-ரை) ஊறுபடு தீது-கண்ணுறுபடுதலாகிய தீமை.
வழி: மரபுவழி. நன்மக்கள்-நல்ல புதல்வர் புதல்வியர். 58

59. காதன் மௌனமக்கள் கேளி ரூஸப்பட

இத லுணர்வொழுக்க முள்ளோரா-சதற்
பொருள்வரவோ டத்தகு வாழ்க்கைமுட் பாமை
அருள்வருநல் லில்லிற் கழகு

(கு-ரை) ஒத லுணர்வொழுக்கம்: பன்மொழியும்னமத்
தொகை. உள்ளோராக: கடைக்குறை. அத்தகு-அழகு
தக்க. அருள்: கடவுளருள். இல்-குடி. 59

60. நாடுகெழு மக்கட்கு நன்று தனிக்கொற்றம்
பீடுகெழு கொற்றம் பெறுமழுகு— மாடுகெழு
மேனைநாட் டாண்மை யிகல்காத்துத் தன்னுய்க்கு
மோனையா ளான்று படல்

(கு-ரை) நன்று: அழகு. கொற்றம்-அரசாட்சி. கெழு-
உடைய. மாடு-பக்கம். நாட்டாண்மை-நாட்டரசு. இகல்-
பளக்கமை. காத்து-தடுத்து. தன் உய்க்கும்-தல்ளை நடாத்
தும். மோனையாள்-தலைமக்கள். ஒன்றுபடல்: தலைவர் தம்
முன்முரணுதொத்துழைத்தல்.

61. பிறப்புரிமை நாடுரிமை பேணித் தொழில் செய்
கிறப்புரிமை. தேட்டத் துரிமை-துறப்பரிய
வாழ்ச்சி மணங்கலை மாந்த ருரிமையிலை
வீழ்ச்சி விளையானம் பொற்பு

(கு-ரை) பிறப்புரிமை: பிறப்புப்பற்றி நாட்டின்கண் வாழ்வதற்கும் இனத்தின்பாற்படுத்தற்கும் ஒரு குடியாளரது டைமை கோட்டற்கு முரியராதல்.

நாடுரிமை; பிறர் கொள்ளாதவாறு தந்நாடு தமக்குரிய தாதல்.

தொழில் செய்யுஞ் சிறப்பானுளதாகு முரிமையாவது வேற்றுப் புலத்தினின்றும் வந்து தொழில் செய்துறைதலான் அங்குன முறையும் புலத்துப் பிறந்தாரோடொப்பக்கொளற் குரியராதலும் தொழிற் குற்றலுக்கியங் கோட்டற்குரியராதலு மாம்.

தேட்டத்துரிமை: நிலம்பொலமாகிய தேட்டமுடைமை பற்றி அஃதிருக்கும் நாட்டில் வாழ்தற்குரியராதல். வாழ்ச்சி யுரிமை, மணனுரிமை, கலையுரிமை மாந்தருரிமையிலை-இம்மாந்தருரிமை. மாந்தருரிமை-மக்கட் பிறப்பிற்கமைந்த உரிமை. வீழ்ச்சி விளையாமை-கேடுண்டாக்காமை. 61

62. அன்பும் விணையு மறிவு மொருங்குயிர்க் கின்பந் தருமாக்க மீனுவமுன்— ரென்ப எறியுமோன் றுன்ப மிருவினைதேய்ந் தன்பு மறிவுதா னத ஸழகு

(கு-ரை) ஆக்கம்-மேன்மேலுயர்வு. துன்பமெறிய மோன்-பிறவித்துன்பமெல்லாவற்றையுங் கெடுப் போன். அறிவுதான் என்பன ஒரு பொருட்பல் பெயர். அன்பு அறி வல்லதில்லை. அறிவு உயிரல்லதில்லை. 62

63. உள்பொருளோ டில்பொருளென் ரேதுமிருசாருள்ளும் உள்பொருளோ யாய வொருதன்மாட்-உள்பொருளோ

யென்னு மூலகேஸ்லா மெஞ்ஞான்று மில்பொருளே
யென்னு முடிபுமோ ரேளர்

(கு-ரை) நிகழ்வின்கண் உள்பொருளே யா மெனக்
காணப்படு மூலகெலாந் தன்விலைக்கண் உள்பொருளே
யாயினும் ஒரு தன்மாட் டெஞ்ஞான்று மில்பொருளே
யாமென்று துணியு முடிபும் ஓர் அழகாமென முடிக்க.

ஒருதன்மாட்டு-தானேன்றேயுள்தெனத் தோன்று
முயிரின்கண்.

எஞ்ஞான்றும்: இறப்பெதிரவு நிகழ்வென்னு முக்காலத்
தினும். 63

64. எம்மொழியி னயினு மாகுக வெஞ்ஞான்று
மம்மொழியிற் கற்று ரணிகெழுமச்-செம்மொழியி
னயிரம் பாற்படுத் தாக்கிய வந்நாற்கும்
பாயிரங் கோட ஸழகு

(கு-ரை) அணி: உவமை முதலாயின. கெழும-கிறந
திருப்ப. செம்மொழி: இயல்வரம்பு திறம்பாத மொழி.
பாற்படுத்து-கூறுபடுத்து: கிளைப்படுத்து. பாயிரம் பிறர்
கூறுவதென்பதுபற்றிக் கோடல் வேண்டுமெனப்பட்டது. 64

65. பிறப்புப் பிணிமுப்புச் சாக்காடு நானு
முறப்புனரு முள்ளக் கவலை-யறப்பெரிதும்
நோற்றுத் துறந்து நுளித்தாய்ந் தவாவறுதல்
போற்றத் தகுமழகு போனம்

(கு-ரை) நாடோறும் வந்து கூடுமூள்ளக் கவலையென்க.
நுனித்து ஆய்ந்து-நுனுகியாராய்ந்து. போன்ம்: ஓப்பில்
போனி.

65

66. புலவிக் கழகு கலவி புணையுங்
கலவிக் கழகு புலவி-குலவிப்
புணர்தற் கழகு பிரிதலாற் ரூமை
புணர்தற் குணர்த்த லழகு

(கு-ரை) புலவி-காதற்பினைக்கு. கலவி-காமப்புணர்ச்சி.
புணர்தல்: நட்புக் கூடுதல். குலவி-கொண்டாடி. உணர்
தற்கு: நூற்பொருளைக் கற்றுணர்தற்கு. உணர்த்தல்: பிறர்க்
கெடுத்துரைத்துணர்த்துதல். ஊடலுணர்தற் பொருட்டு
ஊடலுணர்த்துதல் அழகெனினுமாம்.

66

67. இடங்கழி காம மெழுந்தார்க்கு வேட்ட
மடங்கீர் மாதராள் வாய்க்கண்-பொடங்கி
இழுக்குப் பழுமூடலோ டின்னுத கோலத்
தழுக்குப் படித லழகு

(கு-ரை) வேட்ட-அவாவிய. இடங்கழி காமம்: கையில்
சந்து காமமீதார்தல். இன்னுத கோலம்: அருவருக்கத்தக்க
ஓப்பனை.

67

68. நெற்றிக் கழகுதிரு நீறவித வேற்றுண்ணும்
பெற்றிக் கழகு பிளிற்றுமை-துற்றி
வினிமைக் கழகிதைவற் கீத்துண்ணற் பாடு
தனிமைக் கழகு தவம்

(கு-ரை) ஏற்றுண்ணும்-இரந்து பெற்று ண்ணும். பெற்றி-இயல்பு. பிளிற்றுமை-சினங்கொள்ளாமை. துற்று. உணவு. இறைவற்கு: முழுமுதற்கடவுட்கு. ஈத்து-கொடுத்து. உண்ணற்பாடு-உண்ணப்படுதல். 68

69. மக்கட் பிறப்புரிமை வாழுமேச் சாரார்க்கு
மொக்கக் கருதி யொருங்குதந்-தொக்க
மொழிகலை நாடு தொழிலின மோம்பல்
பழிபுகுதா தானுமெழிற் பண்பு

(கு-ரை) எச்சாரார்க்கும்-எத்திறத்துக் குழுவினர்க் கும். ஒக்க-பொதுவாக. தொக்க-பலவாய்க்கூடிய. மொழி யுங் கலையும் நாடுந் தொழிலும் இனமுமென உம்மைத் தொகை கொள்க. 69

70. புதுமணம் புல்லவுறு மாயிருவர் தம்முட்
கதுமெனக் காழுறுதல் காத்துப்-பொதுமன
மேய்ந்துதம் யாக்கை யளவொடு நாற்றமும்
ஆய்ந்துகைப் பற்ற வழகு

(கு-ரை) கதுமென-விரைய. காத்து-தடுத்து. பொது
மனம்-ஒத்தவள்ளம். ஏய்ந்து-பொருந்தி. அளவு: உயரம்
பருமனளவு. நாற்றம்-மோப்ப மனம். ஆய்ந்து: ஒத்த
வாற்றை யாராய்ந்து. ஒத்தவழிக்கைப்பற்றலென ஒரு
சொல்வருவிக்க. 70

71. ஒறுத்தற் கொறுப்பார்த முள்ளன் புடைமை
வெறுத்தற்கு வென்றி பயத்தல்-பொறுத்தற்
கருஞ்சைமை யாங்க வதற்குப் புலாலு
ஞெருவுதல்யா ஜென்னு முலகு

(கு-ரை) உன்னன்புடைமை: ஒறுக்கப்படுவார் மாட்டுள் என்புடையராதல். வேண்டாதாரையும் வேண்டாதவற்றை நையும் வெறுத்தொதுங்குதற்கழகாவது அதனினாலும் துன் பமெல்லாவற்றையும் பொறுத்து அதன்கணிலை நிற்றலாகிய வெற்றியை விளைத்தலென்க. பொறுத்தற்கு: பிழை செய்தார் ரைப் பிழைபொறுத்தற்கு. அருளுடைமை: பிழை செய்தார் மாட்டிரங்குதலுடையராதல். ஆங்க-அவைபோல. அதற்கு: அவ்வருளுடைமைக்கு. யான்-அழகு; ஒறுத்தற்கியான் உன் என்புடைமை. வெறுத்தற்கியான் வென்றிபயத்தல், பொறுத்தற்கு யான் அருளுடைமை, அதற்கியான் புலா லூ தெருவுதலென யாணென்பது முன் னுங்கூட்டி ப் பொருள் கொள்ள நிற்றல் ஒருசிறை நிலைப் பொருள் கோரும் இறுதிநிலை விளக்கணியுமாம். ஒருவுதல்-நீக்குதல். உலகென்ற தீண்டுயர்ந்தோரை. என்னும்: வினைமுற்று. 71

72. ஊட்டந் தருமுனை வுண்ணுத லோய்வுகொள்வ
வாட்டந் தவ்வர விளையாடஸ்-நாட்டங்
களைவருங் கல்விப் பயிற்சியிந் நான்கு
விளைஞாக் கனு மெழில்

(கு-ரை) ஊட்டம்-உரம்: உயிர்ச்சியுர முதலாயி ன. வாட்டம்: உடலொளியிழத்தலு முடற்சோர்வுமாம். நாட்டம்-ஆராய்ச்சி; குறிக்கோருமாம். 72

73. மக்க ளடிப்படை வாழ்வுரிமை பேணுதிறன்
மிக்க பலகொற்ற மேவிந்ட-பொக்க
வுலகமைதி யுன்றுவா னாக்குமே வின்று
நிலவுமெழில் பூப்ப நிலம்

(கு-ரை) திறல்-வலிமை. கொற்றம்-வேந்து: அரசாட்சி. நட்புமேவி. நட்பமர்ந்து. ஊன்றுவான்-நிலைபெறுத்

துதற்கு; ஊக்குமேல்-மேற்கொண்டு கிளர்ந்தெழுமாயின்.
நிலம் எழில்பூப்ப நின்று நிலவுமென்க.

நிலம்-உலகம்.

73

74. மக்க ஞடற்கண் வனப்பிளமை யாற்றனமுன்
இறைக்க வளவா முளத்தின்கட்ட-டோக்க
இனமெய்ப்பா டாய விவற்றுக் கடவுள்
சினமிக்க சூர்மாக்கொல் சேய்

(கு-ரை) இனமெய்ப்பாடு-கூட்டமாகிய மெய்ப்பாடு;
என்றது வனப்பு முதலிய மூன்றனையும்; மெய்ப்பாடு-உள்
ளத்துக் குறிப்புப் புறத்துத் தோன்றுதல்; சூர்மாவைக்
கொன்ற சேய்-கடவுண் முருகன்.

கடவுள் சேயென எழுவாய் பொருனிலை கொள்க. 74

75. இணங்கிக் களங்குழுமும் யாவருந் தம்முள்
வணங்கி வதிந்துசொற் பெய்து-பிணங்கி
வழுக்கிலுரை யாட்டிற் பிறர்பிறர்ச் சுட்டி
இழுக்குரையா டாமை யெழில்

(கு-ரை) களம்-அவைக்களம்; சொற்பெய்து-சொற்
பொழிவாற்றி.

வழுக்கு இல் உரையாட்டு: தன்கோட் கூறலும் பிறன்
கோண் மறுத்தலும். 75

76. நீராடிக் கால்கழீஇ வாய்ப்புசி நீர்வளாய்
ஏரா ரணங்குண்ட வெச்சிலைச்-சோராமே
வாய்விருந் துரட்டி வணக்கங்கொண் டன்பரோடு
வாய்வாளா துண்டல் வனப்பு

(கு-ரை) வாய்ப்புசிவாயலம்பி; நீராற்றுடைத்து. நீர் வளாய்; உணவை நீரால் வளைத்துச் சுற்றிக் காப்புச்செய்து. ஏர் ஆர் அணங்கு-எழுச்சி பொருந்திய தெய்வம். அணங்குண்ட எச் சில: தெய்வத்திற்குப் படைத்த மடை. சோராமே-மறவாமல். இனிச் சிந்தாமல் உண்டவெனக் கூட்டிப் பொருள் கொளினுமாம். வாய் விருந்து-வாய்த்த விருந்து; அன்பர்-உறவினரும் நன்பரும்; வாய்வாளாது-யாது முரையாடாமல்.

76

77. புதியநா ரேமலை யாறுகான் பொய்கை
புதியமா மக்களோடு புட்கள்-புதியவெலாம்
எஞ்சா வுடையுணவு கல்விகெழு வம்பலராய்
அஞ்சா தியல்வார்க் கழகு

(கு-ரை) மா-விலங்கு; எஞ்சா-குறையாத; கெழு,
உடைய. வம்பலர்-வழிச் செல்வார்; எஞ்சாத வுடையும் எஞ்சாத வுணவும் எஞ்சாத கல்வியு முடையவம்பலரென்க.

இயல்வார்-செல்வார். புதியவெலாம் அழகுடையன
வாமென்பது.

77

78. தன்பொருட் டேஞ்னேஸ்ப் பார்ய்பானுச் சாராது
தன்பொருட்டுப் பார்ப்பனன் ருஞேயாய்-அன்பின்
மலர்தூய்த் திருமுன் வணங்குபு கோயில்
பலகாற் பழிச்ச வழகு

(கு-ரை) ஏஞ்னேன-பிறஞே ரு வ ணை; பார்ப்பான்-
கோயில் வழிபாடு செய்விக்குமையன்; முருகன் கோயில்
வேலன் போல்வான்.

78

79. பெருமைக் கழகு சிறுதகைமை பேணு
மருமைக் கழகெளிமை யாமால்-பெருமை
சிறந்தாரை யஞ்ச வழகஃ திறந்தாரை
அஞ்ஞாமை யென்ப வழகு

(கு-ரை) சிறுதகைமை-பணிவடக்கம்.

எளிமை-எல்லாரானுங் காணவு முரையாடவும் படு
தல்; அஃதிறந்தாரை: பெருமையை நீங்கிச் சிறுமையுடை
யராயினாரை; அழகென்ப வெங்க.

ஆமும் ஆலும் அசை.

79

80. விழைவு வெகுளி விடுத்தார்தந் தோற்றம்
விழைவு மிகுக்கு மழகாங்-குழைவு
கனியக் கவினுங் குதலைக் குழவி
முனிவர்ப் பினிக்கு மழகு

(கு-ரை) குழைவு-அன்பு. கனிய-பழுக்க. கவினும்-
விளங்கும். முனிவர்ப் பினிக்குமழகு-முனிவரையும் பற்றின்
கட்படுத்துமழகுடையது.

80

81. கொடுப்ப குறையாது கொன்வ மிகாது
நொடுப்ப தழகு நொடையர்க்-கடுப்பவர்பாற்
கைக்கூலி வாங்குங் கயமைசே ணீங்குவது
மெய்க்கோ விளைஞர்க் கழகு

(கு-ரை) நொடுப்பது-விற்றல்; நொடையர்-விலைஞர்.
கயமை-இழிந்த கீழ்மை; சேணீங்குவது-தொலையிற் கழிதல்.

மெய்க்கோ விளைஞர்-வாய்மையுடைய அரசியலூழி
யர்.

81

82. அடிமையான் வாய்த்த லிதாத ஸானுங்
குடிமையா ளண்பெருகல் கொண்டும்-மடிமைதீர்
வேளாளர் மேன்மேற் கடன்படாக் கூட்டுறவு
வேளாண்மை மேவ ஸழகு

(கு-ரெ) ஆளண்மக்கட் டொகையெண்; மேவல்-
மனம் பொருந்துதல். 82

83. கள்ளுங் கவறும் பொதுமகளு மேற்றத்தாழ்
வுள்ளு முடைமை யடிமையுங்கட்டெள்ளு
முதுமக்க ணன்குயர்தற் குற்றதுணை முன்னல்
பொதுமக்க ளாட்சிக்ககருப் பொற்பு

(கு-ரெ) ஏற்றத்தாழ் வுள்ளுமுடைமை-ஒருவரினாலு
வர்பால் ஏற்றமுந்தாழ்-வுங் கருதுதற்கு வாயிலாகிய கைப்
பொருஞ்சுடைமை; அடிமை-அடிமைமரபு; கட்டு-களைந்து.

ஏற்றத்தாழ்-வுள்ளு முடைமையைக் களைதலாவது-அரசி
யற் கொள்கைகளுளே தனியுடைமைக் கொள்கை பொது
வுடைமைக் கொள்கைகளின் வேறுய நிகருடைமைக்
கொள்கை. எள்ளுமுது மக்கள்-இகழப்படும் பழங்குடி மாக்
கள். என்றது பண்டுதொட்டுச் சீர்திருத்தமின்றி வாழ்ந்து
வருமாந்தரினத்தை; முன்னல்-முன்னிற்றல்.

நன்குயர்தற்கு-கல்வியறிவொழுக்கமுடையவராய் ஏனை
மேன்மக்களோடொப்பவுயர்ந்து மேன் மக்களாதற்
பொருட்டு;

உற்ற துணை-பிறர் செய்யுமிடையூறு நீக்கியதவந் துணை;
உடைமை யடிமை; உம்மைத் தொகை. 83

84. முதுமையஞ் செவ்வியை முன்னியார் தாழும்
புதுமையங் கோலம் புளைந்து—முதுமை
மருவுதலில் பெண்டிருளாம் வாங்குபவே ஸம்மா
பொருளுடைமை போலு மழகு

(கு-ரை) முதுமைச் செல்வி-முதுமைப்பருவம்; முன்னியார்-அடைந்தார். புதுமைக்கோலம்-புதுமையொப்பனை. ஈரிடத்தும் அம்முச்சாரியை, உம்மை இழிவு சிறப்பு. முதுமை மருவுதலில் பெண்டிர்-இளம் பெண்டிர்.

வாங்குப வேல்-கவர்வாராயின்; அம்மா: உரையசை.
போலும்: அசை; ஜியப்பொருண்மைக் குறிப்பிடைச் சொல்
லுமாம்.

84

85. ஆவுதங் கன்றே டமர்தல் கயந்தலையோ
டோவுத லொல்லாப் பிடிகளிறு—மேவும்
பெட்டேவெல் காதற் பிணையல் பிறவன்
புடையார்க் குவப்பா மழகு

(கு-ரை) கயந்தலை-யானைக்கன்று; ஓவுதல்-நீங்குதல்;
ஹல்லா-இயலாத; பிடிகளிறு, பெட்டேவெலன்பன தனித்
தனியும்மைத்தொகை. பிணையல்-இரட்டை; காதனினைகிய
இரட்டைகள் பிறவாவன-உயர்துணைக்கண்ணும் அஃறி
ணைக்கண்ணுங் காதனிற்கலந்த ஆண் பெண்கள்.

காதற் பிணையல் பிறவுமென்னுஞ் செவ்வெணீற்றேச்
சவும்மை தொக்கது.

85

86. நிலைக்களம் பொற்புறச் சாயல் கெழுமக்
கலைக்கள மின்பங் கனிய—வலைக்களந்
தாயபுட் போன்று தடையின் றிடம்பொழுதோ
டாயதொழில் பண்ணுக் கழகு

(கு-ரை) பண்ணிசையினிலைக்களம்-ஒத்திசை; (சருதி) கீழ்நிலை, இடைநிலை, மேனிலை யெனினுமாம். சாயல்-தனித் தனிப் பண்புலப்படக் கிடக்குமேழிசைக் கோவையியக்கம்; கெழும-சிறந்தமைய; கலைக்களம்: இசைக்கலைவல் லுநரும் இசைச்சவைஞருங்குழுமிய மன்றம்; வலைக்களந்தாய்புள்: வேட்டுவர் பரப்பியவலை கிடக்குமிடத்தை விட்டுத் தப்பிப் புறந்த புள்; தடையின்மை-வேண்டியவாறினிதியங்கல்; இடம்: அவ்வப்பண்ணுக்கெனவுரிய மூல்லைநிலங் குறிஞ்சி நில முதலாயின; பொழுது: அவ்வப்பண்ணுக்க கடை த் த பெரும் பொழுது சிறு பொழுதுகள்; தொழில்-மிடற்றுத் தொழிலும் நரம்புளர்தற்றெழுழிலுங் குழற்றுளை விரல் பணி மாறுதற்றெழுழிலுமாம்.

86

87. தூக்கொடு பாணியுஞ் சீருந் தொடர்ந்தொழுக் நோக்குநுதல் கைகா ஞெடிவனவா—வாக்குறு பாடலம் பானே உள்கொளல் கோதைய ராடலங் கூத்துக் கழகு

(கு-ரை) தூக்கு, பாணி, சீர் என்பன தாளத்தின் கூறு பாடுகள். நோக்கு-கட்டபார்வை; நூதல்-புருவம்; நொடி வனவாக-சொல்லுவனவாக; சொல்லுவனபோல உள்ளக் குறிப்பை வெளிப்படுப்பனவாக வென்றவாறு; ஆக் குறு பாடல்-செய்யப்படும்பாட்டு; வாக்குறு பாடலெல்லினுமாம். வாக்குறு-திருந்திய. பாடற்பாண்-செந்துறைப் பாட்டு; பாடற் பானேடு கூடியெனவிரிக்க; உளங்கொளல்-காண் போருடைய உள்ளங்களைத் தன்பாற்படுத்தல். கோதையர்மகளிர்; கோதைபோலு மகளிரெனவே அவர் இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய வழகுடையராதல் வேண் டு மெண் பது பெறப்படும்.

87

88. ஆட்சிக் குறிக்கோள் பொருளாவிற் நன்றுகுடி
மாட்சிப் படுமின்ப வாழ்வுடைமை—காட்சி
நலம்பட வேண்டுவென நல்காத வேந்தை
வலம்பட மாற்றல் வனப்பு

(கு-ரை) நாடாட்சியின் குறிக்கோள் பொருளீட்டுதல
ளவிலுள்ளதன்று; அக்குறிக்கோளாவது குடிகள் அறத்தின்
பாற்பட்ட இன்பத்தோடு வாழ்தலுடைமையாம். அதனுற்
குடிமக்கட்குத் தெளிந்த அறிவினன் மையுண்டாதற்கு
வேண்டுவனவற்றைச் செய்யாது பொருளீட்டுதற்குவேண்டு
வனவற்றையே செய்து கொடுக்குமாட்சியை வெற்றியுண்டாக
மாற்றித் திருத்தியமைத்தலழகென்க.

காட்சி-தெளிந்த நுண்ணறிவு; வேந்து-கொற்றம்.
வலம்-வெற்றி. பட-உண்டாக. 88

89. மிடிநோய் மடமை வெருங்தலிந் நான்குங்
குடிமாட் பொழித்தல் குறிக்கொண்—பொடியாமே
யொண்பொருள் கல்வி மருந்துகாப் பாக்குதல்
பண்படும் வேந்துக் கழகு

(கு-ரை) மிடி-வறுமை; வெருங்தல்-அஞ்சுதல்; ஒடியாமே-தளராமல்; பண்படுதல்-கல்வியறிவொழுக் கங்களாலே திருத்தமடைதல்; மயக்க நிரனிறை வந்தது. 89

90. பார்ப்படிமை கோணடிமை பள்ளி யடிமையவாச்
சிர்ப்படிமை சிற்று ளடிமையொடு—வேர்ப்படிமை
ஏமாற் றடிமை யிவையின்மை மக்கட்பண்
பாமாற்றுக் காய வழகு

(கு-ரை) பார்ப்பு-பார்ப்பனர்; ஆரணங்கினைவழுத்திக்
கழுவாய் செய்து வினைழுடிப்பிப்போர். பார்ப்படிமை-

பார்ப்பனர்க்குப் படுமடிமை; அவரவர் தாந்தாமே தத்தமக்குக் கடவுளரை வழுத்திக் கழுவாய் செய்து வினை முடித்துக் கோடல்வேண்டும் என்பது.

கோணடிமை-முடி மன்னற்குப் படுமடிமை; தனித் தலைவனை நீக்கி மக்கடாமே தேர்ந்தெடுத்த தலைவர் குழவினுலாளப்படல் வேண்டுமென்பது.

பள்ளி-துறவுக்கோலம் பூண்டார் வதியுமிடம்; பள்ளியுடையார்க்குப் படுமடிமை பள்ளியடிமை யெனப்படும். ஈண்டுப் பள்ளியுடையார் மத்தலைவரெனப்படுவார்.

சீர்ப்பு-வாய்ப்பு. அவாவியது கிடைக்குமென்பது பற்றி ஒருவரொருவர்க் கடிமைப்படுதல் அவாச் சீர்ப்படிமை யெனப்பட்டது.

சிற்றுளடிமை-கூலிக்கு ஏவலாளாதல்.

வேர்ப்பு-வெகுளி; வலிமிக்காரது சினத்தை யஞ்சி அவர்க்கடிமைப்படுதலுமாகாதென்பது.

ஏமாற்று-வஞ்சித்தல். வஞ்சிக்கப்படுதலுமாம்; வஞ்சித்தலானாகுமடிமையெனினும் வஞ்சிக்கப்படும் பேதைமையானாகு மடிமையெனினுமொன்று.

90

91. அன்புக்கு முன்மை யறிவுக்கு மாட்படுதே
லென்புக்குட் தோன்று மினியவுயிர்-நன்பிற்
றனக்குத்தா னட்படுந் தற்கிழமை யாகி
முனைக்கு முதுமா ணழகு

(கு-ரை) ஆட்படுதல்-அடிமைப்படுதல்; என்பு-
உடம்பு; நன்பு-நன்மை; தற்கிழமை அடிமைக்கு மறு
தலைச் சொல்; எனவே தன்வயமுடைமையாயிற்று. முனைக்
கும்-முதன்மைப்படும்; முதுமாணழகு-பெரிய மாட்சி

மைப்பட்ட அழுகு; பழையமாட்சிமைப்பட்ட அழுகுமாம்.
பழைய அழுகு-இயற்கையழுகு.

92

92. அழகிலவுஞ் சால வழகியவே யாமால்
அழகிலவற் றுக்கேயு மன்பின்-அழகிலா
யாக்கை யுடையவெனும் யாமைக்கு மந்திக்குங்
காக்கைக்குந் தம்பார்ப் பழுகு

(கு-ரை) அழகிலவும் அழகிலவற்றுக்கும் என்னுமும்மை
இழிவு சிறப்பு. ஆல்: அசை.

யாமைப் பறமுங் குரங்குக் குட்டியுங் காக்கைக் குஞ்
சும் பார்ப்பென்றன் மரபு.

அன் பின் அழகிலவும் அழகிலவற்றுக்குஞ்சால அழ
கியவேயாமென்க. 93

93. பொறுமை பணிவு புலமைபொரு ள்ட்டல்
வறுமையிற் செம்மை வழக்கந்-தறுகண்மை
கற்புடைமை காத்தோம்பல் கள்ளுண்ணு ராதலிவை
யிற்பிறப் பாளர்க் கெழில்

(கு-ரை) வழக்கம்-சகை; தறுகண்மை-அஞ்சாமை;
கற்புடைமை: மகளிர்க்குரியது; அதனை அவர் காத்தோம்
பலும் ஆடவர் காத்தோம்பலும். இற்பிறப்பு-குடிப்
பிறப்பு. 93

94. புத்தம் புதுப்போக்கும் பொய்யாப் பழம்போக்குந்
தந்த முணர்விற் றழீக்கொண்-டொந்த
அறம்பொரு ஸின்பம் வழாதொழுகு மானத்
திறம்பெரு மக்க டிரு

(கு-ரை) போக்கு: மக்களொழுகலாறு; ஒத்த-அறிஞ
ரெல்லார்க்குமொப்ப முடிந்த. ஆனத்திறம்-இடைவிடாத
கூறுபாடு; பெருமக்களது தெய்வ அழகு. 94

95. பிறர்க்குப் பயன்படும் பேரன்பு நேர்பட்
திறக்குமல்ல யாக்கைநனி யின்னூர்த்-துறைக்கு
நிலங்கோலு மாந்தர் நினைத்தொறு மன்னு
ரலங்கோல மெல்லா மழகு

(கு-ரை) எல்லாங்கொடுத்துப் பிறர்க்குத் தாம் பயன்
படுதற்குப் பொருட்டாகிய பேரன்பு தலைப்படுதலால் இறத்
தற்குரிய தம்முடம்பு வடுப்பட்டினியரல்லராயினுரை நினைக்
குந்தொறும் நிலவுலகில் இடங்களைத் தத்தமக்கு வளைத்துக்
கொண்டுள்ள மக்கட்கு அவரதலங்கோலமழகாயிருக்கு
மென்றவாறு. அலங்கோலம்-கோலமல்லாமை: அழகின்மை
யென்பதாம். அம்முச்சாரியை; “அலங்கடை” என்புழிப்
போல. (தொல். எழுத்து. க.)

இன்னூர்-எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைப் பெயர்; நேர்பட்
தின்னுரென முடியும். துறக்கு மக்கள்-பற்றறுதற்குரிய
மக்கள். 95

96. கங்குற் கழகு நிலாத்திங்கள் காலைநீண்;
மங்குற் கழகு வளர்ஞாயி-றெங்குப்
புகினுமிவர் நல்லறேனம் போற்றும் புரையோர்
முகிலுறையிஞ் ஞாலக் கழகு

(கு-ரை) கங்குல்-இராவு; மங்குல்-வானம்; வளர் ஞாயிறு-
இளஞாயிறு. புரையோர்-உயர்ந்தோர்; முகில் உறை-முகில்
மழைத்துளி பெய்யும்; ஞாலக்கு: அத்துச் சாரியை தொகுக்
கும் வழித் தொகுத்தல்.

போற்றுமென்னும் பெயரெச்சன் செய்ப்படுபொருட்
பெயர் கொண்டது. 96

97. முதுமைக் கழகு முழுத்துறவு மன்றிற்
பொதுமைக் கழகுமுறை பூண்டு-முதுநால்
கற்றேர்க் கழகுதெருட் காட்சி யழகென்ப
மற்றேர்க் கவர்க்காறும் வாழ்த்து

(கு-ரை) முழுத்துறவு-அகப்பற்றுப் புறப்பற்று முழு
துந் துறத்தல்; மன்று: வழக்குமன்று; பொதுமை: நடவர்
பொதுநிற்றல்; முறை-ஒருபாற்கோடாது வழக்கு முடிவு
செய்தல்; தெருள்-தெளிந்த நுண்ணறிவு; அதனால் நுண்
பொருள் காண்டலே தெருட் காட்சியெனப்படும். 97

98 கண்ணுத லாடுங் களிக்கூத்தின் கட்டழகை
யுண்ணுதல் செய்களி யொண்குழாம்—எண்ணுதல்
நீத்தயர் வற்று நிவந்த களிப்பினற்
கூத்தயர் வற்ற குழந்து

(கு-ரை) கண்ணுதல்-நம்பன்; உண்ணுதல்-நுகர் தல்;
எண்ணுதல் நீத்து-நீணவிழந்து; அயர்வுற்று-மெய் ம
மறந்து. குழந்து கூத்தயர் வற்றனவென்க. நிவந்தகளிப்பு-
பொங்கியெழுந்த வவகைமகிழ்ச்சி. 98

99 துறவிக்கென் றுள்ளுந் துவராடைப் பற்றும்
பிறவிக்கு வித்தாதல் பெற்றுற்-துறவிக்கு
வேண்டுமென் ரெஞ்சுமுங் விதந்துகொள் ஓதொழிதல்
வேண்டு மதுபொற்பின் வீறு

(கு-ரை) துறவிக் குரிய தென்று கருதப்படுமென இசை
யெச்சம் விரித்துக்கொள்க. வித்து-காரணம்; விதந்து
கொள்ளுதல்-வகுத்து வரைந்துகொள்ளுதல்.

பொற்பின்வீரு-தனிப்பெருமையுடைய அழகு.

99

100 இன்பமுந் துன்பமு மெண்ணத் தளவல்லா
லென்பினு ளாம்புலன்மாட் டிஸ்லையா-லென்பது
தேறுந் தெருளினற் செல்லல் கடிந்துமகிழ்
ஹும் பரிசோ ரழகு

(கு-ரை) என்பு-உடம்பு; உடம்பின் கண்ணும் ஜம்புலன்
கண்ணுமில்லையென்க. தேறும்-தெளியும்; தெருள்-மெய்
யுனர்வு; செல்லல்-துன்பம்; பரிசு-தன்மை; ஓரழகு-தனி
யழகு. ஆல்: அசை.

100

101 உடலழகிற் சாலச் சிறந்த துரவோ
உடலுறு முள்ளத் தழகு-படர்கொள்
செயிரறுநல் ஹுள்ளத் தழகிற் சிறந்த
துயிரொருதன் னுண்மை யழகு

(கு-ரை) உரவோர்-திண்ணிய அறிவுடையோர்; அட
லுறும்-வென்றடக்கப்படும்; படர்கொள்செயிர்-து ன் பங்
கொள்ளுதற்கு வாயிலாகிய காமம் வெகுளி முதலாய
குற்றம். உயிரொரு தன்னுண்மையழகு-உயிர்தானேன்றே
யிருத்தவினழகு.

101

102 நோற்றற் கெழிலுயிர்தன் னேக்க னுனித்துணரு
மாற்றற் கெழிலோ பிறர்த்தேற்றல்-ஏற்றற்
கிளிவர லின்மை யெழிலல் திசையோ
டொளியுடைமை மக்க ஞுயிர்க்கு

(கு-ரை) உயிர்தன்னேக்கல்: நோற்குமுயிர் புறநோக்
கொழிந்து தன்னையே தானேக்கி நிற்றல்; நுனித்துணருமாற்
றல்:கல்வியறிவால் எப்பொருளோயும் நுணுகியுணருமாற்றல்;

பிறர்த்தேற்றல்-அதனால் நுணுகிக்கண்ட நுண்பொருள்களை யும் நூனயங்களையும் விளங்கக் கூறிப் பிறரைத் தெளிவித் தல்; ஏற்றல்-இரத்தல்; இளிவரல்-மானக்கேடு; இளிவர வின்மை-மானக்கேடின்றி வழிபாடு செய்யப் பெறுதல்; அஃது: எழில். இசை- புசழ். இசையோடொளியுடைமை மக்களுயிர்க்கு அஃதென்க; ஓளி: தாழுளராகின்ற காலத்து மிக குத் தோன்றுதல். ஆன்றேர்-உயர்ந்தோர்.

102

103 படைக்கலஞ் சீர்த்த பகைஞர்க்குப் பண்டு
படைக்கலஞ் சீராதார் பட்டார்-படைக்கல
மென்னகொண் பேற்பா ரவரை எதிர்ப்பார்தோக்
கன்னகொண் ரேத வழகு

(கு-ரை) சீர்த்த-வாய்த்த; சீராதார்-வாயாதார்; பட்டார்-தோற்றுவீழ்ந்தார்; தொக்கு-திரண்டு; ஊர்தல்-மேற்செல்லல்.

103

104 கண்ணேடங் கண்ணின் கவினொனினுந் தீமைமுற்
கண்ணேட்ட மின்மை கவினாகுங்-கண்ணேட்ட
மில்லாயி னில்லை யுலக மதுமிகுமே
வில்லாகும் வாழ்க்கை யியல்

(கு-ரை) கண்ணேட்டம்-பயின்றார் சொல்வியன மறுக்க மாட்டாமை; அஃதவர்மேற் கண்ணேடிய வழியுண்டாவ தாகவின் ஆகுபெயராற் கண்ணேட்டமெனப்படும். இயல்: கட்டுப்பாடுடைமை.

104

105 கல்வியை வல்லார்முற் கல்லார்தங் கட்டழகு
புல்லென் ரெழியும் புலஜைந்தும்-வெல்லும்
பெருந்தகையார் முன்னர்ப் பிறைநுதன் முரன்
முருந்தண்யார் மொய்யெழில் போன்று

(கு-ரை) புல்லென்று-பொலிவழிந்து; முரல்-பல். முருந்து-மயிலிறகினடிமுள்; முருந்தனைய முரலுடைய பெண்டிர்; மொய்யெழில்-செறிந்த அழகு; இடையீடின்றி உறுப்புத்தொறும் நிரம்பிய வழகென்பது.

மொய்யெழில்போற்புல்லென்றெழியுமென முடிக்க.

106 நாட்டுக் கழகு மலையருவி யாறுமலைக் காட்டுக் கழகு கலைக்கோட்டம்-ஏட்டுக் கழகுற்ற கல்விக்க ஞாரவலர் தொக்க கழகத்தாற் பேணப் படல்

(கு-ரை) கலைக்கோட்டம்-கல்லூரி, கடவுளர் கோயின் முதலாயின. ஏடு-புத்தகம்;தொக்க-உறுப்பாகத்திரண்ட; உற்ற: உற்றுழிக்காத்த; கழகம்-அவைக்களம்; பேணப் படல்; ஏட்டு நிலையமமைத்துப் பாதுகாக்கப்படுதல். 106

107 எழுத்துக் கெழில்யா தனித்தமி ழாட்சி வழுத்தும் வடிதமிழ்க்கு முப்பால்-பழுத்துச் சுவைமுதிரு முப்பாற்குச் சொற்பொருளா ராய்ந்து நவைதவிரு நல்லா ருரை

(கு-ரை) எழில்-எழில்பயப்பது; யா: அசைச் சொல்; எழுத்தென்றது சண்டு எழுத்தாளருடைய கட்டுரை முதலாய படைப்புக்களை; தனித்தமிழ்-பிறமொழிச் சொற்கலப் பும் மரபு நிலை திரிதலுமில்லாத தமிழ்ச் சொன்னடை; ஆட்சி-வழங்குதல்; முப்பால்-திருக்குறள்; சுவை-சொற் சுவை, பொருட்கவைகள்; நவை-குற்றம்; நல்லார்-கற்றுத் துறைபோயினார்.

முப்பால் எழில்; நல்லாருரை எழிலென்ன எழிலென்பதனைப் பின்னுங் கூட்டுக,

108 ஓவிய மின்னிசை கூத்துப் புனைப்பொடு
பாவியற் பாட்டுமேனி பல்கியெழுங்—கோவிய
லாட்சி வளனு மமைதியு மெய்துபு
காட்சிக் கியைந்த களத்து

(கு-ரை) புனைப்பு-சிற்பம்; அணி-அழகு. கோவியல்-அர
சியல்; எய்துபு-எய்தி; களம்-இடம்; களத்துப் பல்கியெழு
மென முடிக்க. இடமென்றது நாட்டினை.

108

109 திருமறு மார்பன் செழுங்பரிமேற் போந்த
திருவழகு காண்டலுஞ் செம்பொன்-றிருஉங்
கொடியானுங் கொல்லாது கோனருளே பாடு
மடியானு மாடுய்ந்தா னன்று

(கு-ரை) திருமறுமார்பன்-தி ரு மா ஸ்; பரி-குதிரை;
செம்பொன்-றிருஉங் கொடியனென்றது திரு மங் கை யா ழ்
வாரை; கோன்-கீறைவன்.

ஆற்றலைகள்வனை விருந்த ஆலிநாடன் கானகத்து நன்
விரவிற் குதிரைமேல் வந்த திருமாலை அலைக்கப்புக அப்
பொழுது அவனழகு கண்டு மெய்யுணர்வும் பேரன்பும் பெரு
கிக் களவு கைவிட்டுக் கடவுளையே பாடும் ஆழ்வாராயினன்.

110 ஜம்பொறியு மார் வமர்பொழுதோ டொன்றிய
ஜம்புலத் தோற்றுத் தழுகுநுகர்ந்—திரும்பருளார்க்
ருள்ளக் கவலை யொழியு முழுப்பயர்வு
விள்ளப் பெறுமுவகை மேம்

(கு-ரை) ஆர-நிரம்ப; அமர்பொழுது-மனத் துக் கு ப்
பொருந்திய நேரம் என்றது காலை மாலை முதலாயவற்றை;
பொழுதொடு பொருந்திய ஜம்புலத் தோற்றுத்தினழகு;

இம்பர்-இவ்வுலகம்; ஒழியும்; பெறும்; மேம் என்பன முற்று;
மேம்-மேவும். விள்ளப் பெறும்-நீங்கப்பெறும்; உழப்ப
யர்வு-தெரழின் முயற்சியால் வருங் களைப்பு.

ஆர நுகர்ந்தெனவியைக்க.

110

111 அழகே நயக்குமவர்க் காருயிர்மாட் டெல்லாம்
அழகே யறந்தருமன் பாக்கும்-அழகே
ஓருமுனைப்பாட் ஓளந்தந் துண்மை யுணர்வீன்
ஞெருநிலை டார்விக்கு முய்த்து

(கு-ரை) நயக்குமவர்க்கு-விரும்புமவர்க்கு; ஆருயிர்
மாட்டெல்லாமழகே நயக்குமவர்க்கென்க; அறந்தருமன்பு-
அறத்தைக் கொடுக்குமன்பு; ஓருமுனைப்பாட்டு ள ள் ம்-
புணர்ப்பு நொசிப்புள்ளம்; ஓருநிலை^{டு}-வீ^{டு}பேறு; உய்த்து:
ஓமுக்கத்திற் செலுத்தி; அழகே ஆக்கும்; ஆர்விக்குமென
முடிக்க. ஆர்விக்கும்-நுகர்விக்கும். 111

112 அன்புநா ஞைப்புரவு கண்ஞைட்டம் வாய்மைசெம்
பொன்புரையுங் கல்விப் புலமையொடு—வன்புகொடு
முட்டாற்று வார்த முனிவஞ்சா வாண்மையிவை
யுட்டோற்றும் யாண ருயிர்க்கு

(கு-ரை) பொன்புரையும்-பொன்போலும்; புலமை-
நாலறிவு; வன்பு-வலிமை; முட்டு-இடையூறு; ஆற்றுவார்-
செய்வார்; முனிவு-வெகுளி; உட்டோற்றும்-உள்ளத்துட்
டோன்றுகின்ற; யாணர்-அழகு.

113 பிணி யின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கில் வைந்து—பணிசெய்வா
ரெல்லாரு மாகீ யவர்க்கெல்லா மொப்பவவை
யில்லாமை யில்லா குக

(கு-ரை) பிணி-நோய்; ஏமம்-காவல்; அணி-அழகு;
பணிபுரிவார்-தொழில் செய்வார்; எல்லாருந் தொழில் செய்
வாராகி யெனமாறுக; அவை: பிணியின்மை முதலாயின.

இல்லாமையில்லாகுக-உளவாகுக; இல்-இல்லை; 113

114 தன்னைத்தா என்குகற் றுய்ந்து தெளிந்ததற்
பின்னைத்தான் பெப்ப செயினுமற்—றுன்னத்தாற்
செய்யா தொழியினுந் தீர்தலின் றுகுமற்
பொய்யாப் புலமையே பொற்பு

(கு-ரை) பெட்ப-விரும்புவன; உன்னத்தான்-நினை
வோடு. தீர்தல்-நீங்குதல்; அப்பொய்யாப்புலமை: மேற்
கூறிய தன்னைத்தான்கு கற்றுய்ந்து தெளிதல்; பொற்பு-
அழகு; மற்று, ஆம், ஆல் என்பன அசை. 114

115 தங்கொற்ற மெய்தத் தகுவழிமற் றில்லெனின்
நங்கொற்ற மிலம்யா மென்றினையார்—அங்கொற்றிச்
குழ்ந்து பொருது விறல்கோட வல்லது
வீழ்ந்து படுத வழகு

(கு-ரை) கொற்றம்-அரசியல்; இனையார்-வருந்தாராய்;
ஒற்றி-மறைந்தறிந்து; குழ்ந்து-ஆராய்ந்து; விறல்-வெற்றி;
படுதல்-சாதல். 115

116 பண்டுதமிழ் பொருதன் பைந்தலைமேற் பூச்சுடி
மண்டு செருச்செய் மரபினுன்—பெண்டு
துயர்ந்த துயரை மறப்பிக்குங் கோலம்
உயர்ந்த உயிரினு மேல்

(கு-ரை) பொருதன்-போர் செய்யும் படைமீளி; மண்டு
செரு-மேன்மேல்மிக்குவரும் போர்; மரபு-வழக்கம்;

பெண்டு-காதன்மளைவி; துயர்ந்த-துன்புற்ற; கோலம்: பூச் சூடிய செயற்கையழகு.

117 அணியிழை பூண்ப தழகென்பா ரெங்க
அணியிழை தம்மை யணிவார்க்-கணியாய
ஆக்க வுணர்வை யடேஉம் புலாலுடலி
ஞேக்கமே நோக்க முறும்

கு-ரை அணியிழை-அணியும் அணிகலம்; அணியாய-
அழகு செய்வதான்; ஆக்கவுணர்வு-மேன்மேலுயர் தலைக்
கொடுக்கு நல்லறிவு; ஆடேஉம்-கொல்லும்; உறும்-மிகும்;
அணியிழை அடேஉம் என வியைக்க. அணிகலமணிவார் யார்க்
கும் புலாலுடலிஞேக்கமே இடைவிடாத நோக்கமாயிருக்
கும்.

117

118 கலையுணர்விற் கானுங் கலைஞரு நில்லா
நிலையுந தெற்றென் குநருந்-தலையன்பு
நேர்ந்தாரும் யார்மாட்டு மேற்றிழிவு நேரார்மற்
ஞர்ந்தாரா வின்ப வழகு

(கு-ரை) தெற்றென்குநர்-தெளிந்துணர்பவர்; நிலைல்
லாதவற்றையும் நிலையடையவற்றையும் பிரித்துத் துணிந்
துணர்பவரென்றவாறு; தலையன்பு-மூவகையன்புகளுண் முத
லாவது; நேரார்-உடன்படார்; ஆராவின்பு வழகு ஆர்ந்து
யார்மாட்டும் ஏற்றிழிவு நோராரென்க.

இம்மூவரும் யானையும் ஒரு நிகராக நோக்குபவர். 118

119 தீவிய தூயதனிச் செந்தமிழின் செவ்வியே
பாவிய பன்மொழியும் வெல்கிற்கும்-ஓலிய
தூய்மையதேற் பன்மொழிக்குந் தோற்றிழிந் தன்னே
மாய்குவதே யாகும் வனப்பு

(கு-ரை) தீவிய-இனிய; செவ்வி-நிரம்பிய வழகு;
பாவிய-பரந்த; ஓவிய-ஓழிந்த. ஓவிய தூய்மைதேல்-
தூய்மை நீங்கியதேயாயின். வனப்பு மாய்குவதேயாகும்-
அழகு கெடுவதேயாகும். செந்தமிழென எழுவாய் இசை
யெச்சம்

119

120 இயற்கை யழகு தலைப்பட்டார்க் கேளைச்
செயற்கை யழகு செறுப-இயற்கை
யழகுடையார்க் கல்லதூஉம் வேண்டாவாம் வேண்டின்
அழகதூஉ மற்றப் படும்

(கு-ரை) செறுப-வெறுப்பர். அல்லது: செயற்கை
யழகு. அழகதூஉ மென்றது இயற்கையழகினை; அற்றப்
படும்-மறையும்.

“உமிழ்ச்சடர்க் கலன்க ணங்கை யுருவினை மறைப்பதோரார்
இமிழ்திரைப் பரவைஞால் மேழுமை யடைத்து மாதோ”

எனவரும் இராமாவதாரச் செய்யுட் பகுதி ஈண்டு நினைக்கத்
தக்கது.

120

121 கல்வியொடு செல்வங் கடல்கு மூலகெங்கும்
பல்வகையு மொப்பப் பகைநீக்கி-ஒல்வகையா
னெல்லாரு மெய்தலா மாதலி னின்றினூஉங்
கில்லாத செவ்வியுள தின்று

(கு-ரை) ஓப்ப-ஓப்பாக; பகை: கீழோர் கல்வி செல்வ
மெய்தாமைக்குத் தடையாயிருப்பன. ஓவ்வகையான-
இயன்ற வகையால்; இன்றினூங்கு-இற்றைக் காலத்துக்கு
முன். செவ்வியது-அழகுடையது. உலகம் எழுவாய் 121

- 122 திங்கட் பொடக்கத்துக் கோளெல்லாஞ் சென்றுறினும்
இங்கட் புதுப்படைப் பெத்துண்ணு—நங்கண்
மருளச்செய் தாலுமினி வாளா வதிந்துதற்
றெருளற்கட் டாராத் திரு

(கு-ரை) திங்கள்-திங்களுலகம்; கோள்: செவ்வாய்,
வெள்ளி, வியாழன் முதலாய கோண்மீனுலகு. சென்றுமீனி
னும்-ஏவுகளை வானூர்தியாற் கடந்து செல்லினும் என்க.
இங்கண்-இவ்வுலகத்தில்; கண்மருள-கண்வியப்ப; நங்கண்
மருளப் புதுப்படைப் பெவ்வளவுஞ் செய்தாலுமென்க;
வாளா வதிந்து: பற்றுமவாவுமின்மையின் எண்ணஞ் சொற்
செயல்களாழிந்து தங்கி; தற்றெருளல்-தன்னைத் தெருளல்;
தனிநிலையிராகிய தன்னைத்தான் ஐயந்திரிபு மயக்கங்கெடக்
கேட்டாராய்ந்து தெளிதல்; தன்னைத்தெருஞ்தற்கண்ணது;
ஆராத்திரு-தெவிட்டாத பேரின்பச் செல்வவழகு; பிற
செயற்கட் பெறுமின்பமெல்லாம் நீர்க்குமிழிபோல நிலையில்
லாதவை. எனவே அவ்வியத்தகு செயல் கண்டாரெல்லாம்
அழிவில்லாது நிலைபெறுமமைதி வாயாதவராவர். அதனால்
அச் செயல்லாம் முடிவிற் பயன்றவையேயாய் முடியும்.

122

- 123 இயற்கைப் புனர்ச்சி யெதிர்ப்பாட்டின் கண்ணே
இயற்கையூழ் கூட்ட வெழுஷ—மியற்கைநற்
காதலன் கண்ணைதீர் நோக்கலுங் காதலி
பைய நகுதலுமோர் யாண்

(கு-ரை) யாண்-அழகு.

123

- 124 முச்சாரார் காட்டு முனிவின்றி யொம்பநின்
உச்சால்விற் நீராத வாண்மையும்—எச்சாரும்
பாவும் பழிநானும் பான்மையுஞ் சான்றேர்க்கு
மேவு மனியென்னு மேல்

(கு-ரை) முச்சாரார்-பகைவர், நண்பர், நொ து மல
ரென்னுமிம் முத்திறத்தார்; ஒப்ப-பொதுவாக; முனிவு-
வெறுப்பு; எச்சாரும்-எவ்விடத்தும்; அணி-அழுகு; மேல்:
மேலோர். அணியென்று கூறுவர் மேலோரென்றவாறு. 124

125 செய்யு ணயம்படச் செய்யும் புலவர்க்கும்
நெயுந் துயராற்று நல்லார்க்கும்-மெய்யுணர்ந்
துன்னந் தகைக்கு முரனுடை மேலோர்க்குந்
துன்னந் தனிமை தகை

(கு-ரை) உன்னம்-எண்ணங்கள்; தகைக்கும்-தடுக்கும்;
உரன்-திண்ணியவறிவு; தகை-அழுகு. 125

126 சுருக்கம் விளக்க மொழுகிசை சொல்லி
ஞருக்கம் விழுப்பமெய்யபா டெசம்-உருக்கம்
பழுனிய நோக்கமொடு பாவு மர்புந்
தழுவுதல் செய்யுட் டகை

(கு-ரை) விழுப்பம்-விழுமியபொருள்; மெய்ப்பாடு-
எண்வகைச் சுவை; எச்சம்:சொல்லெச்சங்குறிப்பெச்சமென்
பன். உருக்கம்-நயங்கண்டுள்ள முருகுதல். பழுனிய-
முதிர்ந்த; நோக்கம்: நோக்கென்னுஞ் செய்யுன்றுப்பு.
பா-செப்பலிசை முதலிய செய்யுளிசை நிரம்புதல். தகை-
அழுகு. 126

127 கள்ளுணல் பொய்கவறு கோட்டமழுக் காறுநோ
யெள்ளுறுங்காம மிவறன்மை-கொள்ளுமிழை
செற்றங் குற்றை பயனில்கூற் ரெற்க
மடியின்ன கொல்லும் வனப்பு

(கு-ரை) கோட்டம்-நடுவுநிலையின்றி ஒரு பாற்கோடு
தல்; இவறன்மை-கடும்பற்றுள்ளம்; கொள்ளுமிழை-

அன்னியு மணிகலம்; ஓற்கம்- வறுமை; இன்னவை ஒருவரு
டைய அழகைக் கொல்லும் .

127

128. குயில்கூங்காத் தீம்புனற் கோட்டு நிலவிற்
பயில்பூம் பசுந்தென்றல் பாவ-மயில்போலு
மாதர் மிடற்றெடியாழ் வண்டமிழ்ப் பண்மிழற்றக்
காதலற் குண்டோர் கவின்

(கு-ரை) தீம்புனற்கோடு-இனிய நீரையுடைய பொய்
கைக்கரை; பாவ-பரவ; மாதர்-காதலி. கவின-அழகு. 128

129 வேட்கையும் பற்றும் விளித்துத்தன் னுண்ணேக்கும்
பூட்கைய பொய்யாப் புலவர்க்கும்-ஆட்களின்
றுன்பந் துரக்குங் கலைஞர்க்குந் தொல்லுலகம்
இன்பஞ் சுரக்கு மெழிற்று

(கு-ரை) விளித்து-கெடுத்து; பூட்கைய: உண்ணேக்குத்
லாகிய மேற்கோளையுடைய. பொய்யாப்புலமை-மெய்ப்
பொருணாலறிவு; எழிற்று-அழகுடையது.

129

130. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதன
லுழந்து முழவே யழகிற்-றுழன்று
விருந்துணவு நல்கி மிடித்தலுஞ் செப்ப
மிருந்தவர்த மின்மையுநல் லேர்

(கு-ரை) உழந்தும்-வருந்திமுயன்றும்; அழகிற்று-அழகு
செய்வது; மிடித்தல்-வறுமைப்படுதல்; செப்பம்-நடுவு
நிலைமை; இன்மை-வறுமை; ஏர்-அழகு.

130

131 எல்லா முணர்வோனு மெஸ்லாம்-வல் லோனுமா
யெல்லா மருஞ மிறைவனை—நல்லார்
அயிர்ப்பிலரா யார்வங்கூர்ந் தாராய்வா ராகி
யுயிர்ப்பொதுமை யுண்ண லழகு

(கு-ரை) உயிர்ப்பொதுத் தன்மையே இறை வன து
தோற்றம்; அயிர்ப்பு-ஜெயுறவு; உண்ணல்-நுகர்தல். 131

132. உயிர்ப்பு வளிசெறுத் துண்ணிறிஇ யுள்ளத்
துயிர்ப்பின் நிறைவ னருளோ—டீயிர்ப்பி
ஞெலியெழுத் தோமென் நிடையறு துள்ள
லொலியுயிர்க் கினு மழகு

(கு-ரை) உயிர்ப்புவளி-ழுச் சுக் காற்று. செறுத்து-
அடக்கி. அயிர்ப்பின்று-ஜெயமின்றி. உயிர்ப்பினேவி
யெழுத்து-ழுச்சுக்காற்றினேசையாகிய எழுத்து. அவ்
வெழுத்தாகிய ஒம் என்று. உள்ளல்-நீள நினைத்தல். ஒவி
யுயிர்-தழைக்குமுயிர். உள்ளல் ஒலியுமுயிர்க்கு அழகினை
ஈனுமென முடிக்க. 132

133. கல்வி யறிவொழுக்கங் கன்றிய வாழ்க்கையராய்
இல்வறுமை யெது மினியர்க்குச்—செல்வர்,
கரவாமை யீதலுங் கைகரப்பார் தம்மாட்
திரவாமை தானு மெழில்

(கு-ரை) கன்றிய-அடிப்பட்டுப் பழகிய. இல்வறுமை-
மைனவறுமை. இரவாமை: அவ்வினியர் சென்றிரவாமை. 133

134. ஏனையுயிர்க் காண்டற்க ணின்பெப் பிழம்பெனத்
தானமையுந் தன்னுண்மைத் தற்காட்சி—யூனமரு
மன்பென்னுந் தன்பே ரழகென்ப வஃதன்றி
யின்பென்ப தியாதொன்று மில்

(கு-ரை) உயிர்க்காண்டல்-உயிரைக் காண்டல். தன் நுண்மை-தானிருத்தல். ஊன்: உடம்பு. தற்காட்சி பேரழ கென்ப வெனவியையும். அஃதன்றி: அவ்வன்பன்றி. 134

135. வரியெழுத் தோதி வழக்குணர் வாருந்
தெரியாடி காண்குநருஞ் செத்துந்-திரிபின்றிக்
கோயிலுட் புத்தேளி ரல்லாக் குறிப்புட்கொண்
டாயிடைப் போற்ற லழுகு

(கு-ரை) வரியெழுத்து நோக்கிப்படிப்பவர்க்குக் கருத்து அவ்வெழுத்தின்மேலின்றி அவற்றூற் குறிக்கப்படுஞ் செய் தியின்மேற் செல்லும். கண்ணூடி பார்ப்பவர்க்குக் கண் கண்ணூடியைப் பார்ப்பினுங் கருத்துக் கண்ணூடியின் மேலின் றித் தம் மேலுளதாகும். அதுபோலக் கோயிலுட் புத்தேளி ருடைய போவிப் பிழம்பைப் பார்ப்பவர் அப்பிழம்பின் மேற் கருத்தின்றி அவற்றூற் குறிக்கப்படும் புத்தேளிர் மேற் கருத்திருத்தல் வேண்டும். அதுவே கோயிலிற் கடவுளரை வழிபடுமாறு.

ஆடி-கண்ணூடி. செத்து-போன்று. புத்தேளிர்- கட
வுளர். ஆயிடை: அக்கோயிலில். 135

136. ஆக்குவோற் காலை யளிப்போனை நண்பகலின்
விக்குவோன் றன்னை விழுசுடரிற்-ஹக்கமுறுங்
கங்குலிடை மால்செய் கடவுளை யேனேனைப்
பொங்குபுலர் போழ்துள்ளல் பொற்பு

(கு-ரை) வீக்குவோன்: அழிக்குங் கடவுள். விழுசுடர்:
மாலைப்பொழுது. மால்செய் கடவுள்-மறைத்தற்றெழுமிற்
கடவுள். ஏனேன்: அருளற்றெழுமிற் கடவுள். புலர்போழ்து-
வைகறைப்போழ்து. உள்ளால்-நினைந்து தொழுதல். பொற்பு-
அழுகு. 136

137. எத்துணையுஞ் சால் விலம்பாடு நேரினுங்
கைத்துடையார் பின்சென்று காவாமே—தொத்துறுத
வில்லாமே யின்னலு மெய்தாமே தீயசெயல்
கல்லாமே யுய்தல் கவின்

(கு-ரை) இலம்பாடு-வறுமை, கைத்து-கைப்பொருள்.
தொத்துறுதல்-அடிமைப்படுதல், தீயசெயல்: களவு முத
லாயின. உய்தல்-தப்பி வாழ்தல்.

137

138. பயின்றுர்க்குத் தேனும் பாலும் புளிக்கும்
அயின்றுர்க்குப் பொற்பு மதுவே—துயின்றுர்க்
குலகுபா மாகு முடம்புநீத் தார்க்கும்
அலகிலா யாண்ரேலா மற்று

(கு-ரை) துயின்றுர்க்கு: தாம் பயின்ற உலகினழகிலமுந்
தாது புறக்கணித்து மடிந்து தூங்கினார்க்கு. பாழ்: அழகில்
லது. அலகு-அளவு. யாணர்-அழகு.

138

139 ஊர்ப்புறம் பண்ணை யொழுகுநீர்த் தோற்றம்பொற்
பேர்ப்புறம் வித்தி யியங்கலோடு—பார்ப்புற
நாற்புறமுஞ் சூழ நனுகு குறிஞ்சிமுத
ஏற்புலமு நாட்டங்கொள் பொற்பு

(கு-ரை) ஊர்ப்புறம்-ஊர்க்கு வெளி யில். பண்ணை-
மருதநிலம். ஓழுகு நீர்த்தோற்றம்; வயல்களிலும் வாய்க்
கால்களிலும் ஓடுகின்ற நீரது தோற்றம். ஏர்ப்புறம்-உழு
கின்ற கலப்பையின் பின். வித்தி-விதைத்து; ஏர்ப்புறம்
உழவர் விதை விதைத்துக்கொண்டு செல்லுதல் அழகுடை
யதாமென்க. பார்ப்புற-கானும்படி. நனுகு-நெருங்கி
யுள்ள. புலம்-நிலம். நாட்டங்கொள்-கண்ணைக் கவரும்.

140. காளைக்குஞ் செங்கட் களிற்றுக்குஞ் கானுறையும்
யாளிக்கும் பொய்கை யெகினுக்கு—மீளிக்குஞ்
கற்புடைப் பெண்டிர்க்குஞ் கல்விகேழு சான்றேர்க்கும்
பொற்புடைத் தென்ப நடை

(கு-ரை) கா ளோ-கொழுத்தளருது; க ளி று-யாஜை;
கான்-காடு; யாளி-சிங்கம்; எகின்-அன்னப்புள்; மீளி-
போர் மறவன்; பொற்பு-அழகு; நடக்கு நடை பொற்
புடைத்து.

140

141. துஞ்சினூர் தம்மைத் தொடுகுழிப் பெய்துவரின்
எஞ்சினூர்க் கில்லோடுசெய் யாண்டைய?—துஞ்சின்
உடல்பலவுந் தீழுட்டி ணேயாது மற்றுக்
கடல்சுலவும் வையங் கவின்

(கு-ரை) துஞ்சினூர் தம்மை-செத்தாரை; தொடுகுழி:
தோண்டப்பட்ட கல்லறை; பெய்துவரின்-இட்டுப் புதைத்
துவரின்; எஞ்சினூர்க்கு: இப்பொழுது சாவாது பிற்பொழுது
சாவ விருந்தார்க்கு; இல்-மனை; செய்: நன்செய்புன்செய்.
யாண்டைய: எவ்விடத்துள்ளனவாம? (ஓரிடத்துழுள்ளன
வாகா) என்பது குறிப்பு. துஞ்சின்-இறந்தால்; ஓயாது-
குன்றாது; சுலவும்-குழும். வையங் கவினேயாதென முடிக்க;
உலகம் இடுகாடாய்ப் பெருகினால் இருக்கின்றோர்க்குவேண்டு
மில்ல மிருத்தற்கும் உழுநிலத்துக்குமிடங் குறைந்துகொண்டு
வரும். எல்லாப்பினங்களையும் புதையாது சுட்டெரிப்பது
தானல்லது. இல்லையாயின் உலகம் அழகுகெடும். உம்மை
முற்றும்மை. மற்று: வினைமாற்றிடைச் சொல்.

141

142. ஈனறிளைப் பட்டாள தியாக்கையு மின்னுத
நோன்றிளைத் தார்மெய்ந் நுடக்கழுந்—தோன்றிய
மான முடையார்தம் பட்டினி வாட்டழும்
ஏன மென்லா மெழிற்கு

(கு-ரை) ஈன்று-மகவு பொறையுயிர்த்து. இளைப்பட்டாள்-காவற்பட்டாள். இன்னதை நோன்று-இன்னதனவாய வெயில் குளிர் பட்டினி முதலாய துன்பங்களைப் பொறுத்துத் தவஞ் செய்து. மெய்ந்நுடக்கம்-உடம்பின் மெலிவு. ஏனம்-கொள்கலம். அழகிற்குக் கொள்கலமெனக் கொள்ளலாம் எனக்.

142

143. இல்லா ஈடக்கமில ஓாமாயி னில்லாளீச்
சொல்லாற் சுடற்க துரத்தற்க-நல்லார்
உதவா திடனேரீஇ யொள்ளியளா யக்கால்
விதவார் பெயர்த ஸழகு

(கு-ரை) துரத்தற்க: மனையினின்றும் வெளியேற்றற்க. உதவாது-உதவி செய்யாது. இடன்ஓரீஇ: மனையிடத்தை விட்டு நீங்கி. ஒள்ளியலாயக்கால்: மனையாள் அடக்கமுடைய வளாய்த் திருந்தி நல்லளாயின். விதவார்: மனையாளை வேறு படுத்தாதவராய். பெயர்தல்: தம்மனைக்கு மீண்டு வருதல்.

144. பெண்மையுங் கற்பும் பெரும்பணிவு மாண்மையுந்
தண்மையு மென்றித் தகவுடையார்-ஒண்மை
பழகுழுறை பண்பன் பருள்வாய்மை யாள
ரழகும் மழகு பெறும்

(கு-ரை) பெண்மை: நாண்மடமச்சம் பயிர்ப்புடைமை கற்பு: கணவன்பாற் கடவுட்டன்மை கொண்டொழுகல். ஆண்மை-அஞ்சாலம். தண்மை-அன்பருளமைதியுடைமை. ஒண்மை-நுண்ணிறிவுடைமை. பழகுழுறை-நீதியிற் பழகு தல். பண்பு: அவரவரியல் பறிந்தொத்தொழுகுதல் 144

145. வல்லாற்கு வல்லாளை வையமுடைத் தென்றமுது
சொல்லானுந் துன்னு மேளியார்மேற்—செல்லாது
மெஸ்லியர்போன் மெஸ்லியலார் மெண்மைக்கு
மெய்குழையும்
வல்லியலார் வண்மை வனப்பு

(கு-ரை) எளியார்-வலியில்லாதார். மேற்செல்லுதல்-
தாக்கித் துன்புறுத்துதல். மெல்லியர்போல்-வலியில்லாதார்
போன்று காட்டி. மெல்லியலார்-பெண்டிர். வல்லியலார்-
வன்மையை இயல்பாகவுடையவர். சொல்லானுமென்னு
மும்மை இரக்கத்தானுமெனத் தழுவியதாகவின் எதிரதுதழீ
இயவெச்சவும்மை

145

146. பெண்ணேவல் செய்யாது பெண்ணடிமை கொள்ளாது
பெண்ணேடி வேறு பிரியாது—பெண்ணேய்ந்த
பீடுமேம் பாடுற்றிப் பெண்ணே டிகலாமை
கூடுமேற் கூடு மழகு

(கு-ரை) பெண் சண்டு மனைவி. பெண்ணை அடிமை
கொள்ளாதெனவிரிக்க. நேடி-தேடி; வேறு பெண்ணைத்
தேடித் தம்பெண்ணைப் பிரியாது. பீடு-பெருமை. பெண்
ணேய்ந்த பெருமையை மேம்பாடுறச் செய்து. கூடுமேல்-
கிடைக்குமாயின். அது கிடைக்கு மழகெனப் படுமென்க.
அழகு கூடுமென முற்றுக்கினுமாம். மிகு மழகு செய்வதெனி
னுமாம்.

146

147. இகலெதிர் கொள்வாளை யிற்பழிநா ஞௌப்
புகலடிசி லட்டிடகில் ஸாளை-நகலுரையு
மின்னௌ யையுற வேய்ந்தாளை நீடாதில்
வென்னுமே நீத்த வெழில்

(கு-ரை) இகல்-பகைமை. எதிர்கொள்வாளை-மேற்
கொள்வாளை. இற்பழி-குடிப்பழி. புகலடிசில்-விரும்புமுணவு.
அட்டு-சமைத்து. இடகில்லாளை-உண்ணக்கொடுக்கமாட்டா
தாளை. நகலுரையும்-சிரிப்புஞ் சொல்லும். இன்னௌ-இனிய
ளல்லாதாளை. ஜயுற ஏய்ந்தாள்-ஜயப்படும்படி அமைந்தாள்.
நீடாது-காலந்தாழாது: விரைந்து. இல்-மனையாள். நீத்தல்:
விட்டு நீக்குதல்.

147

148. எனைப்பொருள் மாட்டு மெழிலையே நோக்கி
நினைப்புறு நெஞ்சு நிகழு-மனைப்பரிசின்
அம்மைக்கண் வானத் தழுகுடைய ராபவே
இம்மைக்கண் மக்களென் பார்.

(கு-ரை) அனைப்பரிசின்-அத்தன்மையால். அம்மை-மறு
பிறப்பு. வானத்து-வானுலகத்துக்கண். 148

149. கல்வியோடு செல்வங் களவென்றி கொற்றமென
நல்வினையி னய நலமென்ப—வஸ்விரையும்
வாழ்நாட் பெருக்கம் வடிவழகு நல்வினையை
வீழ்நாட் படாமற் செயல்

(கு-ரை) களவென்றி: போர் வெற்றி. கொற்றம்-அதிகா
ரம். என-போல. இவைபோல வாழ்நாட் பெருக்கமும் வடி
வழகும் நல்வினையை நலமென்ப என முடிக்க. அதனால்
நல்வினையை வீழ்நாட் படாமற் செய்தவென ஒரு சொல் வரு
விக்க. வடிவு-திருத்தம். வீழ்நாள்-செய்யாது கழிந்தநாள்.

150. ஆள்வினை சிக்கன மாகு மிருபாலும்
நாள்வினை யாகி நடைபெறுமேற்-கோள்வினை
வின்றி மனைவாழ் வெழிலுடைத்து நல்குரவே
யன்றிக் கடன்படலு மற்று

(கு-ரை) ஆள்வினை-இடைவிடாத மெய்ம் முயற்சி. சிக்
கனம்: பழுதாய செலவொழித்தின்றியமையாத செலவு
செய்தல். இருபாலும்-இருவகையும். நாள்வினை: இடையரூ
தெப்பொழுது முடையதொழில். கோள்-தீங்கு. நல்குரவு-
வறுமை. அற்று-இல்லையாகி. இல்லையாதலாற் கோள்விளை
வின்றி மனைவாழ்வு எழிலுடைத்தென்க. 150

151. மேலுலக மில்லை யெனினும் விருந்துக்கும்
மாலுடைய ராய வறியார்க்கும்—நூலுணரும்
வள்ளற் புலவர்க்கும் வாய்மைத் துறவோர்க்குங்
கொள்ளக் கொடுத்த ஸழகு

(கு-ரை) மாலுடையராய: பட்டினி மயக்கமுடையவ
ராய. வள்ளற் புலவர்: நூல்களின் நுண்பொருள்களையும்
நயங்களையும் வரையாது வழங்கவின் வள்ளல்களாகிய
புலவர்.

151

152. அஞ்சாது போரின்க னாருயிர் நீத்தலும்
எஞ்சாது செல்வமேலா மீத்தலுந்-துஞ்சாது
மெய்யுணர்விற் ரேறலு மேலாய மாந்தர்தம்
மெய்யுயிரின் செவ்வி மிகை

(கு-ரை) எஞ்சாது-குறையாது. துஞ்சாது: இரட்டுற
மொழிதல்; சாவாதுந்-துயிலாதும். தேறல்-தெளிதல். மெய்
யுயிர்-உடம்பொடு கூடியவுயிர். செவ்வி-ஆழகு. மிகை-மிகுதி.

153. பயனில் சொல்லாம் பயிற்சியு மீளா
துயலுறு வள்ளி யுணர்விற்-செயலிலர்
வாய்வாளா மாண்பும் பிறர்கோண் மறத்தலு
மாய்வாளர்க் காகு ஸழகு

(கு-ரை) மீளாது: உய்தியினின்று மீண்டு வாராது.
உயல்: வீடு மெற்றுய்தல். உயலுறுதற்கு வாயிலாகிய வள்ளி
யுணர்வென்க. வள்ளி: உயர்வற வுயர்ந்த செம்பொருள்.
வள்ளியையுணரு மெய்யுணர்வாற் செயலில்லாதிருக்கும்
பெரியார். பிறர் கோள்-பிறர் செய்யுந் தீங்கு. மறத்தலும்:
பொறுத்தற்கு மேற்பட. மறத்தலுமென்க. எய்து ஸழகு:
புலனுகுமழகு.

153

154. எல்லார்க்கு மெஸ்லா மழகாகா கண்ணுற்று
ரெஸ்லார்க்கு மொத்த வழகொன்றுண்—டெஸ்லார்
செயலு மொழியு நினைவொடு செஸ்லா
தயலோன் றிலதா மது

(கு-ரை) நினைவொடு செயலுமொழியுஞ் செஸ்லாது மீனு
தற் கமைந்ததூஉந் தன்னினின்று மவேக்ரேன்றுமின்றித்
தானேன்றேயிருப்பதூஉமாய அம்முழுமுதற் செம்பொருள்,
அதுவே அவ்வழகாமென விரித்து முடிக்க. 154

155. ஏனை யழகெஸ்லா மில்லையெனு முழியிற்
ஞனு மழியாது தானேன்றே—மானச்
செயிரறுநற் செம்பெர்நுளாய் மேன்மேற் சிறப்ப
துயிரொருதா னய வழகு

(கு-ரை) மான: எஞ்ஞான்றும் யாண்டுமொப்ப. செயிர்-
குற்றம். செம்பொருள்-திரிபில்லாத மெய்ட்பொருள். உயி
ரொருதானுய-உயிர் தானேன்றேயுள்ளதான 155

156. செஸ்வப் பெருக்கஞ் சிறுகியக்கா லில்லுடையார்
செஸ்வர்ப் பணியாமை செவ்வியது—செஸ்வமெனுங்
கல்வி தறுக ஸிசைமை கொடைகளா
லல்கும் பெருமிதழு மற்று

(கு-ரை) தறுகண்-அஞ்சாமை. இசைமை-புகமுடைமை
அல்கும்-தங்கும். பெருமிதம்-வீரம். அற்று: அத்தன்மை
யது: அழகு செய்வதென்றவாறு. 156

157. வரவெதிர் கொள்ள வழிச்செல்ல வள்ளல்
புரவெதிர் கொள்ளப் புகழ்தல்—இரவெதிர்
மாந்தர் வரிசை வழங்கப் பெறுதலவர்க்
கீந்த புகழு மெழில்

(கு-ரை) வள்ளல்-கொடையாளி. புரவு-ஈந்து காத்தல்.
வரிசை: நன்கு சிறப்புச் செய்தல். வழங்கப்பெறுதல்-கொடுக்
கப்பெறுதல். இரவு-இரந்து பெற்றுண்ணுதல். எதிர்-மேற்
கொண்ட.

எச்சவும்மை செவ்வெ ஸீற்றுக்கண்ணதாயிற்று 157

158. எப்பிறப்பே யானு மினமைச் சிறுசெவ்வி
பொற்புடைத்தே யாகிப் பொலிவறுமாற்-பிற்பிற்
பழுதுறினும் பார்வைக் கினிது வெடிக்குங்
கழுதையின் குட்டிக் கவின்

(கு-ரை) செவ்வி-பருவம். பொற்பு-அழகு. வெடிக்கும்-
துள்ளும். கவின் இனிதெனவியையும். 158

159. பெண்டாட்டி யோடானு நட்பும் பினைந்தநாள்
கொண்டாட்டங் கோட லியல்பாகுங்—கொண்ட
இலவலர்வாய் மாட்டு மியல்பாய் மலர்தலுங்
கூம்பலுங் கொள்ளாமை பொற்பு

(கு-ரை) ஆனும்-ஆயினும். பினைந்தநாள்-தொடர்ந்த
நாள்; விரும்பியநாளெனினுமாம். “பினையும் பேணும்பெட்ட
வின் பொருள்” வென்பது தொல்காப்பியன். கொண்ட:
மனஞ் செய்து கொண்ட. இலவலர்வாய்: மனைவி; அன்
மொழித் தொகை. மலர்தல்-மகிழ்தல். கூம்பல்-கவலு
தல். 159

160. கால மறிந்து பிழையாத கண்ணிலி
 கோல மழிந்து குரங்காகுங்—காலம்
 அறிந்துலகோ பொப்ப வமைந்தொழுகு வார்க்குச்
 செறிந்தழுகு சிர்த்தன்று வாழ்வு

(கு-ரை) கண்ணிருந்துங் கண்முன்னுள்ள தற்கால வல
 கியல்புகளை யறியாதவன் கண்ணிலியெனப்பட்டான்.
 கோலம்: சிக்கனமின்றி வாழ்க்கைச் செலவு செய்து பகட்டா
 கிய தோற்றங்கொள்ள. குரங்காவான்-குரங்குபோல்வான்.
 அமைந்து-போதுமென்றங்கி. செறிந்து-இடை விடா து
 தொடர்ந்து. சிர்த்தன்று-வாய்ந்தது. 160

161. சேரியும் பல்கித் தெருவுங் கவினியவாய்
 மாரியும் வாய்த்து வளம்பெருகி—ஏரிய
 மாடம் பொலிதுரினும் வன்கட் கொடிபர்வாழ்
 நாடன் றழகிற்று நெந்து

(கு-ரை) சேரி: நாட்டுப்புறத்தூர்கள். பல்கி-செழித்துப்
 பெருகி. தெரு-போக்குவரத்து வழிகள். ஏரிய-எழுச்சி
 யுடைய. நாடு நெதலால் அழகிற்றன்று. 161

162. குருடனுடைப் பெண்டி னழகும் பொருணையஞ்
 சொன்னயந் தேற்றுர்பாற் சொல்லிய—நன்ன
 ரியற்பா வழகு மிலம்பாட் டிளமைகூர்
 வியப்பா மழகும் விழல்

(கு-ரை) தேற்றூர்-அறியாதார். இலம்பாடு-வறுமை.
 விழல்-பாழ்: சிறிதும் பயனில்லது. 162

163. பேரழகு வாய்ந்த பெருங்களியாற் பொச்சாப்பு
 நேரலுறு மாயி னெறியல்ல—சேரலுறும்
 ஆதலா ஞேள்ளிய ராற்றவழ கெய்தியக்காற்
 காதலாற் கொள்ளார் களிப்பு

(கு-ரை) பொச்சாப்பு-மறதி: செயற்பாலவற்றையும் அறியற்பாலவற்றையும் புறக்கணித்தல். நெறியல்ல-தீய செயல்கள். ஒன்னியர்-நல்ல அறிவுடையவர். ஆற்ற-மிக. காதல்-பெருவிருப்பம். களிப்பு: அளவிறந்த மகிழ்ச்சி. 163

164. பெரிது மழகியெனப் பெட்டுப் பிறன்பால்
அரிது முயன்றுவி யற்றார்த்-தெரிதும்
அழகுகண் டூஞ்சுவகை யாராது வேட்டார்க்
கழகுநஞ் சாதலு மாம்

(கு-ரை) பெரிதும்-மிகவும். பெட்டு-விரும்பி. பிறன்:
பிறன்மளைவி. அரிது-இடர்ப்பட்டு. ஆரரது-பொருந்தாது:
முற்றெச்சம். வேட்டார்க்கு-அவாவினார்க்கு. 164

165. யாண்டு மழகல்ல தின்றே லதுதுய்த்தல்
வேண்டு மென்யாரும்-வேண்டார்மன்-யாண்டும்
அழகின்மை தானு மமைவதூஉ மன்று
லழகின்மை காட்டு மழகு

(கு-ரை) மன்: ஒழியிசையிடைச்சொல். அழகல்லது-அழகுடையதல்லாதது. அழகல்லதின்றேலென்பது அழகே யிருப்பின் என்றவாறு. அழகின்மையினாலே அழகு விளங்குத வின் அழகின்மை அழகைக் காட்டுவதாம்.

166, சொல்லுச் சுவையொடுபோந் தொக்கு நிரையற்ற
பல்லுப் பழுதுபடு பொக்கைவாய்க்-கெல்லுற்ற
ஜம்பொறியு மாற்ற வருகினார்க் கல்கவரு
மைம்புலனும் வீயு மழகு

(கு-ரை) தொக்கு-கூடி. நிரை-வரிசை. எல்-விளக்கம்,
அருகினார்க்கு-தேய்ந்தார்க்கு. அவ் கவருமென்பது அஃகவரு

மெனத் திரிபு புணர்ச்சி யெய்தும்; அவை கவருமென ஆல் வழித் தொடர். கவருமைம்புலனெனப் பெயரெச்சஞ் செயப் படு பொருட் பெயரொடு முடிந்தது. ஐம்புலனும் அழகு வீடுமென்பது மாடுகோடு கூரிதுபோல முடிந்தது. வீடும்-
கெடும்.

166

167. வேண்டுமோ ஸம்ம மிலிர்தருநு ஸேட்டுக்கும்
ஸன்டுதா எட்டை யினைப்பொடு-மாண்டுபதிப்
பெண்ணைப் பொருந்தி யியைந்து தலைப்புக்கள்
கண்ணைக் கவருங் கவின்

(கு-ரை) மிலிர்தருநால்-விளங்கும் நூல். புலவர்களாற் செய்யப்பட்டுப் புகழான் விளங்கும் பனுவலென்றவாறு. நூலேடு-நூலையுடைய ஏடு. மாண்டு-மாட்சிமைப்பட்டடு. சன்டுதாள்கள் அட்டையினைப்புக்களோடு மாட்சிமைப்பட்ட டென்க. ஸன்டுதாள்: பலவாய்த் திரண்டதாள்கள். பதிப் பெண்: மருங்கெண் செய்யுளெண் ணெண்பன. தலைப்புக்கள்: நூற்பெயர் முதலாக வருந் தலைப்புக்கள்: கவின்வேண்டு மென விற்புட்டாக்குக. ஏட்டுக்குங் கண்ணைக்கவருங் கவின் வேண்டுமென முடிக்க.

அம்ம: உரையசையிடைச்சொல். ஆல்: அசை 167

168. உண்மை யுணர்வு களிப்பென் றிவைமுன்றே
வண்மைத் தனியுயிர்தன் மாண்பிழம்-புண்மை
முதலிய காண முறையா னுதலும்
வினையன் பழகுளர்வு வித்து

(கு-ரை) வண்மைத் தனியுயிர்-மேன்மேற் பெருகுதலை யடைய தனியுயிர். தனியுயிர்: பருவுடம்பு நுண்ணுடம்பு முதலியவற்றின் வேறையவுயிர். பிழம்பு-வடிவு. நுகலும்-கரு தும். வித்து-காரணம். உண்மைகாண வினைவித்தெனவும்

உணர்வுகாண அன்புவித்தெனவும் களிப்புக்காண அழகுணர்
தல்வித்தெனவும் நிரனிறைப் பொருள்கொள்க. களிப்பு:
பேரின்பம்.

168

169. இளமைக்க ஞேய்பொதியும் யாக்கையுந் தீய
உளமிக்க சூழலு முள்ளார்க்-கிளமை
இடங்கழி காம மெழில்கொல்லுந் தக்கார்
உடங்கவர்க் காக்க வுணர்ந்து

(கு-ரை) பொதிந்த-உள்ளடக்கிய. சூழல்-சற்றுச்சார்பு.
தக்கார்: தாய்தந்தையர். ஆசிரியர், தமையன்மார், அரசன்
முதலியோர். உடங்கு-உடன். அவர்: இடங்கழிகாமமுடைய
இளஞர். தக்கார் அவரை யுணர்ந்து உடன் காக்க வென்பது.
எழில்: உடலழகு.

169

170. இளமைக்க ஞால்கற்றுக் காளைக்க ணின்பம்
உளமொத்த நல்லாளோ ஞெடு-வளமை
விடலைக்க ஞேற்று முதுமைக்கட் சார்பு
விடன்மக்கள் பொற்பின் மிதப்பு

(கு-ரை) காளை-காளைப்பருவம். உளமொத்த நல்லாளோ
டின்பமுண்டென வியையும். விடலைக்கண்-விடலைப்பருவத்
துக்கண். நோற்று-தவஞ்செய்து. சார்புவிடல்: ஒருவன் ரூன்
றன்னுள்ள முதலாயவற்றினின்றுந்தான் வேறுதலையுணர்த
லாகிய மெய்யுணர்வு. மிதப்பு-மிகுதி.

170

171. இடம்பொரு ளேவலு மில்லானும் வாயாக்
கடம்படு மில்வாழ்வு கைத்துத்-திடம்படத்
தன்னந் தனிவாழ்வு தாங்குதலே யன்றியிர்க்
கின்னும் படுமூழ கியாது

(கு-ரை) வாயா இல்வாழ்வென வியையும். வாயாமை: இல்லாமையும் இருந்துந்திருந்தாமையும். கடம்படு மில் வாழ்வு: அறவோர்க்களித்தலும் அந்தணரோம்பலுந் துற வோர்க்கெதிர்தலுமதலாய் கடமைகள் உண்டாதற்குரிய மனைவாழ்க்கை. கைத்து-வெறுத்து. திடம்பட-நிலையாக. தன் னந்தனி வாழ்வு: துவாத்துறத்தல். இன்னும் படுமழகியாது-இதன்மேலுமுண்டாகக் கடவ அழகுயாதுள்ளது; ஒன்று மில்லை.

171

172. கோல்செம்மை யாயிற் குடிசெம்மை யெய்துமே நூல்செம்மை யாய நுவலுமே-வேல்செம்மை யாயவென்றி நல்குமே யத்தகுநா டல்லலொடு நோய்பொன்றிப் பூக்குமே நோக்கு

(கு-ரை) கொற்றவன் கோல்வளையாமை யென்பது முட்டாது முறை செய்தல். குடிசெம்மை யெய்துதல்: நாட்டுக் குடிகள் கல்வி செல்வ முதலியவற்றுன் மாட்சிப்படுதல். நூல்கள் செப்பமான பொருள்களைச் சொல்லுமென்க. வேல் செம்மையாய் வென்றி நல்கும்-போர்க் கருவிகள் தப்பாது வெற்றி கொடுக்கும். பொன்றி-கெட்டு. நோக்கு-அழகு. நாடு அழகைப்பூக்கும்.

172

173. கல்வி யறிவொழுக்கம் பெண்பெற்றுன் காதலிக்குஞ் செல்வம் விழையுந் திருவின்றுய்-தொல்சற்றங் கேண்மை விழையு மனுளான்பா லாண்மை அழகுமசிழ்ந் துள்ளு மனங்கு

(கு-ரை) கேண்மை-உறவுடைமை. உள்ளும்-நினைக்கும். அணங்கு: மனுட்டி.

173

174. மருகி கொணரும் வரிசைச்சீர்க் கோகை பெருகி வருமிற் பெரியாட்-குருகிக் கீழமைகள் டின்புறுவ மிறபெரியோன் கேள்வன் அழகுகண் டின்புறுவ னங்கு

(கு-ரை) ஓகை-மகிழ்ச்சி. இற்பெரியாள்: கணவனுடைய தாய். இற்பெரியோன்: கணவனுடைய தந்தை. கிழமை: குடித்தொடர்புடைமை: கேள்வன்-கணவன். ஆங்கு-அது போல. அதுபோலக் கணவன் மனைவியின் அழகு கண்டின்புறுவனென்க. ஆங்கு-அவளிட மெனினுமாம்.

174

175. இன்பம் வரவெதிர்கொண் டேனையது காய்தலின் இன்பம் பிழம்பாகு மென்பவுயிர்-இன்ப அழகுதேர்ந் தார்வ முறுதலி னீறி ஸழகுதா னகு மது

(குரை) ஏனையது: துன்பம். காய்தல்-வெறுத்தல். பிழம்பு-வடிவம்; திரளௌனினுமாம். தேர்ந்து-தேடி. அது: அவ்வுயிர்.

175

176. உழப்புடையார் காலடிமே லுற்ற வழகு கழப்புடையார் தம்முகத்துங்கானு-துழப்பினுல் எய்தா வறுதியு மில்லைக் கழப்பினுல் எய்தாத கையறவு மில்

(கு-ரை) உழப்பு-முயற்சி. கழப்பு-மடி. கானுது-காணப் படாது. உறுதி-நன்மை. கையறவு-கவலை. உழப்பினுல் எல்லா நன்மையுமுண்டாகும். கழப்பினுல் எல்லாத்துந்பழுமுண்டாகுமென்பது.

176

177. கைக்குடை யென்றாழ் கரக்கவற் ருயினும் பொற்புடைத் தாதல் புகழ் பவால்-விற்பனையும் பல்கிப் பெருகிவரும் பார்வைக்குப் பொல்லாதேற் சில்கிப் புறக்கணிக்குஞ் சீர்த்து

(கு-ரை) என்றாழ்-வெயில். கரக்க-மறைக்க. வற்றூரி னும்-வல்லதாரினும். ஆல், அரோ; அசை. பொல்லாதேல்-அழகில்லாததெனில். சில்கி: பெருகாது சுருங்கி. புறக்கணிக்

குஞ் சீர்த்து: குடைவிலைக்கு வாங்குவாராற் புறக்கணிக்கப்
படுந் தன்மையுடையது.

177

178. புல்லஹு மாகாப் புலையர் மகளேனும்
மல்லல் வனப்பொளிரு மங்கையை—நல்ல
குலமைந்தர் கோடல் கடியற்பாற் றன்றென்
றுலக முறைப்பதூஉ முன்னு

(கு-ரை) மல்லல்வனப்பு-வளமான அழகு. மங்கை: மங்
கைப் பருவத்தினன். கோடல்: மனஞ் செய்து கோடல்.
மைந்தர்-இளஞ்சுர்

178

179. நினைதலோடு செய்கை நிகழா திருந்தும்
எனையுலகுஞ் செய்ய மியல்பு—முனைவனை
டெல்லா வுயிரு மினிதுண்டு மெஞ்சாமை
தொல்வாய்மைத் தூயதன் பொற்பு

(கு-ரை) எனையுலகும்-எல்லாவுலகங்களையும். முனைவன்-
முதற்கடவுள். உயிர்: ஏனையுயிர். இனிது-துன்பமின்றி.
உண்டும்-நுகர்ந்தும். எஞ்சாமை-சிறிதுங் குறையாமை:
இருந்த வளவிலிருத்தல். தொல்வாய்மை: தோற்றக் கேடு
களும் பிறதிரிபுகளுமில்லாத மெய்ப்பொருள். தூய: பிறி
தொன்றலென்றுந் தோய்தலில்லாத. இயல்பு, எஞ்சாமை இவ்
விரண்டுந் தன்பொற்பென முடிக்க.

179

180. உண்ணும லுண்ண லுறங்கா துறங்குதல்
எண்ணும லெண்ண லெவையேனு—நண்ணுமல்
ஏவாமற் சாவாம லெல்லாந்தா னென்றுதல்
ஆவா வுயிர்க்கோ ரழுகு

(கு-ரை) ஆவா: வியப்பிடைச் சொல். ஓரழகு-ஓப்பற்ற
அழகு. தானேதானுய்த் தனித்துச் சார்பின்றி நிற்கு முயிர்க்
கென்க.

180

181. இம்மை மறுமை யெனயவும் பொன்று மெனுந்
தள்மை துவிந்து தருக்கொழிந்து—புன்மை
பெறுநெஞ்ச முழிப் பெரியோ னருள்கண்
றேமென்ப வோங்கு மழகு

(கு-ரை) ஓங்குமழ குறுமென்ப வெனமாறுக. நெஞ்ச
முறுமென்ப வென்க.

181

182. நரியொடு நாடு முளைப்பப் பிணந்தின்
றெரியொடு பேடு மெழுந்து—திரிதரும்
சமப் புறங்காடு மின்னெழிற்றுப் பிஞ்ஞகண்
யாமக்கூத் துண்ணு ஞுமர்க்கு

(கு-ரை) உளைப்ப-ஊளையிட. யாமம்-நள்ளிரவு. ஞுமர்-
நமர். ஞுமர்க்கு ஈமப்புறங்காடும் இன்னெழிற்றென முடி
யும்.

182

183. எழுதுதல் சொற்பொழி வாற்ற லிரண்டும்
பழுதில் வாகிப் பயப்ப—முழுதுஞ்
செயலிற் ரெரித்தல் சிறந்த தலைவ
ரியலிற் கவினுடைய தீங்கு

(கு-ரை) பயப்ப-பயன் கொடுக்க. தலைவர்க்குரிய இயல்பு
களுள் அழகுடையது. சங்கு-இவ்வுலகத்து.

183

184. அஞ்சாமை மான மறங்காத்தன் மும்மையும்
எஞ்சாமை யான்பென் னெழில்வே—துஞ்சாமைக்
சீர்த்தி யுடம்புந் திருவு மறுமையும்
ஆர்த்தித் தெருஞ் மருண்ம

(கு-ரை) எஞ்சாமை-குறையாதிருத்தல். அவ்வே: அம் மூன்றுமே. ஆர்த்தி-நுகர்வித்து. தெருள்-மெய்யனர்வு. அருளுமென்பது அருணம் என நின்றது. 184

185. அடைக்கலங் காத்தோம்ப லஞ்சாமை யீதல்
உடைக்கடன் வஞ்சியா துய்த்தல்-படைக்குருால்
கற்றுரப் பணிதல் கடைப்படு செற்றுரச்
செறுக்குந் திறலார்க் கழகு

(கு-ரை) அஞ்சாமையீதல்: எவ்வாற்றானும் அஞ்சினார்க் கிரங்கி அஞ்சாமையைக் கொடுத்தல்; என்றது அஞ்சற்க வெனத் தேற்றித் துணைநிற்றலாம். உய்த்தல்: கொடுத்தார்க் குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தல், கடைப்படு செற்றுரச்-கீழாய் பகைவர். செறுக்குந் திறல்-அடக்கு மாற்றல். இந் நான்குந் திறலார்க் கழகென்க. 185

186. இன்ப மிழிவு பொருளிற் பொருளினுந்
துன்ப முழுதுந் துரப்பதறன்-இன்பம்
பொருள்கெடத் துவ்வாமை பொற்பும் பொருளும்
அருள்கிகட வாக்காமை யற்று

(கு-ரை) உறுதிப் பொருண் மூன்றனுள்ளும் அறத்தி னிழிந்தது பொருள்; பொருளினிழிந்தது இன்பம்; அதனாற் பொருள் கெட இன்பந்துவ்வாமை அழகாகும். அறங்கெடப் பொருள் செய்யாமை. அற்று-அத்தன்மையது: அழகாகும். துவ்வாமை-நுகராமை. ஆக்காமை-செய்யாமை. அறத்தின் பொருட்டுப் பொருளை யிழத்தலும் பொருளின் பொருட்டு இன்பத்தையிழத்தலும் அறிவுடையார்க் கமைவனவாம்.

187. பெண்மூர்க் கிருவகைக் கால்லும் பேணுமை
கண்மூர் கணவர்க் கழகன்றால்-எண்மூர்
துயரந் தலைத்தலைத் தோன்றுந் துயர்தீர்
துறவல்லா வில்லைத் துணை

(கு-ரை) இருவகைக் காவலாவன சிறைக்காவலும் நிறைக்காவலுமாம். தலைத்தலை-மேன்மேல். பெண்மூர்க் கென்பது தொட்டோக்கி நீட்டும்வழி நீட்டல். கண்மூர்: முன்னிலப்பன்மை யசைச்சொல். ஆல்: அசை. 187

188. வேட்டங் கடுஞ்சோன் மிகுதெற்றஞ் சூதுபொரு ஸீட்டங்கட் காம மிவையேழுங்-கோட்டபி லூர்த்தலைவர்க் கில்லாமை யூர்வாழு மாந்தருள மீர்த்துவகை யீனு மெழில்

(கு-ரை) கோட்டம்-நடுவுநிலையின்றிக் கோடுதல். தெற் றம்-தண்டனை. 188

189. செவ்வி யமையாச் சிறுமியே யாயினுஞ் செவ்வி புகுவழிச் செவ்வியளாய்-நவ்வி மருள்விழியாற் கொங்கையான் மைந்தர்தம்முள்ளம் இருள்புதையச் செய்யாமை யில்

(கு-ரை) செவ்வி யமையா-அழுகு வாயாத. செவ்வி புகு வழி-பருவம்புக்க விடத்து. செவ்வியளாய்-அழுகுடைய வளாய். நவ்வி-மான். 189

190. மடிமை வெருஉ வருபொருள் வேட்கை அடிமைப் படுத்துவமுன் ருகும்-அடிமை குடிமையு மெய்யனி கோலமுந் தேய்த்து மிடிமையு ளாழ்த்தி விடும்

(கு-ரை) வெருஉ-அச்சம். மெய்யனி கோலம்-உடம்பை அழுகு செய்யு மொப்பனை. மிடிமை-வறுமை. 190

191. தமக்குப் பிறர்செய் தவறுகொண் ஓவார் சுமக்குங் கலக்கந் தொலையா-தமக்குநனி செய்துபஃ் றீங்கு மறக்கப் பயின்றார்க் கைதக வாற்ற நகும்

(கு-ரை) பஃநிங்கு-பலதீங்கு. ஐதக-அழகுதக. ஆற்றமிக, நகும்-மகிழும். நகுமென்பதற்கு உள்ளாந் தோன்றுவெழுவாய்.

191

192. எண்ண முரைகடந் தியாதுந் திரிபின்றி
உண்ண ஹறங்க லொழிந்தொளிர்—திண்ணமுறுந்
தன்னழுகே நோக்கி யயரு முயிரழுகிற்
கெள்னழுகு மில்லை யினை

(கு-ரை) திண்ணமுறும்-உண்மையாகின்ற, அயருமுயிர்;
முன்னிலையறிவு கெடுந்தனியுயிர். என்னழுகும்-அழகியாதும்.
இனையாதலில்லை.

192

193. மங்கைப் பருவ வனப்பொன்று காதலன்
அங்கைபற் றுங்கா லழுகொன்று—நங்கை
வயிறுவாய்க் குங்கால் வருமழுகொன் ஞேன்று
செயிரறுசேய்ப் பேணுந் திரு

(கு-ரை) அங்கைபற்றல்: வரைந்து கோடல். அது:
வனப்பு. வயிறுவாய்த்தல்-மகவுகருக்கொள்ளுதல். செயிர்-
குற்றம். சேய்-மகவு. பேணல்-பாதுகாத்து வளர்த்தல். திரு-
அழகு. திருவேறு. பேணுங்கால் உண்டாகுந்திரு.

193

194. அறிவு மடக்கும் மற்ற வெறியர்
அறிவரை யெள்ளி யறையுஞ்-சிறியசொல்
ஆய்வாளர் நோன்றுள் எமைதி வழுவாது
வாய்வாளா நிற்றல் வனப்பு

(கு-ரை) வெறி-மையல். சிறியசொல்: பழிச்சொல்.
சிறியசொல்லை நோன்று. ஆய்வாளர்; ஊழ்வினை முதலிய
வற்றை. ஆராய்தலுடையவர், நோன்று-பொறுத்து. வாய்

வாளா நிற்றல்: யாதுமெதிர்த்துப் பழித்துச் சொல்லாது
நிற்றல்.

194

195. பெரியர்தம் பீடுடைமை பேணுவார் மாட்டே
அரியராய்ச் செல்லலு மாங்க—உரியர்
எழுந்துவர வேற்றங் கிருகையுங் கூப்பித்
தொழுந்தகவுந் தூய வழகு

(கு-ரை) பீடு-பெருமை. ஆங்க-அப்பொழுது. தகவு-
தன்மை.

195

196. காதலோடு காவன் மனைமாண்பு கற்பின
ஒதலுறு நாற்பண்பு மொன்றற்கொன்—ஏதலுடைப்
பொற்புப் பயக்கு முறையாற் புகழோடே
இற்புக்க நல்லார்க் கெனல்

(கு-ரை) காதல்-அன்பு. காவல்: தம்முள்ளத்தைத்
தடுத்து நிறுத்தல்: மனைமாண்பு: இல்லறத்துக்கு வேண்டும்
நற்பண்பு நற்செயல்களைல்லாம் நன்குடைமை. இற்பக்க
நல்லார்க்கு நாற்பண்பும் புகழோடே முறையான் ஒன்றற்
கொன்றுதலுடைப் பொற்புப் பயக்குமெனல் எனக் கூட்டுக.
ஆதல்-உயர்தல். உடை-உடைய. எனல்-என்க.

196

197. ஏடு பொறிக்கு மெழிற்புக ழென்னும்
பாடு பெறும்பொற் பணி முன்னர்-மாடு
மிகவுடையார் பூணும் வெறும்பொற் பணியோ
நகவுறலா னென்ப நகை

(கு-ரை) பொறித்தல்-எழுதுதல். பாடு-பெருமை.
பொற்பணி-பொன்னணிகலம். மாடு-செல்வம். நக
இகழ்ந்து சிரிக்க. நகவுறலான் நகையென்ப வென்மாறுக.
நகவுறலான்-நகப்படுதலான். அணிகலத்துக்கு நகையென்

நும் பெயர் இகழ்ந்து நகப்படுதலான் வந்ததென்றது தற்
குறிப்பேற்றவணி.

நகையென்ப-நகையென்று பெயர் சொல்லுவர். ஒகா
ரம் இழிவு சிறப்போகாரம். 197

198. அழகொடு தூய்மை யமைவுழி யெல்லாம்
விழவொடு மேவுவர் விண்ணேர்-அழகொடு
தூய்மையரா யாண்டாண்டுத் துன்னித் தொழுதெழுதல்
வாய்மைகேழு மாந்தர் வழக்கு

(கு-ரை) அமைவுழி-அமையுமிடம். கெழு-உடைய.

199. பெரும்பொழு தாறும் பிழையாது சார
வருந்தொறும் வையமெனு மாதர்-விருந்தயரப்
பஸ்வேறு கோலம் படைத்தியற் பாவலர்முன்
னல்வீறு காட்டி நகும்

(கு-ரை) நகும்-நகுவள். மாதர் நகுமென வியையும்.
மாதரென்பது காதலையுனர்த்துமுரிச் சொல்; இது பெயர்ச்
சொல்லாய்ப் பெண்பாலொருமை யுனர நின்றது. வையம்-
மண்ணகம். அயர-கொண்டாட. வீறு: தனிப்பெருமை.

200. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்மினு மொவ்வாமே
அப்பொருண் மெய்ப்பொரு ளாகுமா—றெய்பரிசென்
றுட்பெய் துணர்ந்துநன் குண்மை துணிதலே
ஒப்ப முடையைக் கழகு

(கு-ரை) ஓவ்வாமே-உடன்படாமல். எப்பரிசு-எப்படி.
உட்பெய்து-உள்ளத்தே வைத்து. நன்குணர்ந்தென மாறுக.
நன்குணர்தல்: ஜயந்திரிபின்றி அளவைகளானுனர்தல். ஒட்
பம்-நுண்ணறிவு. 200

201. ஒய்யா விழும் முறுமேனும் யாமிதுமுற்
செய்யா துருங் தெனத்தெருண்டு—நெயாராய்
நொய்யாரை வெய்யாரை நோவாது நோன்றுதலஞ்
செய்யாத செய்யாகை பொற்பு

(கு-ரை) ஒய்யா-போக்கப்படாத. விழுமம்-துன்பம்.
நெயார்-வருந்தாதாராய். நொய்யார்-கீழ்மக்கள். வெய்
யார்-கொடியார். நொய்யாரை வெய்யாரையென்பன ஒரு
பொருளி ருபெயர். நோவாது-வெறுமல். நோன்று-
பொறுத்து. நலஞ் செய்யாதவற்றைச் செய்யாமையாவது:
தீமை செய்யாது நலஞ் செய்தலாம்.

201

202. ஒருவர்மற் றம்மு ஸொழுக்க மடியாய்
மருவுமனம் வாடா வனப்பாம்—பொருளம்
கின்ப முறவுடைமை யென்னி வரையுமனந்
துன்பம் பெரிதுந் தரும்

(கு-ரை) ஒருவர்: ஓராடவனும் ஒரு பெண்டாட்டியும்.
மருவுதல்; மனம்புணர்தல். வாடா வனப்பாம்-குறையாத
அழகு பயப்பதாம். வரைவது- மனஞ் செய்தல். பொருள்
முதலிய நான்கும் உம்மைத் தொகை. மன: அசை. 202

203. நாட்டுத் தலைவரோடு நாட்டுக் குடிகளிடைக்
கூட்டும் வழக்கெனினுங் கோடாது—கேட்டு
முறைநாட்டும் வாய்மை முதுமக்கண் மன்றங்
கறைவிட்டுங் கொற்றக் கவின்

(கு-ரை) கேட்டுக் கோடாது முறை நாட்டும் வாய்மை-
இருசார் வழக்குங் கேட்டு ஒருபாற் கோடாது முறைமையை
நிலைபெறுத்தும் உன்மைச் சொல். கறைவிட்டும்-குற்றங்
களைக் கெடுக்கும். கொற்றம்-அதிகாரம். கொற்றக்கவின்,
கொற்றத்துக்கு அழகு செய்வதாம். 203

204. அழகற் கழகு வியவாமை தன்னைப்
பழகற் கழகென்ப பண்பு-கழகக்
கவற்றுற் கவின்போலக் கைத்துடையான் வாழ்க்கை
இவற்று ஸிரியு மெழில்

(கு-ரை) பழகல்: ஒருவரோடொருவர் கண்டும் உரை
யாடியும் உடனிருந்தும் பயிலுதல். பண்பு: அவரவரியல்
பறிந் தொத்தொழுகுதல். கழகம்-கவருடுடம். கைத்து-
கைப்பொருள். கவின்பியுமாறுபோல. இவற்று-இவறுதல்.
இவறுதல்: பொருளாற் செய்வன செய்யாது பொருள்
பொதியும் பற்றுள்ளம். இரியும்-கெடும். எழிலிரியும். 204

205. வாய்மை பயிற்சி மருத்துவ நூற்றேரவு
தாய்மை துணிவு தொகுமருந்து-தாய்மை
வரைந்த பொழுதிடனுள் வன்கருவி மாட்சி
புரைந்த மருத்துவர்தம் பொற்பு

(கு-ரை) பயிற்சி: நோய்தீர்க்கும் பழக்கமான தொழில்.
தாய்மை: அழுக்கும் நோயுமில்லாமை. துணிவு: நோயாளி
மினோயையும் அதற்குரிய மருந்தையும் அதனைக் கையாளு
முறையையும் இன்னவெனத் துணியுந் துணிவு. தொகு
மருந்து: மருந்தெல்லாங் குறையாது கையிருப்பிலிருத்தல்.
தாய்மை: நோயாளியின்பாற் ரூய்போலப் பரிவுகொள்ளுந்
தன்மை. வரைந்த பொழுதிடம்: மருத்துவஞ் செய்தற்
கெனப் பொழுதும் இடனும் வரையறுத்துக்கொள்ளுதல்.
ஆள்: மருத்துப் பணி செய்யும் உதவியாளர். கருவிமாட்சி:
மருத்துவத்திற்கு வேண்டப்படுங் கருவிகள் குறையாது நல்
லனவாய் வாய்த்திருத்தல். புரைந்த-உயர்ந்த. 205

206. மருத்துவர் சொல்லும் வழிநிற்ற ஞேய்ப்பாற்
கருத்துனரத் தேற்றல்செய் காட்சி-வருத்தம்
பொறுத்தல் பணிவு பொருட்கொடை நன்றி
யிறுத்தல் பிணியர்க் கெழில்

(கு-ரை) தேற்றல்செய் காட்சி-தெளிவிக்கும் அறிவு; மருத்துவர்க்குத் தந்நோயினிலைமையை உணருமாறு தெளி விக்கு மறிவென்றவாறு. நன்றியிருத்தல்-நன்றி செலுத்தல். பிணியர்-பிணியுடையார். வருத்தம் பொறுத்தல்: மருத்துத் துன்பம் பொறுத்தல்.

206

207. வாளா வதிவோர்க்கு வன்குறும்பு செய்ம்முளைக் கோளா றுடைய கொடியோரை-மீளா இடுக்கட் படுத்துக் கெடுத்த வெறுழ்த்தோ ளடுக்க வணங்கி னழகு

(கு-ரை) வாளா: பிறர்க்கிடையூறு செய்யாது. வன்குறும்பு-வலிந்து தீமை செய்யுங் குறும்பு. செய்ம் மூளை: வினைத்தொகை. ஏறுழ்-வலிமை. தோளடுக்கல்-தோளாகிய மலையையுடைய. அணங்கு-தெய்வம் என்றது கொற்றவை முதலாய தெய்வமென்றவாறு. அடுக்கலணங்கு; முருகக் கட்டு, ஞமாம்.

207

208. ஆடவர்க்கு வாழ்க்கைவினை யாக்கமு முக்கமும் நீடனித்துக் காத்து நிலவுமுயிர்-தோடவிழுங் கூந்தலந் தோகைக் குயிற்குரற் றேமொழி யேந்தெழிலா ரஸ்லரோ வீண்டு

(கு-ரை) ஆக்கம்-மேன்மேலுயர்வு, நீடு-நெடுங்காலம்; தொன்று தொட்டென்றவாறு, தோடு-மலர். ஏந்தெழில்-உயர்ந்த அழகு. ஒருவர்க்குத் தாம் வேண்டும் பொருளின் மிக்கதில்லையாகிற் பெண்டிரெல்லாம் ஏந்தெழிலுடையவராகவேயிருப்பர் அவ்வாடவர்க்கு. ஆடவர்க் குயிர் ஏந்தெழிலாரல்லரோவென்க. ஸண்டு, இவ்வுலகில்.

208

209. உள்ளம் விழைவுறுவ தெத்தகைய தொன்றெனினும் எள்ள வரிய வெழிலுடைத்தாங்-கோள்ளை யெழிலுடைத்தே யாய தெளினுமஃ தின்றே லிழிவுடைத்தே யாகு மிதற்கு

(கு-ரை) விழைவுறுவது-விருப்பமுறுவது. எத்தகையது-எவ்வளவு பொல்லாமையுடையது. கொள்ளை-மிகுதி. அஃது: அவ்விழைவு. இழிவு: எழிலில்லாமை. இதற்கு; இவ்வள்ளத்திற்கு

209

210. உள்ளங் கவர வலகுக் கழகுதரும்
வள்ள லியல்புடையார் மாதரார்-மெள்ள
நடைபயிலு மானைய நல்லா ரிலரே
லுடையதுகொல் பொற்பில் வுலகு

(கு-ரை) நடைபயிலும்: நடைபழகுவதுபோல நடக் கின்ற. மருண்டபார்-வையால்மான் போன்ற நல்லார். நல்லார்-மகளிர். இவ்வுலகு பொற்புடையது கொல் எனக் கொல்லென்பது ஐயக் குறிப்பின்மேல் வந்த இடைச் சொல்.

மெள்ள: மருஉ:

நல்லாரிலரேல் உலகு வேறுடைய அழகும் உடைய தாகுங் கொல்லோவென்றவாறு.

உலகுக்கு அழகினை வழங்கவின் மாதரார் வள்ளன்மை யுடையாரெனக் கூறப்பட்டார்.

210

211. கடவுள்பாற் காதலுங் கஸ்வியும் போற்ற
லடர்வுறுங் காம மடர்க்கக்-கடவதா
மாதலி னவ்வாற்றுற் காமத்தை யட்டார்க்கே
யாதலுண் டாண்மை யழகு

(கு-ரை) போற்றல்: பாதுகாத்துப் பெருக்குதல். அடர்வுறுதல்-மண்டி நெருங்குதல். அடர்த்தல்-மண்டி நெருக்குதல். கடவது-உரியது. அட்டார்-வென்றவர். ஆதலுண்டு-உண்டாதலுண்டு.

211

212. பிரிந்ததன் கண்றினைப் பெற்றேளிரும் பெற்றம்
பிரிந்ததன் பிள்ளையைப் பெற்றுள்—பிரிந்ததன்
காதற் கொழுநனைக் கண்டபெண் டாட்டியிவர்க்
கோதத் தகுமழகொன் றுண்டு

(கு-ரை) பெற்றம்-நாகு. அஃறினையு முயர் தினையு
மெண்ணி மிகுதிபற்றி இவர்க்கென உயர் தினையான் முடிந்
தன. பிறவழகுகளோடுள்ளதாகவின் அழகொன் றுண்
டெனப்பட்டது. 212

213. மக்களௌலா மன்னரு மாதல் வினையெலாந்
தொக்க பொறியிற் றுனைந்தியல்ல—ஒக்க
உலகுகலந் தொன்றுத லும்பரோ டொத்த
விலகுமிவ் ஹழி யெழில்

(கு-ரை) மக்கள்: குடிமக்கள். வினை: தொழின்
முயற்சி. பொறி: விசைக் கருவிகள். துணைந்து-மிக
விரைந்து. இயல்ல-நடைபெறுதல். ஒக்கக் கலந்தொன்று
தல்-முழுது மொப்பக் கூடி ஒரு கூட்டமாதல். உம்பர்-
வானுவலகு. உலகு உம்பரோடொத்தலாவது உலகத்து மக்கள்
வேண்டும் நுகர்ச்சிகளை உடனே நினைவிற் பெற்று
நுகரும் வானவர்போல வியத்தகு கருவிகளாற் பெற்று
நுகர்தல்.

உம்மை இறந்ததுதழிய எச்சவும்மை; குடிகளா
யிருத்தலேயன்றி மன்னருமாயிருத்தலெனப் பொருள்படு
தவின். 213

214. குடம்பை புனையுங் குருவி குளவி
யுடம்பு சிறிய வுயிரு—மடம்படினு
நல்லணி நச்சி நவிலுங் கலைத்திறம்
வஸ்லன வோரோன்று வாய்த்து

(கு-ரை) குடம்பை-கூடு. புனையும்-அழகுபடச் செய்யும். உடம்பு சிறிய வயிராகிய குருவியுங் குளவியு முதலாயின வென்க. மடம்படினும்-அறியாமைப் பட்டிருப்பினும். நல்லணி-நல்ல அழகு. நவிலுங் கலைத்திறம்-பயிலுங் கலைவகை.

நவிலுங் கலைத்திறம் ஓரொன்று வாய்த்து வல்லனவாயுள்ளன. ஓரொன்று-ஓவ்வொன்று. 214

215. உண்ட துலந்து பசித்தல் பசித்துணல்
உண்ட துரன்மிகூஉ மூட்டமா-உண்ட
தளவின் மிகாமையொடு தூய்தாதல் யாக்கை
வளர்வும் வனப்புந் தரும்

(கு-ரை) உலந்து-அற்று: உடற்சாருக மாறியதொழிந்த கோதுகள் ஏருவஞ் சிறுநீர் முதலியனவாகக் கழிந்து வயிற்றில் இல்லையாய் என்றவாறு. உரம்: உடற்கு வேண்டு முனவின் கூறுகள். மிகூஉம்-மிகுவிக்கும்.

216. ஒளியடைய தற்கே திருவுடைமை யொக்கும்
ஒளியே பொருளுண்மை காட்டும்-ஒளியிர்தா
னின்றேற் பிறிதுண்மை யென்னை பெறுமாறிஃ
தொன்றே திருமாண் புடைத்து

(கு-ரை) திரு: அழகின்லீறு. பொருளுண்மை-பொருளிருத்தல். பிறிதுண்மை-எனைப் பொருளிருத்தல். பெறுமாறு என்னை?-பெறுதலெங்ஙனம்? என்னையென்னும் வினைவினைக் குறிப்பு ஈண்டின்மைக் குறிப்பின்மேனின்றது. இது: இவ்வொளியிர்தான். திருமாண்பு: நிரம்பிய வியற்கையழகு. 216

217. இயல்பெழி லாகி யெழில்கண் டுவக்கு
மியல்பினு லின்னுயி ரெல்லா—மியல்பிற்
கலைவிருந்து கண்டு கவினுலகு செய்யு
நிலையிருந்து போதருமே நீடு

(கு-ரை) இயல்பு எழிலாகி-எழிலே தன்றன்மையாகி.
கலைவிருந்து: கட்டிடக்கலை, ஓவியக் கலை, இசைக் கலை,
சூத்துக் கலை முதலிய புதுப் புதுக் கலைகளை. கண்டு-செய்து.
கவினுலகு செய்யும் நிலைமை-உலகை அழகு செய்யு
மியல்பு. இருந்துபோதரும்-இருந்து வருகின்றது. நீடு-
நெடுங்காலம். நெடுங்காலமிருந்து வருகின்றதென்க.

218. அகவை யிருபத்தைந் தாகாத முன்னர்
அகவை பதிற்றுநான் கப்பான்—மகவுதரு
மெய்யறு கூட்டம் விழைத ஸழகன்றுன்
மையறு காட்சி மகற்கு

(கு-ரை) அகவை: வாழ்நாள் யாண்டு. பதிற்று
நான்கு-நாற்பது. முன்னரும்ப்பாலுமென உம்மைத்
தொகையாக்குக. கூட்டம்-புணர்ச்சி. மகவுதரு மெய்யறு
கூட்டம்-இணைவிழைச்சு. மையறு காட்சி-குற்றமற்ற
தெளிவுணர்ச்சி. குற்றம்: அறியாமை திரிபையமென்பன.
எதிர்விளக்கண் நோயும் உடற்றளர்வும் முயற்சிகுன்றலும்
மக்களுதவி நேராமையு மெய்துதலுணர்ந்தொழுகுவான்
மையறு காட்சி மகனெனப்பட்டான். ஆல்: அசை. 218

219. குட்டியுங் கன்று மிளமைமேற் கொள்ளினும்
ஐட்டிய வாற்று னுரைப்பமற்-கெட்டிய
இன்பஞ் சுவையோ டழுகு நலனுமொன்
றென்ப வெனினு மது

(கு-ரை) குட்டியுங் கன்றுமென்பன ஈண்டுப் பொரு
ஞனர்த்தாது தம்மையுணர்த்தி நின்றன. குட்டியுங்
கன்று மென்னும் பெயர்ச் சொற்களென்றவாறு. ஓட்டிய
வாற்றுன்-உடன்பட்டவாற்றுன். உலகம் வழங்கு மரபு
பற்றியென்பது. குரங்கின் குட்டியைக் குரங்கின் கன்
றென்னுமையும் ஆவின் கன்றிலை ஆவின் குட்டி யென்னு
மையு மரபு. அதுவென்பது அங்குனம் ஓட்டிய வாற்று
ஞரைப்ப வென்றவாறு. ஆல்: அசை.

219

220. மீனபுல மற்றும் வனப்புடைய வாகப்
புனையுபு பொற்பு நுகர்த்தல்-நினையப்
பிறர்க்கு வனப்புப் பிறப்பித்த லின்ன
சிறக்குந் திருமா ணறன்

(கு-ரை) மற்றுப்புலமும்-வேறிடங்களும். மீனைய
யும் வேறிடங்களையும் வனப்புடையன வாகப் புனைந்து
அவற்றி னழகைக் காணும் பிறர்நுகரச் செய்தலென்க,
நுகர்தலின் பிறவிலை நுகர்த்தல்; நுகர்வித்தலாம், புணர்
தல் புணர்த்தலாமாறு காண்க. நினைய; மறவாது
நினைத்துமகிழும்படி.

பிறர்க்குக் கோலஞ்செய்து அழகுண்டாக்குதலென்க,
இன்ன-இவை. மாண்மாட்சிமைப்பட்ட. 220

221. வாழ விடுவோரே வாழ்வாரென் ஞோத
வேழை யுலக மெனுங்கடவுட்சூழழகு
புலலெனப் போந்தபுண் புள்ளூர்தி தன்புண்ணை
யொல்லென வீரந்தாற்று மோர்ந்து

(கு-ரை) ஏழை உலகமென்னுங் கடவுட்குப்
போந்த புண்ணெனவியையும், ஊழழகு-முதிர்த அழகு

புல்லென-பொலிவழிய, போந்த-வந்த; உண்டான புண் ஜென்க. புள்ளூர்தி; உலகமெனுமக் கடவுள், தன் புண்ணை; தன்புண்ணைகிய அவவேழையை. ஏழை-அறி வில்லாதான். ஒல்லென-விரைய. ஈர்ந்தாற்றும்-அறுத்து ஆற்றுவான்.

221

222. நாட்பட்ட நன்பர்செய் குற்றமு மாண்டவ
ஞப்பட்டார்க் கீத்தரு மல்லலுங்-கோட்பட்ட
நன்றுசெய் தார்செய்ந் நவையு முனிவின்றி
யென்றுமேற் றுள்ளு மெழில்

(கு-றை) நாட்பட்ட-பழமையான. செய்: நட்புரி மையாற் செய்கின்ற. கோட்பட்ட-கொள்ளப்பட்ட; நவை-குற்றம்; துன்பமுமாம். முனிவின்றி-வெறுப்பின்றி. எழில்: எழிலுடையன.

222

223. ஒருவன்செய் யோவியமோ வொண்பொருநுக் கூத்தோ
பொருள்காட்டும் பாட்டோ புளைப்போ—திருவள
மென்றுவதே கொல்லோ விறைவன் கனவுகொலோ
வெண்ணாயிய ஞால மிவை

(கு-றை) ஒருவன்-ஒப்பில்லாதவிறைவன். ஒள்ளிய பொருநுக் கூத்து-நல்ல நாடகக்கூத்து. பொருள்: பாட்டின் பொருள். தன்யொருளைப் பாடுவோரெதிரோ புலனுகு மாறும் பாடுவோர்க்கு நுகர்ச்சியுண்டாகுமாறும் புளந்து செய்யப்படும் பாட்டென்க, திருவளம்: இறைவனுள் ளம். என்னுவது: எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கு மென்னம்.

எண்ணாயிய ஞாலமிவை ஓ வி ய மோ? கூத்தோ?
புளைப்போ? பாட்டோ? எண்ணமோ? கனவோ? என அளை
மறிபாப்புப் பொருள் கோள்வந்தது.

- ஒகாரமெல்லாம் ஐயவோகாரம். கொல்; அசை.

224 கோயில் களந்துறை மூன்றுங் குறிக்கொண்டு
சேயிடை தோறுஞ் செலவுகோன்-மாயிரு
ஞாலத் தவர்க்கு நறுந்துாய்மை நல்லுணர்வு
சால வனப்புந் தரும்

(கு-ரை) களம்: நிலமருங்கு. துறை: புது நன்னீராடல்.
மூன்றைன்யுஞ் சிறப்புடைமையாற் குறிக்கொண்டென
விரிக்க. எனவே கோயிற்சிறப்புக் களச்சிறப்புத் துறைச்
சிறப்பு மூன்றைன்யும் இலக்காகக் கொண்டென்றவாறு.
இலக்காகக் கோடலாவன முறையே தொழுதலும் வதித
லும் புன்ளாடலுமாம்.

களத்திற்குச் சிறப்புத் திருவுடையார் பிறத்தலும்
வாழ்தலும் உடனீத்தலு மெய்தியதனாயது,

துறைக்குச் சிறப்புத் தூய்மையும் வற்றுமையும்
நறுஞ்சுவையும் நோய்போக்குதலுமுடைய நன்னீருடை
மையினுயது.

நறுந் தூய்மை-நல்ல தூய்மை: உடற்றுய்மை, உளத்
தூய்மை, உயிர்த்தூய்மை யென்பன.

வனப்பு மிகுதியாவன: உடலழகு, உளனழகு,
உயிரழகென்பன. சாலத்தருமென்க. 224

225. தன்னுடைய வுள்ளத்துத் தங்குங் கடவுளை
யுன்னுதற் கேற்று ஸொருவற்கு-முன்னுறு
மொப்பனை வார்ப்பின்க ணும்ப ரஞ்சழகு
மெய்ப்படு மன்றேல் வெறிது

(கு-ரை) உன்னுதல்-நினைவு கூர்தல். ஏற்றுல்-தக்க
வாருயின். முன்னுறும்-ஏதிர்ப்படும். ஒப்பினைவார்ப்பு:

கல்லு முதலியவற்றில் வார்க்குங் கடவுளர்கோலம். உம்பர்-கடவுளர். மெய்ப்படும்-வெளிப்படும்: குறிப்புத் தோன்றுதல் அவற்கல்லாற் பிறர்க்கு உம்பரருளம் கின்மையின் ஒப்பனைவார்ப்பு வெறிதாகும். ஏற்றுல் மெய்ப்படுமெனமுடியும். அன்றேல்: ஏலாதாயின். 225

226. உண்மை யுணர்வு களிமகிழ் தான்செம்மை
யொண்மை யொருமை யுலப்பின்மை—வண்மை
முதுதொன்மை தூய்மை முழுமை நறுமை
அதுவன்றி யில்லை யழகு

(கு-ரை) உண்மை முதல் அதுவென்ப தீருக எடுத் தோதப்பட்ட பெயர் பதினான்கும் ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி. இவை பதினான்கும் உயர்தினை மருங்கினிலையினவாயினும் அஃறினை மருங்கிற் கிளந்தாங்கியலும்.

களிமகிழ்: மீமிசைச்சொல்; பெரும்பேரின்பமென் பது பொருள். செம்மை-திரிபின்மை. தானென்பது பெயர். ஒன்மை: தன்னையும் பிறவற்றையும் மெல்லாம் விளக்கு மொளித்தன்மை. ஒருமை-இரண்டின்மை. உலப் பின்மை-முடிவின்மை; அளவின்மை. வண்மை-பெருக்கம்; அவா வா மை யென் னும் விழுச்செல்லவழுமாம். முது தொன்மை: தொடக்கமுமொடுக்கமும் மின்மை. தூய்மை: கலப்பின்மை. முழுமை: எஞ்சாமை; நிறைவு. நறுமை-நன்மை. 226

227. எல்லா வுயிரினையுந் தன்னுள்ளுந் தன்னையும்
எல்லா வுயிருள்ளுங் கானுமவன்—எல்லா
வுயிருமொன் ண்ணின்ற வுள்பொருளேதானுய்ச்
செயிரறுதன் செவ்வி யுறும்.

(கு-ரை) உள்பொருள்,-உண்மைப்பொருள். செயிர்-
குற்றம்: அறியாமை, அவா, வினையெனவிம் மூன்றுமாம்.

செயிரற்றதன்னென்க. செவ்வி-அழகு. உறும்-மிகும்: முன்னையினு மெல்லையில்லாதவாறுமிக்குத் தோன்று
மென்றவாறு 227

228. இளமை முதுமை திணைபா லிடம்போழ்
தளவை முயற்சிபண் பாற்ற-றளர்வுநிலை
துன்பமொ டின்யந் துயில்விழிப் பைம்புலனின்
முன்புற நோக்க லழகு.

(கு-ரை) திணை: உயர்திணை. பால்: ஆண்பால்,
பெண்பால், பலர்பால். இடம்: தன்மை, முன்னிலை,
படர்க்கை. போழ்து: இறப்பு நிகழ்வெதிர்வு வாழ்நாள்
முதலாயவை. அளவை: நெடுமை, குறுமை, பருமை
ஒல்லி, திட்பம், நொய்ம்மை யென்பன. பண்பு: ஒன்மை
ஆண்மை, மைம்மை யென்னுமிம்மும்மைப் பாற்படு
வனவும் புலனுதற்றன்மையுமாம். ஆற்றல்: வன்மை,
இயலாமை யென்பன.

விழிப்பென்பதிறுதியாக நின்ற பெயர்ச்சொற்கள்
துன்பமொன்றேழியச் செவ்வெண்ணையின. ஒடு: எண்
கௌடு. செவ்வெண் ஒடுவெண்ணை இடையிட்டு நின்றது.

எண்ணுத்தொடர் ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு முன்
புறநோக்க வென்பதற்குச் செய்ப்படு பொருளுணர
நின்றது.

ஜம்புலனின்,-ஜம்புலன்போல; ஜம்புலனிப்போல
வெனப்பொருள்படுதலின் இரண்டனுருபு ஜந்தனுருபேற்
றுத் தொத்துநின்றது. இஃதுருபுரு பேற்றலாம். உருபுரு
பேற்பழி இரண்டுருபுமுடனில்லாது முன்னது தொக்கு
நிற்றன்மரபு.

ஒருவன் ஜம்புலனை அவற்றுக்குத்தான் வேரூக நின்று
அவைதன்னெதிர்தோன்றுவனவாகக் காண்டல் போலத்

தன் இளமை முதலாயினவற்றையும் அவற்றுக்குத்தான் வேரூகநின்று அவைதன் செதிர் தோன்றுவனவாகக் கண்டு திரிபின்றியிருத்தலழகென்ற வாறு. முன்பு நின்றது.

228

229. இயற்கையோ டேய்வுறு மின்பமோ டேய்
நயக்குறு வாழ்வு நடந்து-பயக்கப்
படிமுறையி னேறிப் பணியாற்றி மெய்ம்மை
அடிமுறையி ஞாத லழகு.

(கு-ரை) ஏய்தல்-பொருந்துதல். நயக்குறு வாழ்வு: உயிரான்விரும்பப்படும் வாழ்வு. நடந்து: தொடர்ந்து நடைபெற்று. பயக்க-பயனீஞுமாறு.

படிமுறையினேறிப் பணியாற்றலாவது ஒழுக்கம், உழைப்பு, நோற்பு, மெய்யுணர் வென முறையான் மேன் மேலேறிச் சென்றிறைவன்பணி நடாத்துதலாம்.

மெய்ம்மை அடிமுறையிஞாத்தலாவது அளவைகளாற் பொருஞ்சனமை பெற்றுப் பொதுவியல் சிறப்பியல்களாற் பொருளாமாறுணர்ந்து அப்பொருளைப் பெறுதற்கு வேண்டுஞ் செய்திமுறைமைகளையாராய்ந்து அம்முறையாற் பெற்றபொருளின் விளைவுகளை நுகருமாறு துணிந்து கடைப்பிடித்தல்.

229

230. கேட்டலுங் கேட்ட கிளர்வுற்று நாடலும்
நாட்டமுற் றுதை நற்றுணிவு-கூட்டலும்
வேட்ட துணிவின் விளைவுறலு மிம்முறையாற்
றேட்டந் தெவுத லழகு

(கு-ரை) கேட்டல்: நல்லாசிரியன்பான் மெய்ப்பொருளாக கேட்டல். கேட்ட-கேட்டனவற்றை, நாடல்-ஆராய்

தல். நாட்டம்-ஆராய்ச்சி. ஆனது: அவ்வளவினமையாது. துணிவு கூட்டல்-துணிவு கூடச் செய்தல். வேட்ட-அவாவிய. விளைவுறல்-பயனுகர்தல். தேட்டம்: தேடற்பாலமெய்ப்பொருளை. தெவுதல்-கொள்ளுதல். “தெவுக்கொளற் பொருட்டே” என்பது தொல்காப்பியன். (சொல். உரி.)

230

231. கிள்ளை குயில்பூவை கேழ்கிளர் யாழ்குழல் பிள்ளைப் பொருளிளம் பெண்மணி—வெள்ளை வளைநற்பண் வல்லார் மழலையிசை யின்பம் விளைபொற்பு மேவியன மிக்கு

(கு-ரை) மழலையிசை யென்பது கிள்ளை மழலையிசை யென்றாலும் போலத் தனித் தனிச் சென்றியையும். இனிய இசையெல்லாம் மழலையிசை யெனப்படும்.

பூவை-நாகனவாய்ப்புள். கேழ்கிளர்-நிறங்கிளரும். குழல்: புல்லாங்குழலும் வேய்ந்குழலும். பிள்ளைப் பொருள்-மக்களாகிய பொருள்.

பெண்மணி: ஒருபொருளுமாம் இருபொருளுமாம். இரு பொருளாகக் கொள்ளுங்கால் மணி அடிக்கும் வெண்கல மணி. வளை-சங்கு.

நற்பண்வல்லார்: மிடற்றுப் பாடலர்.

இன்பம் விளைக்கும் பொற்பென்க.

மிக்கு இன்பம் விளைபொற்பு மேவியனவென மாறுக.

232. என்பு குருதிதோன் முளை நரம்பிழிவு முன்பு மறைய முனியாமே-துன்பு விடக்கொளுயிர் வாழ்வென்னக் காட்டலான் மெய்யன் புடற்கழகு செய்த லுடைத்து

(கு-ரை) இழிவு: இழிகின்ற எருவஞ் சிறுநீரும் இழி
வான் பிறவுமாம். முன்பு-எதிரே. மறைய-புலங்கா
தொழிய. முனியாமே-வெருமல். காண்பார் முனியாமே
மறையவென மாறுக. உயிர்வாழ்வு: உயிர்வாழுமிடம்:
உயிர்நிலை. என்ன-என்றுணரும்படி 232

233. கல்லார்க்குங் கற்றூர்க்குஞ் செல்வர்க்கு மேனோர்க்கு
மெஸ்லார்க்கு மீனு மழகெனினும்—இல்லார்
பழகுநற் செல்வர் பணிவுடைமை யன்னார்க்
கழகின்மே ஸாய வழகு

(கு-ரை) ஏனோர்: வறியவர். பணிவுடைமை எல்
லார்க்கும் அழகீனுமெனினுமென்க. இல்லார்-வறியர்;
குடிப்பிறப்புடையாரெனினுமாம். 233

234. இல்ல மெரிப்பதுதா னின்றியமை யாமையிற்
கெல்லை வினையோ துயரெனினும்—நல்ல
உணவாக்கி யொப்ப முதவற்கு வேண்டித்
தணவாத பொற்பிற்றுத் தான்

(கு-ரை) இல்லம்-மனை. எரிப்பது-எரிக்கும் நெருப்பு.
இன்றியமையாமையின்-இன்றியமையாமைபோல. இன்றி
யமையாமையினுலெனினுமாம்; உணவாக்குதற்கு மின்றியமையாமை
யினென்க. தொல்லை-பழமை. வினை: வினைமுயற்சி. உணவு-
நுச்சர்ச்சி. ஒட்டபம்: வீடுபேற்றுணர்வு. வேண்டி: இன்றி
யமையாமையின். தணவாத-நீங்காத. நெருப்பு இல்ல
மெரித்துக் கெடுக்குமியல்பினதாயினும் உணவாக்குதற்
கும் ஒளி கொடுத்தற்கும் வேண்டப்படுமாறுபோல வினை
துயரெனினும் நுகர்ச்சிகளையுண்டாக்கி மெய்யுணர்வு
கொடுத்தற்கு வேண்டப்படுமென்க. அதனால் அது விட்டு
நீங்காது செய்யப்படுதற் கமையுங் கவர்ச்சியுடைய
தென்றவாறு 234

235. வயற்கழகு நெல்லுங் கரும்பும் வளர்தல்
பெயற்கழகு வேண்டுமிப் பெய்தல்—செயற்கழகு
நன்று புகழ்பொரு ணல்க யைற்கழ
கென்று மினியா ருறைவு

(கு-ரை) பெயல்-மழை. ஒருவனுடைய செயலுக்கழ
காவது அவற்கது அறம்புகழ் பொருள்களைக் கொடுத்த
லாமென்க. நன்று-அறம். அயற்கு: ஒருவர் குடியிருக்குங்
குடியிருப்பினயலிடத்திற்கு. உறைவு: குடியிருத்தல்.

236. புன்வழியே செல்லும் புணைபோ லுயிர்கள்
விளைவழியே செல்லும் விளைவு--நினைபு
நலந்தீங்கு நேரி ணடுநின் றிறைவற்
கலந்தொன்றி வாழ்தல் கவிஞர்

(கு-ரை) புணை-தெப்பம். நினைபு-நினைந்து. நடுநின்று-
பொதுவிருந்து. 236

237. ஒன்றே திரிபின் ரெழிந்தவெண் ஞகியாங்
கொன்றே யொழிந்த ஷயிர்பலவா—யொன்றே
பிறிதுபிறி தாகப் பிறங்கித் திரிபிலத யக்
செறிவுறன் மேஷந் திரு

(கு-ரை) ஒன்றே: ஒன்றென்னு முதலெண்ணே. திரி
பின்று-திரிபின்றி. ஒழிந்த எண்: இரண்டு மூன்று முத
லான அளவில்லா எண்கள். ஆகியாங்கு-ஆயினுற்போல.
ஒன்றே: இறைவனுகிய முதலுயிரொன்றே. பிறங்கிவிளங்கி.
திருச்செறிவுறன் மேவும்-திருவென் னுமழகு தன்
ஞேழிரண்டற ஒட்டுதலைப் பொருந்தும். 237

238. தூங்கு முயிர்கிடைத் தொல்லுடலுண் மேவவும்
யாங்கு மியங்குதல் யாங்காகும்—ஆங்கு
நனவினுஞ் சான்றென நான்வாளா ஏன்னோ
எனவனுந் தேற்ற மெழில்

(கு-ரை) தொல்லடல்: தூங்குமுன்னுள்ள உடல்.
யாங்கும்-எவ் வி ட த்-து ம். யாங்காகும்-எப்படியாகும்:
உன்மையில் ஆகாதென்றவாறு. ஆங்கு-அ து போ ல;
இன்றி: இயக்கமின்றி. வாளா: ஒன்றுஞ் செய்யாமல்,
உனும்: உன்னும்; நினைக்கும்.

238

239. இயங்குந நிற்ப விருதினைப் பட்டு
மயங்குந மன்னும் பிறப்புன்—வயங்குநன்
மக்கட் பிறப்பே மலரோன் படைப்பிற்குத்
தக்க வழகு தரும்

(கு-ரை) இயங்குநவும் நிற்பவுமாகிய விருதினை:
இயங்குதினை, நிலைத்தினை யென்பன. மயங்கு ற
மன்னும் பிறப்பு-மயங்குவனவாய் வாழும் பிறப்பு.
வயங்குதல்-விளங்குதல். அறிவு முதலியவற்றுல் விளங்கு
கின்ற நன் மக்கட் பிறப்பென்க. எனைமாக்கட் பிறப்பு
அஃறினைப் பிறப்போடொக்கும்.

239

240. புலரியச் காலைப் பொலந்தா மரைப்பே
ரலரியைப் பூப்பநீ டாழி—மலருமே
செய்யவள் பொற்பச் சிறந்தோர்தங் கைகளொடு
பொய்கைசெந் தாமரைப் பூ

(கு-ரை) பொவந்தாமரை-பொற்றுமரை. அலரி-பூ.
ஆழி-கடல். செய்யவள்-திருமகள். பொலந்தாமரையின்
பெரியபூ வென்றது செஞ்ஞாயிற் றினை. ஆழி அலரி-யைப்

பூப்பவெங்க. பொற்ப-பொவிவு பெற்றுத்திகழு. கைகளும் பொய்கையுஞ் செந்தாமரைப் பூமலருமென முடியும். கைகள் தாமரைப்பூமலருமென்றது ஞாயிற் ரைக்கை கூப்பி மலர்த்தித்தொழுதலே. 240

241. எத்திறத் தானு மிறைவன் றிருவழகு
துய்த்தனர் காதற் ஜேழும்பாளர்-அத்திறத்
தானுக் கடவு ளளப்பில் வாக்கியு
மானு தெழுந்தா ரவா

(கு-ரை) எத்திறத்தானும்-எல்லாவகையானும்,
துய்த்தனர்-நுகர்ந்தனராய்; முற்றெச்சம். அத்திறத்து
ஆனுக்கடவுளோ-அவ்வகையோடமையாத கடவுளோ. அளப்பில்-அளவில்லாதனவாக. முக்கணன், திருமால், மலரோன், முருகன், கொற்றவை முதலிய அளவில்லாத கோலமாக. ஆக்கியுமானது; அவ்வாறு செய்தும் அவ்வளவில்லையாது அவா மிகுந்தாரென்க.

காதற் ஜேழும்பாளர் ஒரு கடவுளைப் பல கடவுளாகக் கொண்டது இறைவன்றிருவழகு துய்த்தற் பொருட்டு. 241

242. காலுறை மெய்ப்பை கவாடி தலைக்கவிப்
பேஹுற மெய்ப்படுத் தேர்கோடல்-கோலுறுங்
கொற்றத் தலுவற் குழகர்க் கமைவுடைத்துச்
செற்றஞ் செருக்குச் செறின்

(கு-ரை) காலுறை-காற்சட்டை. மெய்ப்பை-மேற் சட்டை. கவாடி-காலடி முழுதும் புறவடியுட்பட மறைய அணிய மிதியடி. தலைக்கவிப்பு-தலைப்பாகை: தொப்பி முதலாயின. ஏலுற-பொருத்தமாக, மெய்ப்படுத்து-அணிந்து. ஏர்கோடல்-அழகு செய்து கொள்ளல். கோலுறும்: செங்கோலொடு பொருந்தும். கொற்றம்-அரசியல்.

அலுவல்-தொழில். குழகர்-இளஞார். செற்றம்-சினம்.
செறின்-கெடுத்தால். செற்றத்தையுஞ் செருக்கையுங்
கெடுத்தால் என்றவாறு.

242

243. வழியிங்கு மக்கள் வழியெதிருந் தம்முள்
வழிகொடுத்துச் செல்லல் வனப்பு—வழியிடைத்
தீங்குற்றுர்க் காவன செய்தனறிச் செல்லாத
பாங்குற்று ராதலுமப் பண்பு

(கு-ரை) பாங்கு-தோழமை. அப்பண்பு: மேற் சூடு
டிய வனப்பெண்ணும் பண்பு.

243

244. வலியா ரெளியார் வழக்கிடைக் கொற்றம்
வலியா தொருபான் மருவி—நலியா
திருத்த றறனே யெளியார்க்கு மாட்டா
வருத்தந் தணித்தல் வனப்பு

(கு-ரை) வலியாரோ டெளி யார்க் குண்டான்
வழக்கென்க. கொற்றம்-அரசாட்சி. வலியாது-வலிந்து
செய்யாது. நலியாது-துன்புறுத்தாமல். இருத்தல்: நடு
விருத்தல். மாட்டா: தம்வழக்கையெடுத்துச் சொல்ல
மாட்டாத. வருத்தந் தணித்தல்: அவர் வழக்கை நன்
கெடுத்துக்காட்டி அவர்பானின்றுரையாடும் வழக்கறி
ஞரை அவ்வெளியார்க்குக் கொடுத்துதவலும் அவர்க்குச்
சிறந்த பாதுகாப்பளித்தலுமாம்.

244

245. உழையவர் காண்புற வெச்சி லுடைமை
விழையுமு னுண்ணல் விலங்கிற்—பிழைபடக்
காதலியோ டாயினுங் காமக் குறிப்புடைய
ராதலிவை யல்ல வழகு

(கு-ரை) உழையவர்-அருகிலுள்ளவர். காண புறகா னு நி றக. எச்சிலுடைமை-எச்சிலுடையராநி ற றல் விலங்கின்-விலங்குபோல. பிழைப்பட-குற்றமாக. பிழைப்படக் காமக் குறிப்புடையராதலென வியையும். இவை அழகல்ல வென்க. இவை: இம்முன்றும். உடைமை: குறிப்பு வினைத்தொழிற் பெயர்; உடையராதல் என்பதாம். எச்சில்: நால்வகையெச்சின் முதலாயின. நால்வகையெச்சிலாவன: இயக்கமிரண்டு, இனைவிழைச்சு, வாயில் விழைச்சென ஆசாரக் கோவையிற் கூறப்பட்டன. 245

246. பற்றென்று மின்மையலாற் பற்றற்றுற் பற்றற்கா
றெற்றென்று மில்லை யெழிலதுதான்—றெற்றென்று
தன்னுடைமை யாவையுந் தன்னேடுளித்தல்யா
னென்னுடைமை யில்லை யெனல்

(கு-ரை) பற்றற்றுன்-இறைவன். ஆறு-வழி. ஏற்றென்றும்-யாதொன்றும். பற்றற்றுனைப் பற்றற்கு வழி
பற்றென்றுமின்மையல்லால் ஏற்றென்று மில்லை யென
வியையும். எழில் அதுதான்-அவ்வழகுதான்; என்றது பற்றென்று மின்மையை. தெற்றென்று-தெளிந்து. அளித்தல்-
கொடுத்தல்; பற்றற்றுற்குக் கொடுத்தல். இல்லையெனல்-
இல்லையென்று துணிந்துணர்தல். யானென்பதுஉம் என்
னுடைமையு மில்லையென்க. எழிலதுதான் அளித்தலும்
இல்லையெனலுமாம். தன்னுடைமை யாவற்றையுந் தன்
நேடுளித்தலை வள்ளனமெயனவும் யான் என்னுடைமை
யில்லையெனலைத் துறவெனவுங் கூறுப. பற்றின்மையை
அதன்விளைவாக மாட்டிக் கூறியவாறு காணக. 246

247. உண்டாட் டயர்தலௌ டும்பர் விழாவயர்தல்
கண்டா ருவப்பக் கடியயர்தல்-தண்டா
விளையாட் டயர்தல் விருந்தயர்தன் மாகில்
களியாட் டயர்தல் கவின்

(கு-ரை) அயர்தல்-கொண்டாடுதல். உம்பர்-கடவளர். கடி-திருமணம். தண்டா-தணியாத. 247

248. சிறுநோக்குக் காயுஞ் சினஞேக்கு வஞ்சக்
குறுநோக்குச் செல்வக் குறும்பு-மறுநோக்கு
மையஞேக் கச்ச மருவுநோக் கிவ்வுள்ளச்
செய்யநோக் கன்னே தெறும்

(கு-ரை) சிறுநோக்கு: பிறரையிகழ்ந்து புறக்கணித்து நோக்கும் நோக்கு. காயும்-சடும். மையல்-மயக்கம். மையஞேக்கு: காம மயக்க முதலியவற்றைப் புலப்படுத் தும் நோக்கு. இவ்-இவை. செய்ய நோக்கு-செவ்விய அழகு. அன்னே, ஐயோ: இரங்கற் குறிப்பிடைச் சொல். தெறும்-கெடுக்கும். செய்ய நோக்கைத் தெறுமென்க.

249. நிலப்படை விட்படை நீர்ப்படை பூத்துக்
கலப்படை வெஸ்கொடிக் காட்சி-புலப்படப்
பாணி நடையிற் பணையிமிழு மூர்வலங்
காணி னுடைத்துக் கவின்

(கு ரை) பூத்து: தத்தங் கோலஞ் செய்து பொலிந்து. கலப்படை-படைக்கலம். (இதனுட் படையூர்திகளுமடங்கும்.) வாள், சோட்டி முதலாயின. பாணி-தாளம். பணை: படை முரசு. இமிழும்-முழங்கும். ஊர்வலஞ் செய்தலென விரித்துச் செய்தலென்பதைனுடு பூத்துப் புலப்படவென் னுஞ் செய்தெனச்ச செயவெனச்சங்களை முடிக்க. நடையில் என்னும் ஏழாவதற்கும் ஊர்வலஞ் செய்தலே முடிக்குஞ் சொல். ஊர்வலஞ் செய்தல் இசையெச்சம்.

நிலத்தினின்று பொரும்படை விண்ணிற் பறந்து பொரும்படை நீரி லார்ந்து பொரும்படையென விரியும்.

நிலப்படை விட்படை நீர்ப்படை யென்பன உம்
மைத் தொகையாய் ஒரு சொன்னீரவாய் ஊர்வலஞ்
செய்தலென்பதற்கு விளைமுதலாகும்.

249

250. குற்றங் கொடியாரைக் கொற்றம் பணிக்கலுறுந்
தெற்றந் திறம்பச்செய் சொல்வஸ்லார்—கொற்ற
மெழில்கெட ஏற்ற விரும்பினி நன்மைத்
தொழில்கெட வந்த சுமை

(கு-ரை) நாட்டிற் கொடிய குற்றஞ் செய்தாரை அர
சியற் கட்டளையிடுந் தெற்றந் தவறுமாறு செய்த சொல்
வஸ்ல வழக்கறிஞர் அரசியலதழகு கெடுமாறு நேர்ந்த
பெரிய நோயாய் உலகிற்கு அறச்செய் ஸழியவந்த சுமை
யாமென்பது.

கொற்றம்-அரசியலதிகாரம். பணித்தல்-கட்டளையிடு
தல். தெற்றம்-தண்டனை. நன்மைத் தொழில்-அறச்
செயல்.

250

251. அறிவொடு சால்பு மமைந்தார்கட் கொற்றம்
வெறியற நன்மை விளைக்கும்—வெறிமிகச்
செய்துபொல் வாங்கெல்லாஞ் செய்விக்குங் கொற்ற
முய்தியில் லாதா ருழை

(கு-ரை) கொற்றம்-அரசியலதிகாரம். வெறி-மையற்
களிப்பு. உய்தியில்லாதாருழைக் கொற்றம் வெறிமிகச்
செய்து பொல்லாங் கெல்லாஞ் செய்விக்குமென்க. 251

252. பல்லுவகு மொன்றித் தொழிற்படுக் பான்மையெலாந்
தொல்லுயிர் தற்பெற்றுத் துய்க்கவது—தொல்லுயிர்
நின்னாங்கு நின்ற நிலைகோடா தெய்துத்
லென்றுனு மோவா வெழில்

(கு-ரை) துய்க்க-துய்த்தற்பொருட்டாம். அது: அங்குந் துய்த்தலே. எய்துதல்-பெறுதல். என்றஞாம்-எப் பொழுதாயினும்.

252

253. காம மிலராயிற் பேடியர் காம
மடங்கல ராயின் வெறியர்-உடங்கதனைத்
துய்ப்பார் துயர்மீளார் துவ்வா தடக்குநர்க்கு
மெய்ப்பால் வனப்பு மிகும்

(கு-ரை) உடங்கு-உடன்: காமம் எழுந்தவுடனென்க.
நோய் முதலிய துயரிலின்று மீளாரென்க. மெய்ப்பால்-
உண்மைக்கண். உண்மைப் பொருளாதற்க ஞுளதாகும்
அழுகு மிக்குத்தோன்று மென்பது. உண்மைப்பொருளா
தல்: மெய்யுணர்வெய்துதல்.

253

254. அடக்க மொழுக்கம்பா டஞ்சாவை மூப்புக்
கடக்க ஸரும்பொறுமை கல்வி-கிடக்கலுறும்
வாய்மை செருக்கின்மை வள்ளன்மை தூய்மை
அவைபெருமை நல்கு மணி

(கு-ரை) பாடு-தொழின் முயற்சி. மூப்பு-முதுமைப்
பருவம்; இளமைக்கட் சாமந் துறத்தலுடைமையுமாம்.
கடக்க ஸரு-வெல்லலுதற்கரிய. கிடக்கிலுறும்-நிலைபெற்
றுத்தங்குகின்ற. வள்ளன்மை: பலர்க்கும் பலவும் பல
காலு முதவுதற்றன்மை. அவை: அப்பதினேன்றும்.
அணி-அணி கலன்.

254

255. மகிழ்ச்சி யுடம்பை வளர்த்தலான் மைந்தர்
மகிழ்ச்சி தருமுனை மாந்தி-மகிழ்ச்சி
யழிக்குஞ் சினம் வேட்கை யச்சமிம் முன்று
மொழிக்கு மதுபொற் புறும்

(கு-ரை) மைந்தர்-இளஞ்சுர். மாந்தி-உண்டு. பொற்
புறும்-அழகு மிகுவிக்கும்.

255

256. எருவற்கட் சின்னீ ரிழித்தற்க ணெச்சின்
மருவற்கண் மாந்தும் வகைக்க-ணெருவுமதிக்
கோளார் குழுவின்கட் கூர்ந்தார்கட் கூருது
வாளாங் கிருத்தல் வனப்பு

(கு-ரை) எருவல்; பவ்வீ கழித்தல், சின்னீர்-சிறுநீர்,
இழித்தல்-இறக்குதல். ஏச்சில்: வாயேச்சில் இனைவிழைச்சு
முதலாயின, மருவல்-கூடுதல். மாந்தும் வகை-உண்ணும்
வகை, ஒருவுமதி-அறிவுநீங்கிய, கோளார்-தீமையுடை
யார். கூர்ந்தார் கண்: தம் மினு மறிவுமிக்க உயர்ந்தார்
குழுவினிடத்து. கூருது: யாதொன்று முரையாடாமல்.
குழுவைக்கூர்ந்தாரோடுங் கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

257. கடவுளொடு காலமுங் கந்தழியு மொண்மை
யிடவெளியும் வள்ளியு மேஜை-யுடலுயிரு
மிவ்வாறு மென்ன விருக்கு மதுவொன்றே
யவ்வாறு நிற்ற ஸழகு

(கு-ரை) கந்தழி: வள்ளியி னற்றல். ஒண்மை-
அறிவு. ஒண்மையிடவெளி-அறிவுப் பிழம்பாகிய இட
வெளி. வெளி யென்பது வினை நிகழ்ச்சிக்கிடமாகவின்
இடமாகிய வெளியெனப்படும். வள்ளி: பெருக்குடைய
முழுமுதற்செம்பொருள். உடலுயிர்-உடலுள் வாழுமுயிர்-
இவ்வாறு பொருளஞ் சுடுதெருப்பே சுடர் விளக்கெனப்
பட்டாற் போல்வன். இருக்கும்: திரிபின்றியிருந்தாங்கி
ருக்கும். அது: சேணறி சுட்டு. சேண்டான்டு மெய்ம் மொழி
யுள்ளங்கட் கெய்தாத சேய்மை.

இவ்வாறு மதுவொன்றைவே வெளியுங்காலமும் வேறுள் வென்றன் மயக்கமாமென்பது பெறப்படும். 257

**258. எழுதுகோன் மைதா ளைந்பதிப் பேடு
பழுதிலாப் பல்கலைக் கோட்டந்-தொழுதோது
நன்முறைத் திட்டமொடு நல்குரவு தீர்தலிவை
யிம்முறைக் கற்றற் கெழில்**

(கு-ரை) எழுதுகோல்: மையூற்று முதலாயின். நல் குரவு-வறுமை. நல்குரவுதீர்தல்: கற்குங்காலுங் கற்றுப் புறப்பட்ட பின்பும் வறுமை நீங்குதல். கற்குங் காலத்து வறுமை தீர்தலாவது ஊனுடை முதலாகவேண்டுவன் கொடுத்துக் கற்பிக்கப் பெறுதல். கற்றுப் புறப்பட்ட பின்பு வறுமைதீர்தலாவது கட்டாயம் பொருள்வருவாய்த் தொழில் கிடைக்கப் பெறுதல். இம்முறை-இக்காலம். இக்காலற்திற் கல்வி கற்றற்கு எழில்பயப்பன இவை யென்பதாம். 258

**259. நேரத்தைக் காட்டு மனிக்கோடு நீடுனைந்
தூரச்செய் வன்பொறி யூர்திநெடி-தூரச்செய்
சேட்சொலி செய்தித்தான் வானேலிய ஸென்றிவையிந்
நாட்டொழிற் செவ்விக்கு நன்று**

(கு-ரை) நேரம்-பொழுது. மனிக் கோடு: ஆகு பெயர். நீடு: நெடும்பொழுதும் நெடுந் தொலையும். துனைந்து—கடுகி. ஊரச் செய்-ஏறிச் செல்லுதற்பொருட் குச் செய்யப்படுகின்ற. வன்பொறியூர்தி-வலியபொறி பூட்டியலூர்தி; அவை மோட்டார், புகைவண்டி, மரக்கல முதலாயின். நெடி தூரச் செய்-நெடுந் தொலைக்குச் செல்லச் சொல்லுகின்ற. சேட் சொலி: தொலையிற் சொல்லிய சொல்லையுய்க்குங் கருவிப்பொறி. வானேலியல்: வானேலி யைக் கேட்பிக்குங் கருவிப்பொறி. இந்நாட்டொழிற் செவ்வி-இக்காலத்துத் தொழிலாக்கம்.

260. இடக்கர் குழுக்குறி யெள்ளால் பிதற்ற
ஸடக்க லுருதற்ற மம்பற்-படக்கான்றல்
ஒற்றுரை சூழை யொட்டம் பினக்கிவை
யற்றுள ராத வழகு

(கு-ரை) இடக்கர: மறைத்துச் சொல்லற்பாலதனை
மறையாது சொல்லுதல். குழுக்குறி: ஒரு குழுவினுள்
ளார் பிறரை மறைத்துத் தம்முனுணர்ந்துகோடற் கிட்டு
வழங்குஞ் சொற்குறி. பிதற்றுதல்: ஒரு செய்தியைப் பல
காற் சொல்லுதல். அற்றம்: பிறரறிய வெளியிடலாகாத
செய்தி. அம்பல்-பலரறிந்து கூறல். கான்றல்-கக்குதல்:
வெளியிடுதல். அற்றத்தை அடக்கலுருது அம்பற்படக்
கான்ற வென்க. அம்பற்படுதல்-அம்பலமாதல். ஒற்று
ரைர: ஒற்றர்போல மறைந்தறிந்துவந்து செய்தி சொல்
லுதல். குஞரை: வஞ்சினமுரைத்தல். ஒட்டல்: பந்தயங்
கூறல். பினக்கு: எல்லார் சொல்லையு மெதிர்த்துக் கூறல்.
ஒட்டம் பினக்கென்பன ஆகுபெயர்; அவ்வச்சொல்லை
யுணர்த்தவின். அற்றுளராதல்: இன்றியிருத்தல். 260

261. ஞாலமேலா மொக்க நனியெரிந்து நீருக
ஆலமரு மண்ண வடிகடிருக்-கோல
அழற்மிழம்பு பூத்த வதுமாந்தர் தந்நெஞ்
செழப்பொலியும் வெண்ணீற் றெழில்

(கு-ரை) ஒக்க-ஒருங்கு. அது: அம்முழுநீறு. நெஞ்
சின்கணைமுதல்: நினைவு கூர்தல். எழு: எழுதற் பொருட்
கும் எழுதலானும். வெண்ணீற்றுப்பூச்சழகு பொலிந்து
தோன்றுமென்க. அம்மாந்தர் நெற்றியிற் பொலியுமென
இசையெச்சம் விரித்துரைக்க. 261

262. சார்பி னளவா முயிரதநற் றம்பொருட்டாஞ்
சார்பின் வினையைத் தமவென்னுஞ்-சார்பிலெழி
லெவ்வுயிரு மேஜை யிறையு மியற்றும
வல்வினையே தம்மியல்பி னும்

(கு-ரை) அதனால்: சார்பினளவாயிருத்தலால். அத
நற் சார்பின்வினையைத்தமவென்னு மென வியைக்க.
தம-தம்முடையவை: தாஞ்செய்தன. என்னும்: என்று
மயங்கியுணரும்.

சார்பினளவா முயிரென்பதற்குத்தாம் பிறவற்றுக்
குச் சார்பளவாயிருக்குமுயிர் எனவும் சார்பாகிய வள்ள
முதலாயவற்றினளவாயிருக்கு முயிரெனவும் ஒப்பக் கூற
லான் இருபொருளுங் கொள்ளப்படும்.

தமக்குச் சார்பில்லாத அழகுடைய எல்லா வுயிரும்
ஏனைக் கடவுளும் வினைமுதலாகி வினை செய்தலில்லாமே
தம்மியல்பானே நிகழுமென்க. சார்பாதலும் பொருட்
டாதலுமே உயிர்க்கு வினையோ டுளவாமியையு. 262

263. தன்னுறையு ணின்ஜெருவன் றுன்சென்ற வஸ்வழியே
தன்னுறையுண் மீண்டனிது தங்குமெழி—றுன்னு
முலகிய லாற்று நெழுகினேன் பற்று
விலகிவரு மாறு மது

(கு-ரை) உறையுள்-வதியுமிடம். தங்கும்-தங்குவான்.
ஆறு-வழி: ஒழுக்கம். பற்று விலகுதல்: யானெனதென்னு
மிருவகைப் பற்றுந் துறந்து மெய்யுணர்ந்துய்தல்.

செல்லும் வழியே மீஞும் வழியாமாறுபோல உலகிய
லொழுக்கமே துறவியலொழுக்கமுமாமென்றவாறு அவை
முறையே நிகழ்ச்சி யொழுக்கமெனவும் மீட்சி யொழுக்க
மெனவும் படும்.

செல்லுங்கால் வழியின்மேன்மேவிடங்களைப் பற்றிக் கொண்டு முடிவின்றிச் செல்லுதலும் மீஞ்ஙங்கான் மேன் மேவிடங்களை விட்டுவிட்டு வந்து முடிந்திருத்தலும்போல உலகியலொழுக்கம் மேன்மேற் பற்றீரு கூடி முடிவின்றிச் செல்லுதலும் அது துறவியலொழுக்கமாயவழி மேன் மேற்பற்று விட்டுவிட்டு முடிந்திருத்தலுங் கொள்ளப்படும். அது: உலகியலாறு.

263

264. செய்தித்தா னோதித் தெரிதல் சிறந்தார்சொற்
பெய்திக்கட் கேட்டல் பிழையாமை—எய்தி
வழக்காறு தற்பொழுது வைகுமா ஞேர்த
லிழுக்காறு கொள்ளாற் கெழில்

(கு-ரை) செய்தி த்தான்: நாடோறுங் கிழமைதொறுந் திங்கடோறும் யாண்டுதொறும் உலகச் செய்தி முதலிய செய்திகளை வெளியிட்டுப் பரப்பும் ஏடுகள். ஒதி-படித்து. சிறந்தார்: கல்வி யறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்தார். சொற் பெய்தி-சொற்பொழிவு. செய்தல் செய்தி யா மா று போலப் பெய்தல் பெய்தியென நின்றது. கேட்டல் பிழையாமை: பிழையறக் கேட்டல். எய்தி: ஆங்காங்குச் சென் றடைந்து. தற்பொழுது: தான்வாழுங் காலத்தில்: தனது பொழுதென விரியுந் தொகைச்சொல். வைகுமாறு-இருக்கு முறை. ஓர்தல்: உற்றுணர்ந்தொழுகல்.

இழுக்காறு: பொருள்வருவாய் வாழ்க்கையினின் று மிழுக்கிய வழி. இம்மூன்று மெழிலென்க. 264

265. பெரியா ரவரைத் தலைப்படப் பெற்று
ருரிதா விருவ ருழையு—மரிதாகு
மன்பு மருஞ் மொருங்குடன் ஞேன்றுத
லென்பு மிளக்கு மெழில்

(கு-ரை) உரிது-உரிமை; உரிதாகத் தோன்றுதலென வியையும். இருவருழையும்-இருவரிடத்தும். அரிதாகு மென்னுமெச்சம் அன்பொடும் அருளொடுந் தனித்தனிக் கூடிப் பொருள்படும். இளக்கும்-இளக்க செய்யும். உருக்கு மென்பதாம்.

265

266. மாலை விளக்கு வழிபட்ட டமைதியறல்
காலைக் கதிர்விளக்குக் காய்பகற்-காலைப்
பிணியின்றித் தூங்காமை பெண்விழைச்சின்மை
அணியென்ப வாழு மவர்க்கு

(கு-ரை) பகற்காலை-பகற்பொழுது. பிணியின்றித் தூங்குதல் செய்யாமை யென எதிர்மறைக் குறிப்பு விணை யேச்சம் முதனிலையொடு முடிந்தது. வாழுமவர்: நோயும் வறுமையுஞ் சாக்காடுமின்றி நீடு வாழுமவரெனப் பெயரெச்சம் எதிர்காலத்துக் கண் வந்தது.

266

267. திறன்மான மிஸ்விரண்டுஞ் கேர்ந்திகவா தீனு
மிறன்மேவு மேனு மினிது-விறன்மாண்பும்
பொற்பொடு நல்கிப் புகழ்நிற்கி யோங்குமவை
இற்பிறப் பாளர்க் கெழும்

(கு-ரை) திறல்: அஞ்சாதொழுகுமாண்மை. இக வாது-பிரியாது. இறல்-சாக்காடு. அது வந்து கூடுமேனு மின்பந்தருவதாம். விறல்-வென்றி. விறன்மாண்பு-மாண்புடையவிறல். ஒங்குமவை: உயர்ந்து தோன்றுந் திறலு மானமும். எழும்-உண்டாவனவாம்.

267

268. இன்னிசை யின்பமொ டெத்திறத் தின்பமுந்
தன்னியலா யொன்றுபடச் சாருமுயிர்-மன்னிய
தன்னின்பந் தானும் பொதுவுமாய் நிற்பதொரு
பொன்னின்ப மென்பது போன்ம்.

(கு-ரை) ஒன்றுபட-ஒன்றுபட்டு; வேறுகாது. மன்னிய: தோற்றக் கேடின்றி நிலைபெற்ற. மன்னிய தன்னின்பமெனவே ஏனையின்ப மெல்லாமன்னுதன் வென்னும் வேறுபாடு பெறப்படும். தானும! தானென வேறுயுயர்ந்தும். பொன்னின்பம்-அழகியவின்பம். பொன்-அழகு. போலும்: அசை.

268

269. கடன்படா வாழ்வே கவினுங் கடன்பட்டுஞ்

செய்வன செய்தலுமோர் செவ்வியதே-யுங்தற்
கவிவர லின்றி யிரத்தலு மின்னார்க்
கவிவர லின்மையு மற்று

(கு-ரை) கவினும்-அழகுபெறும்; வினை முற்று. செவ்வியதே-அழகுடையதே. உய்தற்கு: உயிர் வாழ்தற் பொருட்டு. இன்னார்: பிறர்க்குத் துன்பமிழைப்பவர். அளி-இரக்கம். வரல்-உண்டாதல். அற்று-அவ்வாறே; அவைபோல அழகுடையன என்றவாறு. இன்னார்க்கு: இன்னுதார்மேல்.

269

270. பிறப்பொடு கல்வி யவாவச்ச மிந்நாற்

றிறப்படு முதல்க ளானும்-பெறப்படும்
மக்க ளொழுக்க மதனுல் வனப்புறந்
தக்க தரசுசெயல் சால்பு

(கு-ரை) பிறப்பு: குடிப்பிறப்பு. திறப்படுதல்-கூறுபடுதல். மூதல்கள்-காரணங்கள். மக்கள்: குடிமக்கள். அதுஞல்: அவ்வொழுமுக்கத்தால். வனப்புறத்தக்கது: நாடுகுழப்பமின்றி அழகுறத்தக்க முறையை. அரசுதான் செய்தல் அவ்வரசுக்குச் சால்புடையதாமென்க.

270

271. உலகிற் குருடுசெவி மேமைத வெச்சம்
பலவு மிலவாக்கும் பண்பா—னிலவின்
மருத்துவ முன்டுறை யென்றிவை வையந்
திருத்துவ செவ்வி சிறந்து

(கு-ரை) எச்சம்: உடற் குறைநோய். எச்சம்பலவு மிலவாக்கும் பண்பொடும் மருத்துவத்துறையும் உணவுத் துறையு மென்றிவ்விரண்டுஞ் செவ்வி சிறந்து நிலவுமா யின் அவை வையந் திருத்துவ என முடித்துரைக்க. செவ்வி: வளர்ச்சிப்பருவம்; முன்னேற்றம் சிறந்து-மேம்பட்டு. திருத்துவ; முற்று. திருத்துதல்: அழகுபடுத்தி நன்றாக்குதல். துறையென்பதனை மருத்துவத் துறை யெனவுங் கூட்டுக

மருத்துவத்துறையாலும் உணவுத்துறையாலும் அவ் வெச்சமுமுது மிலதாக்கலாம்; இலதாக்கல் வேண்டும்.

272. பிறர்க்கென வாழ்வார்க்கு வாழ்வார் பிறரும் பிறர்க்கென வாழாதார் வாழார்-பிறர்க்கென வாழ்தலும் யாரோடும் நட்புறவு வாய்த்தலும் வாழ்தலு ஸல்லாம் வாய்ப்பு

(கு-ரை) அவ்வாழ்தலே வேண்டுவனவெல்லாம் பெற் றிடையூறின்றி எப்பொழுது மினிது வாழ்தலாமாகவின் வாழ்தலுளொல்லாம் வனப்புடையதாகும். 272

273. வாய்மையொடு நன்றி மறவாமை யிவ்விரண்டுந் தூய்மையுட் யேமைத் துணையாகும்—நோய்மை கணையு மறிவெல்லாங் காட்டிக் கடவுள் அளையு மழகுந் தரும்

(கு-ரை) தூய்மைத்துணை-இரட்டைத் தூய்மை. உள்ள முதலியவற்றையெல்லாம் மாசறத் துடைத்தலானே சிறந்த தூய்மைக்குத் துணையாமெனினுமாம். நோய்மை-துன்பமுடைமை. கடவுள். அளையுமழுகு: கடவுளோடு அன்பானும் அருளானுங் கலந்துமகிழு மழுகு.

274. உகிர்கடித்தல் பல்கான் முகங்கை யுறுதல்
செகில்புடைத்தல் சீழ்க்கை செலவிற்—ரூகில்பிடித்தல்
கைந்தொடித்தல் காலாட்டல் கண்சிமிட்ட ஸென்றினன
மெய்வ்வனப்பட் டாக்கு மிடி.

(கு-ரை) உகிர்-நகம். உறுதல்-தோடுதல். செகில்-
தோள். புடைத்தல்-கொட்டுதல். செலவு-நடை. நடை
யின்கண் உடுத்ததுகிலைக் கையாற் பற்றிக்கொண்டு
நடத்தல். இன்ன-இவைபோல்வன. மெய்-உடல். அட்டு-
கெடுத்து. மிடி-வறுமை. மிடி யாக்குமெனமாறுக 274

275. நீர்மை முதியோர்க்கு நீர்க்காவி யாடையே
சீர்மை யழுகு சிறப்பிக்கும்—ஓர்மை
யுடையரா யிற்றுறந் துயந்தார்க் கழகிற்
றுடைய கவுந்தி யுடை

(கு-ரை) நீர்மை-இனியபண்பு. முதியோர்-முதுமைப்
பருவமுடையார். நீர்க்காவி யாடை: தண்ணீரிலே தோய்த்
துவருதலாற் பழுப்பேறியவடை. சிறப்பிக்கும்-தனியாகக்
காட்டும். ஓர்மை-ஒருமுனைப்பாட்டுள்ளம். அழகிற்று-
அழகியது. கவுந்தி: கிளொடு கூடியகச்சனம். 275

276. செய்தற்பண் பற்றவுயிர் செய்கிற்கு முள்ளத்தைச்
செய்வித்தல் செவ்வியுஞ் சீர்க்குமாற்—செய்தற்
குணர்வற்ற வுள்ள முனரு முயிரை
யுணர்வித்தல் பொற்பு முடைத்து

(கு-ரை) செய்கிற்கும்-செயல் செய்யவல்ல. செல்வியஞ் சீர்க்கும்-அழகும் வாய்க்கும். செய்தற்கு வேண்டுமுனர்வற்ற வெங்க.

அழகாகச் செய்வித் தலும் அழகாகவுணர்வித்தலுமளவாமாறு கண்டுகொள்க.

உணர்வித்தலும் பொற்புடைத்தென உம்மைமாறுக.

277. உயிர்தன்னை யுண்மையா ஞேக்குங்காற் றன்மு
னுயிரிலர் வள்ள முடம்பு-வயினுலக
மெல்லாங் கிழியி லெமுதெழி லோவியமா
மல்லா நுளவாகா வாம்

(கு-ரை) வயினுலகம்-பலவகையுலகம். வயின்-வகை;
இடமுமாம். இடமுடையவுலகமென்க. கிழி-துணி. உள்
வாகாவென்றது தோற்றமளவாயிருக்கு மன்றி இல
வாமென்றவாறு.

277

278. உள்ள முனர்வில் பொருளா முயிர்தானுந்
தெள்ளச் செயலில் பொருளிவை-நள்ள
உணர்வுஞ் செயலு மொருங்குடைய தொன்றும்
புணர்வு முடைத்தொரு பொற்பு

(கு-ரை) உள்ளம் உணர்வில் பொருளெனவே செயலு
டைப் பொருளென்பது பெறப்படும். உயிர்செயலில்
பொருளெனவே உணர் வடைப் பொருளென்பது
பெறப்படும். தெள்ள-ஜயமற. தெள்ளவென்னுஞ் குறிப்பு
வினையெச்சம் இல் என்னும் எதிர் மறைக்குறிப்புப்
பெயரெச்சத்தொடு முடியும். இவை: இவ்விரண்டும்.
நள்ள-செறிய; இது ஒன்றுமென்னும் ஆக்கவினையொடு
முடியும். ஒன்றும் புணர்வு-ஒன்றுபோலத் தொன்றும்
புணர்வு.

புணர்வு மொருபொற்புடைத் தெங்க.

இவ்வொற்றுமைப் புணர்ச்சியும் புணர்ச்சிப் போவியாய் அழகுடைய தொன்றுமென்பது கருத்தாகவிற் புணர்வு மென்னு மும்மை இழிவு சிறப்பு. 278

279. உலகுதா னுற்றவேலா மொன்றேபோன் ஞேவா
நிலைமைதான் மன்னுயிர்தந் நெஞ்சம்-பலவும்
வியப்பு நயப்பும் விளைத்துப் பினிக்கும்
வனப்பு மருவற் பொருட்டு.

(கு-ரை) தானுற்ற வெலாம்-தான் அடை ந்த பொருளைவாம். பலவாற்றுனுந்தம் முளொன் ரேடோன் ரேவ் வா து தனி த் தனி வேறு பட்டிருக்கு நிலைமைதானென்க.

மருவற் பொருட்டுளதாயிற்றென இசையெச்சம் விரித்து முடிக்க.

மருவல்; கேடின்றுகத் தொடர்ந்து தமுவி நிற்றல்.

280. உயிரினை நோக்கி யுளர்ந்துளர்ந் துள்ளஞ்
செயிரினைப் போக்கித் திருந்தல்-செயிரிலா
முன்னேன தவ்வருன் முன்னிலை னல்லாம்
லென்னேரு மெய்த வெவன்

(கு-ரை) உளர்ந் துளர்ந்து; இடைய ருதியங்கி-
செயிர்-குற்றம். முன்னேன்-இறைவன். அவ்வருள்-அழகியவருள். என்னேரும்-எத்தகையோரும், எய்தல்ல-
பெறுதல். எவன்-எவ்வாறு; முடியா தென்பது குறிப்பு.

281. கறங்கி னுழவஸ் கழியத்தற் காண்ட
றுறங்கி விழித்தலே யொக்கும்-மறங்கி
யியங்குமுளந் தன்மு னெழில்காட்டி நிறப
மயங்குமுயிர் தன்னை மறந்து

(கு-ரை) கறங்கு-காற்றுடி. கறங்கின்-கறங்குபோல.
உழவஸ்; உயிர் பிறந்திறந்து மேலுங் கீழமாகச் சுழன்று

திரிந்துவருந்துதல். உயிர் தன்னைத்தான் ஜயத்திரிபின்றி உண்மையாற் கண்டவுடன் அவ்வழலுதல் கழியும். அங்கு நங்கழியுமாறு தற்காண்டலென்க.

மறங்கி-மாறுபட்டு: உயிர்க்கு மறுதலையாகி. இயங்கு முளாம்-தொழிற்படுமுள்ளம். உள்ளந்தன் னெழில் காட்டு தலாவது ஏனைக்கருவிகளுமுடம்புமாய் முறையானே திரிபடைந்து நுகர்ச்சியாதல். மயங்குமுயிர்: அவ்வள்ளமே தாஞ்சி யோற்றுமைப்பட்டு நிற்குமுயிர்.

மறந்து கறங்கினுழல்வென விற்பூட்டாக்குக. 281

282. இறைவன் விணவழியே யெவ்வுயிரு முங்கு முறையி னுயிர்ப்பொதுவின் முன்னர்-முறையிற் காலமொடு கட்டுதல் கட்டாமை தன்னியற்கைக் கோலமெனக் கொள்ளும் விணை

(கு-ரை) உய்க்கும்-நடாத்துகின்ற. முறை: அவ்விறை வற் கமைந்த வழக்கு. முறையினுலென்க. உயிர்ப்பொது வெனவே இறைவனுமடங்கும். முன்னர்-எதிரில். முறை: வித்தும் விளைவுமாய் வருந் தொடர்பு வரிசை. காலத் தோட்டமைந்திருந்தெனவிரிக்க. கோலம்: அழகிய தோற்றம்: விணை கொள்ளுமென முடியும். 282

283. நீராவி நெய்யாவி யூர்திவளன் கோக்களாரி காரார்மின் மாடங் கலைக்கோட்டம்-ஊர்காவல் பாரார்க்குஞ் செங்தி யுசாமன்றம் பஃபேறுஹிலோ ரோரங் காடியுமே சூர்க்கு

(கு-ரை) நீராவியூர்தி நெய்யாவி யூர்தி யென வியைக்க. நீராவியூர்தி: மரக்கலந் தொடரொழுகை முதலாயின. அவற்றின் பலவேறுவகைப் பெருக்கம்.

கோக்களரி-வேதத்தியல் வினைக்களம். கார்-முகில். காரார் மாடம் மின்மாடமெனக் கூட்டுக. காரார் மாடம்-முகி லைப் பொருந்தவுயர்ந்த மாடியில்லம். மின்மாடம்-மின் சார விளக்குடைய மாடம். கலைக்கோட்டம்: நாட்டுக் கல் லூரி. வளாகக் கல்லூரிகளுமுட்படச் சேரிக் கல்லூரி முதல் பெருமுதுகல்லூரி காறுமுள்ளனவும் ஏட்டு நிலையங்களுமாம். ஊர்காவன் மன்றம் பாரார்க்குஞ் செய்தி மன்றமென மன்றமென்பதனை அவ்விரண்டுடெனுங் கூட்டுக. பார் ஆர்க்குஞ் செய்திமன்றம்: வானேலி நிலையம், ஆஞ்சற் களரி, செய்தித்தாள் வெளியீட்டகம், செய்தித் தாள் விற்பனையிட முதலாயின. ஆர்க்கும்-முழங்கும்.

உசா மன்றம்: வழக்குக் கேட்டுத் தீர்ப்பளிக்குமன்றம், ஊராட்சி மன்ற முதலாயின.

பஃபேருழில்: பல தொழிற் களம்; இசை யெச்சம்.

ஊர் ஆர் அங்காடி: ஊர்முழுமுதும் வந்தொலிக்கும் பலவேறு விற்பனைக் கண்ட திரண்டிருக்குமிடம்.

ஏர்-அழகு: அழகுசெய்வன. ஊர்க்கு ஏரென முடியும்.

283

284. இன்பமே யன்றி யிளையாடன் மாமையெழில் துன்பமுந் தோற்றுந் தொழிற்றுகும்—அன்பன் செறிக்கு முளக்பெறினுந் தேமொழி காதல் குறிக்கு மளவுமக் கோற்கு

(கு-ரை) இளையாடன் மாமையெழில் இன்பமேயன்றி அன்பன் செறிக்கு முளம்பெறினுந் தேமொழி காதல் குறி கு மளவு மக்கோற்குத் துன்பமுந் தோற்றுந் தொழிற்றெனக் கூட்டி முடிக்க. கோன்-தலைவன். அத் தலைவன்; தொழிற்று-தொழிலுடையது. அவனுடைய

காதற் குறிப்பைக் குறித்துணராமையால் அவனை அனுக
முடியாத வருத்தம் அவற்குண்டாவதாம். மாமை: இள
மங்கைப்பருவத்துக் கதிர்ப்பு. செறிக்குழுளம்-அடக்கு
முள்ளம். தேமொழி: அன்மொழித்தொகை. ஆல்:
அசை.

284

285. துஞ்சாமை தூங்கற்கட் உங்காமை யாதொன்று
மஞ்சாமை யாது மவாவாமை-எஞ்சாமை
யாவு முயிரொருதா னுதலிவை தற்பேறு
மேவும் விழுமியோர் நோக்கு

(கு-ரை) துஞ்சாமை-சாவாமை. தனியுயிர்க்குக்கேடு
செயற்பாலனவும் அது கேடுறுதலுமெஞ்ஞான்று மின்மை
யின் அஞ்சாமை உண்டாகும். தனியுயிர்க்குத் தன்னினு
மின்பமாவதொன்றுமின்றித் தானே கழிபேரின்பமாத
வின் யாது மவாவாமை யுள்தாம். எஞ்சாமை-குறையா
மல். உயிரொருதான்-உயிர்தாகுனேன்றே யுள் தா யது.
எஞ்சாமை யாவுமாதவென வியையும். தற்பேறு-தன்
னைத்தான் பெறுதல். நோக்கு-அழகு. இவை நோக்கென
முடிக்க.

285

286. இரண்டாவ தொன்று மிலதென்று கண்டாற்
கிரண்டாவ தன்றி யிருந்த-திரண்டாய
நானீ யதுவென்னு முன்றுந் திரிபின்றித்
தானே யெனவாந் தகை

(கு-ரை) கண்டாற்கு: மெய்யனர்வு தலைப்பட்டு
நுகர்வு காட்சியிற் கண்டானுக்கு, கண்டாற்குத் திரிபின்றி
இரண்டாய நான், நீ, அது வென்னு முன்றுந்தானேயா
மெனவமையு மழகு இரண்டாவதன்றியிருந்தது. திரிபு:
புடைபெயர்தலும் வேருதலும் பிறிதொடு சேர்தலு
மெனவிவை, தகை-அழகு,

286

287. வெள்ளையர்தம் பண்பாடு மேதக வையமெலாம்
வெள்ளையொளி போர்த்து மினிர்வதென-வெள்ளையராற்
புத்தெழில் கொள்ளப் புனைவித்தா னிவ்வுலகை
முத்தொழில் செய்ய முதல்

(கு-ரை) வெள்ளையர்-அயுரோப்பர். மேதக-மேம்பா
டுற் றிருத்தலான். வெள்ளையொளி-வெள்ளையர்புகழ். புகழ்
வெளி தெ ன் ப. வெ ன் சு த யொ ஸி யெ ன வு
மொலி த்தது. மினிர்வதென-விளங்குகின்றதென உலகங்
கொண்டாடுமாறு. மினிர்வதென இவ்வுலகைப்புனைவித்தா
னென்க. புத்தெழில் கொள்ளப்புனைதல் செய்வித்தான்

288. எவ்வகை யின்னலையு மெற்றுபு நொக்குத
லவ்வகை யஞ்சா தமைவுறுதன்-மெய்வ்வகை
யோர்ந்தொருவ வென்றிவற் றேன்றுடைமை
சார்ந்தபிறப் பாளர் தகை |தெய்வவருள்

(கு-ரை) எற்றுபு-தடுத்துதைத்துத்தள்ளி. நொக்கு
தல்-முற்றுக அழித்தல். அமைவறுதல்: இன்னலைத்
தடுத்தல் செய்யாது. பொறுத் தின்பத்தோ டொப்ப
விருத்தல். மெய்வ்வகை: உண்மைப் பொருளின் பொது
வியல் சிறப்பியல்கள். ஓர்ந்து: ஐயந்திரிபறியாமை நீங்க
ஆராய்ந்து. ஒருவல்: இன்னவெல்லாம் பொய்யென்று
கண்டு உயிர் தன்னுண்மை நோக்கி நிற்றல். இவற்று: இம்
மூன்று வழிகளுள்ளும். தகை-அழகு. 288

289. மகன்றுறவு யல்லது மன்னவ னயின்
மகன்றுகவு நோக்கி வணங்கன்-மகன்றுனைப்
பெற்றுன் கடமையப் பெற்றியறப் பெற்றுனு
மிற்றிர்ந்து நோற்ற வெழில்

(கு-ரை) அல்லது-அன்றி; குறிப்பு வினையெச்சம். தகவு-தகுதி. அப்பெற்றியற: அங்கு நம் வணங்கவும் வணங்கப்படவும் நேர்த்தனுறு நிலைமை தவிர்தற்கு,

மகனைப் பெற்றுன் தன்மகன் துறவியாயினும் அல்லது முடிமன்னவரையினுந்தன் மகன்றகுதி கருதி அவனை வணங்கல் கடமையென்க. இல்-மனை. 289

290. நன்மகனை வாய்த்தீன்ற நற்றுயை யந்நல்லா
டன்மகனுந் தாள்பனிதல் சாலவெழின்-மன்மகனே
யாயினும் பற்றற்ற வந்தனனே யாயினுந்
தாயினு மேலல்லன் ரூன்

(கு-ரை) வாய்த்து: வயிறுவாய்த்து. நற்றுய்-
பெற்றதாய். நல்லாள்-பென். மன்மகன்-மன்னாகிய
ஆடவன், அந்தனன்-முனிவன்.

மன்மகனேயாயினும் அந்தனனேயாயினும் நற்றுயை
அவளுடைய மகனும் அடிபணிதல் சால வழகுபயப்பதாம்;
என்னை? கடவுளருட்படப் பிறரெல்லார்க்கு மேலாயினுந்
தான் தன்றுயினு மேலாகா ஞகலானென்க. 290

291. அழகே யெனினு மதற்கியை பின்றே
ஸழகு ஸழகல் தாகுந்-துழவியடு
நல்லாவின் பாலு நவைப்படுந் தூய்மைய
தல்லாத கொள்கலத்திற் றற்று

(கு-ரை) அதற்கு: அவ்வழகிற்கு. இயையு-பொருத்
தமானசார்பு. நவைப்படும்-குற்றப்படும். கொள்கலத்
திற்று-கொள்கலத்தின்கண்ணது. நல்லா வின் பாலு நுங்
கொள்கலத்திற்று நவைப்படும். அற்று-அதுபோல்வது.
அழகல்லதாகும். அவ்வாரூதல் அற்றென எழுவாய்
விரித்து முடிக்க. 291

292. நினைத்தலோரு வர்க்கொருவ ராடி நிழலி
னெனத்துமெதிர்த் தோற்ற மதனு-லெனைத்தானும்
பொற்பின்றி யார்க்கானும் பொல்லாங்கு சூழ்வாரை
யற்பின்றி யிவ்வுலகு மற்று

(கு-ரை) ஆடிநிழலின்-கண்ணடி நிழல்போல. எனத்
தானும்-எவ்வளவாயிலும். அற்பின்றி-அன்பின்றி; வலித்
தல். அற்று: அல்வாறு பொல்லாங்கு சூழும்.

ஓருவர்க்கொருவர் நினைத்தலைந்தும் ஆடி நிழல்
போலத்தம்முளெதிர்த்தோற்றமென்க. சூழ்தல்-கருதுதல்

293. விளக்கொளிக் காட்சி விழைவுகூர் விட்டில்
விளக்கொளி வீழ்ந்துயிர் வீடும்-விளக்கொளி
யன்ன வழகின்மே ஸார்வங் குறுகாம
லுன்ன லுயர்ந்தார்க் குரித்து

(கு-ரை) வீடும்-சாம். குறுகாமல்-அனுகாமல். உன்
னல்-கருதுதல்.

293

294. மாக்கள் விலங்கு மலிதரு காட்டுடு
தூக்க மொழிந்து தொடர்த்துயரம்-போக்க
ஒளிந்து மொதுங்கிய மோட்டிய மாய்த்துந்
நளிந்தும் பிழைத்த னலன்

(கு-ரை) மாக்களாகிய விலங்கு, மலிதரு-மிக்க. காட்டு
டே-காட்டினாடு. மாக்கள் வாழும் நாடு விலங்கு வாழுங்
காடெனப்பட்டது. தூக்கமொழிந்து-விழிப்புற்று: அறி
யாமையுமறதிய நீட்டிப்பு மின்றி யென்பதுகருத்து. துய
ரத் தொடர்-துன்பத் தொடர்ச்சி. ஒளிந்தும்-மறைற்றும்.
நளிதல்-செறிதல். நளிந்தும்: உறவும் நட்புஞ் செய்தும்.
பிழைத்தல்-தப்பி வாழ்தல். நலன்-அழுகு.

294

295. எத்தொழிற்க ஜெஞ்னான்றும் யாவ ஏற்ம்பேணு
மத்தொழிற்க ணன்னுற் கறமுதவும்-அத்தொழிலோ
நறபுகழைத் தந்து நனிஞாலம் பேணுதகு
பொற்புடைத்தாய் நல்கும் பொருள்

(கு-ரை) ஞாலம் நனி பேணுதகு பொற்பு-உலகம் மிக
வும் விரும்பிப் போற்றத்தகுமழுகு.

பொருள் நல்குமென்மாறுக. பொருள்: கைப்
பொருள். கைப்பொருளீக் கொடுக்குமென்க.

ஓகாரம் சிறப்போகாரம்.

295

296. எல்லா வுயிரு மியற்கை வினைமுறையிற்
செல்லாநின் றுய்தலோ திண்ணிது-வல்லானி
நேற்றுனு மாங்குயிரை யேவுமெனின் யாரையும்
போற்றுமை தூற்றுமை பொற்பு

(கு-ரை) திண்ணிது-உண்மையாயது: இயற்கையில்
அமைந்து கிடந்தது. வல் ஆனினேற்றிறுன்-வளிய காளீ
ழர்தியடைய கடவுள். ஆங்கு-அவ்வாறு. ஏவுதல்: வினை
முறையிற் செலுத்தியுயித்தல். போற்றுதல்: பலரறியப்
புகழ்ந்துரைத்தல். தூற்றுதல்: பலரறியப் பழித்துக் கூறு
தல். ஓகாரம்: தெரிந்திலை.

296

297. நாட்கடனு மேழு நசைக்கடனு நற்கடனு
மாட்கடனும் நட்பி னமர்கடனு-ழுட்கடனுங்
கைக்கடனும் வட்டிக் கடனுங் கடவாமே
யுங்க்கலுமோ ரேர்கோ ஞடைத்து

(கு-ரை) நாட்கடனுவை நாடொறுமொருதலையாகச்
செயற்பால வைக்கறைத் துயிலெழுன் முதலாயின.

ஏழ்ந்தைக் கடனுவன தென்புலத்தார் முதலாய் ஜவர்க்கும் வேந்துக்கும் எறும்பு, நாய், காக்கை முதலிய அஃறினையிர்க்கு மிறுக்கற்பாலன. இவை பயன் விழூந்து செய்வனவாதலின் நைசக் கடனெனப்படும்.

நற்கடனுய்த்தலாவன. ஒப்புரவு மீகையும்.

ஆட்கடனுய்த்தலாவது ஆற்றுதார்க் கீதல். ஆற்றுவார்க் கீதல் பொலிகடனுய்த்தலெனப்படும். ஆண்கடன் ஆட்கடனெனவும் ஊண்கடன் ஊட்கடனெனவும் வலித்தலாயின ஊண்கடன்: செஞ்சோற்றுக் கடன் முதலாயின.

கைக்கடன்: வட்டியும் உறுதியெழுத்து மில்லாத கடன். ஏர்கோள்-அழகு கொள்ளுதல். 297

298. இம்பர்ச் சமூலு மிசையன் றுயிர்வேண்டா
ரம்பொற் கழல்யாத் தணிவகுத்-தும்பர்
வியப்ப வுடைவாளர் வெஞ்சோட்டி யேந்தி
நயப்ப நடைகந்ற னன்று

(கு-ரை) இம்பர்-இவ்வுலகத்துக்கண். இசை-புகழ். அன்று-அன்றி. இசையன் றுயிர்வேண்டார்: போர்ப் படை மள்ளர். அ-அழகு. பொன்-பொலிவு. அம்பொன் என இன வொற்றுமிக்கபுணர்ச்சி. கழல்: காலணி. கழல் யாத்தல் போர்க்குச் செய்த ஏனை மெய்க்கோலமெல்லாந் தழீ இயிற்று. உம்பர்-துறக்கவாழ்நர். உடைவாளர்: உடைவாளுடையராய்: முற்றெங்சும். சோட்டி-துப் பாக்கி; சுடுதலுடையதென்னும் பொருட்டு.

சோட்டியை யேந்தி அணிவகுத்து நடை கற்றலை நன்று நயப்ப வெனக் கூட்டுக. நயப்ப வென்பதற்கு உலகத்து மக்களென எழுவாய் விரித்துக் கொள்க. நயப்ப-விரும்புவர். நன்று-மிக. நயப்ப வெனவே அழகுடைய தென்றவாருயிற்று. 298

299. முனிவர் புலவர் முதியர் சிறுஅ
ரினிய வறம்பெண்டி ரேற்றுத்-தனியர்
பினிய ரிரவலர் பார்ப்பாரைப் பேண
லணியென் றுரைப்பர்நஸ் லாட்கு

(கு-ரை) ஏற்று-ஏற்றேடுள்ள ஆவினம். தனியர்:
துணையற்ற எளியர். பார்ப்பார்: வெறியறி சிறப்பின்
வேலன் முதலாயினூராய் மக்கட்குக் கோயில் வழிபாடு
மணவினை முதலாயின நடாத்திக் காணிக்கை பெற் று
வாழ்வோர்.

நல்லாள் என்பதைன் “நல்லாளிலாத குடி” (முப்பால்.
குடிசெயல்வகை.) “அறிவார்யார் நல்லாள் பிறக்குங்
குடி” (நான்மணி. 4.) என்புழிப்போலக் கொள்க. நல்ல
ஆளென்க. 299

300. முன்னிலைத் தோற்ற முழுதுமுயிர் சான்றுக
முன்னிலை யுள்ள முயல்வதே-முன்னிலை
யுள்ள மொடுங்க வுலகோடு துன்பொடுங்கு
முள்ள துயிரெழிலே யுங்கு

(கு-ரை) முன்னிலைத் தோற்ற முழுதுமென்றது உடல்,
கருவி, நிலந், துப்பென் றிவற் றின் பரப்பெல்லாமடங்கிய
முற்றத்தினை,

முன்னிலைத் தோற்ற முழுதுமென்பது உயிர்சான்றுக
உள்ள முயலுமாறேயாமென முடிக்க. முன்னிலையுள்ளாம்-
எதிரிலுள்ளதாகியவுள்ளாம். உள்ளத்து முயற்சியாவது
நினைவு. நினைவல்லது உலகுந்துன்பழுமில்லை.

ஊங்கு: அவ்வொடுக்கங்களின்பின். ஊங்கு இருந்த
வாறிருப்ப துயிரெழிலேயா மென்க.

உலகம்: நனவுங் கனவும் பிறவும். நனவு கடவுள்து நினைவு. கனவு உயிரது நினைவு. கனவில் வழி நனவுயில்லை யாம்.

300

301. அடக்கமொடு கஸ்வி யருஞ்சைமை வாய்மை
தொடக்குமன் பஞ்சாமை தூய்மை-நடக்கு
மொருதனி மேவ லுழைப்பிவையொன் பானுந்
தருமறிவின் றெய்வவெழிற் சார்பு

(சு-ரை) தொடக்குமன்பு-பிணிக்குமன்பு. தூய்மை:
தண்ணீர் முதலியவற்றுனே உடம்பு முதலியன எச்சிலு
மழுக்குந் தொடக்குமிலனுதல்.

நடக்குமொருதனிமேவல்: ஒரு வ ஞ கி த் த னி த் து
நடந்து நெடுநல்வழிச் செலவு மேற்கொண்டு திரிதல்.

உழைப்பு: ஒருவன் றனக்கு வேண்டுவனவற்றைப்
பிறவழியாற் பெருது தனது தொழின் முயற்சியானே
பெற்றுக்கொள்ளல்.

ஓன்பானும் அறிவின் றெய்வவெழிற்சார்பு தருமென
முடிக்க. இஃதிரட்டுற மொழிதல். இஃது ஓன்பானுஞ்
சார்பினைத்தருமெனவும் ஓன்பானையுஞ் சார்புதருமென
வுந் தடுமாறி நிற்கும்.

அறிவின் றெய்வம்: மெய்யனைர்வு காறுமேன்மேலாகு
மறிவுக்குச் சிறந்தகடவுள்.

சார்பு: உயிரின்கண் அத்தெய்வம் வந்தேற்றினின்றேன்
றுபடுதலுந் துணையாதலுமாம்.

அத்தெய்வந்துணையாய்நின் றேன்பானையுந் தருமென
வும் அவ்வொன்பானல் அத்தெய்வம் அவ்வுயிரின்கண்
வந்தேறி யொன்றிநிற்குமெனவு முனர்ந்துகொள்க.

அத்தெய்வச் சார்புடையார்க்குத் தெய்வ அழகுண்டாகும்.

தெய்வந் துணையாதலாவது உள்ளத்துள் உணர்வள வாக எதிர்ப்பட்டு வழிபாடேற்றுவருதலாம்.

அறிவின்றையவம் ஒருவர்மேல் வந்தேறிநின்றுயிரோடொன்றி நிற்குமிடத்து அவர்க்கு மெய்யணர்வெழும்.

எண்ணேடு பிரிந்துதனித்தனிச்சென்று கூடி எண்ணுப்பொருடந்து நின்றது.

உம்மை முற்றும்மை.

301

302. உயிருடைய போலுமெனு மோவியழும் வார்ப்புஞ் செயிரியர்தங் கோலச் சிறப்புஞ்-செயிரில் விழைதகுசெம் பொன்மணியின் மேதக்கவேனு மிழையணியிற் சாஅ மெழில்

(கு-ரை) உயிருடைய போலுமெனும்-உயிருடையன போலுமென மயங்கத்தகுகின்ற. வார்ப்பு-சிற்பம். செயி ரியர்-கூத்தர். அடைவியத்துக்கும் வார்ப்புக்கும் பொது. கோலச் சிறப்பு-சிறந்தஆண் பெண் செயற்கைத்தோற்றம். செயிர்-குற்றம். இல்-இல்லாத. பொன்மணி:உம்மைத் தொகை; ஒரு சொன்னடைத்தாய் ஐந்தாம் வேற்றுமை யாயிற்று.

ஓவியழும் வார்ப்புஞ் கோலச் சிறப்பும் எழில் சாமெனவியைக்க.

இழையணியின் என்ற குறிப்பான் ஆண்பால் பெண்பாலமைப்போவியழும் வார்ப்புஞ்கோலச் சிறப்புமென்பது பெறப்படும்.

அம்முன்றும் எத்துணைச் சிறப்பினவாயினும் இழையணிந்து தோன்றுமாயின் எழில் சாமென்க.

இழையெனவருதலின் மேதக்கன் இழையென்பது பெறப்படும். இழை; அணிகலமும் பூணால் போல்வனவும்.

303. வேள்பாரி வையாவிக் கோப்பெரும் பேகனென
நீள்பாரி னின்று நிலவுபுகு-ழாள்வார்
வறிதுமெதிர் நோக்காது வள்ளன்மை பூண்டார்
அறிமடமு மன்னார்க்கே யைது

(கு-ரை) வேள்பாரி முல்லைக்குத் தேரவித்தான்.
வையாவிக் கோப்பெரும்பேகன் மயிற்குப் போர்வை
யளித்தான். என-போல. பாரின்-உலகில். ஆள்வார்-
உடையராவார். வறிதும்-சிறிதும். எதிர்: இம்மையினு
மறுமையினுந் தமக்குக் கிடைக்குமுதியம். அறிமடம்-
அறிந்தும் அறியாமை. உம்மை; இழிவுசிறப்பு.

அன்னார்க்கு: அவ்வள்ளல்கட்டு; அவர்க்கே யன்றிப்
பிறர்க்காகா தென்பது கருத்து. ஐது-அழகியது. ஏகாரம்
பிரிநிலை.

ஆள்வார், பூண்டார் என்னும் விணப்பெயர் ஒரு
பொருட்பல்பெயராய் ஆரூம் வேற்றுமைபேற்று அறிம
டத்தொடு முடியும். 303

304. அதிர்க்குந் துயர மீணந்தக்கா ஹாக்கி
யெதிர்த்த லெதிர்த லிகத்தல்-கதிர்க்குமிம்
முன்றனு ளொன்று ஞெழித்து முசியாமை
யான்றவர்க் கீனு மழகு

(கு-ரை) அதிர்க்கும்-நடுங்குவிக்கும். ஊக்கி-ஹக்கமு
டையராய். எதிர்த்தல்: குழ்ச்சிகளானுங் கருவிகளானுரு

அத்துள்பத்தைத் தடுத்து நீக்கல். எதிர்தல்: அத்துன் பங்களையெல்லாமுடன்பட்டுத்தடா தேற்றுக் கொள்ளுதல். இகத்தல்: அவ்விரண்டுமின்றி ஒருவன் அவற்றேடுதனக்குச் சிறிது மியைபின்மையை மெய்யுணர்வான் உள்ளவா றுணர்ந்து அவற்றைவிட்டு நீங்கித்தன்னியல்பினிற்றல்.

கதிர்க்கும்-மேவிட்டு விளங்குகின்ற. ஒழித்து: பகை, பிணி, வறுமை யென்பனவற்றுன் வருந்து யரங்களையொழித்து.

முசியாமை-உள்ளம் வாடாதிருத்தல்.

அழகீனுமென்க.

304

305. தற்காப்புக் காகுந் துணைவலியுந் தன்வலியும் இற்காப்புக் கின்றி யமையாவாய்ப்-பொற்காப்பும் ஏய்ந்தொருவன் வாழ்க்கை யெழில்பெறச் செய்யுமிகல் காய்ந்தெனவீண் டெய்தல் கடன்

(கு-ரை) இற்காப்புக்கு-தன் உயர் குடியைப் பாது காத்தற்கு. பொற்காப்பு-பொருளீப் பாது காத்தல். பொருள்: ஊனுடையறையுண் முதலாய வுடைமைகள்.

துணைவலியுந் தன்வலியும் இகல்காய்ந்து இன்றியமையாவாய் ஏய்ந்து செய்யுமென ஈண் டெய்தல் கடனென் முடியும். ஏய்ந்து-பொருந்தி. ஒருவன் வாழ்க்கையை அழகு பெறச் செய்யுமென்க. இகல்-பகைவர். ஈண்^①-இவ்வுலகத்து. எய்தல்: அவ்விரு வலிமைகளையு மடைந் திருத்தல். கடன்-இன்றியமையாதது; மக்களெல்லார்க்குங் கடனென்க. என: என்று கருதி, செய்யும்: முற்று.

306. பிறப்பானே யன்றி யினைவிழைச்சுப் பேணு
மறப்பானு மற்றை யுயிர்கள்-சிறப்பாய
மாந்தர் பிறப்பு வகையிலர் போந்த
வினையெழிலா ஞகுவர் மேஸ்

(கு-ரை) இனைவிழைச்ச: ஆண் பெண் இடக்கர்ப்
புணர்ச்சி. பேணு-விரும்பாவாம். மறப்பானும் பேணு
வென்க; மறந்தும் விரும்பாவென்றவாறு.

புள், விலங்கு முதலாய வுயிரெல்லாம் இயல்பாகவே
தத்தமுட் பிறப்பு வேற்றுமையானே பிறப்பு விராய்ப்
புணர்ச்சி கொள்ளவிழையாமை மரபாயிற்று. அஃதின்
மையின் மாந்தர் தம்முட் பிறப்புத் தடையிலராய்த் தம்
முள் எவ்வினத்தாடவரும் எவ்வினத்து மகளிரொடும்
புணர்ந் தின்பந் துய்த்தலு மகப்பெறுதலு மொல்லுமாக
வின் மாந்தர் பிறப்பு வகையான்றி அழகிய வினைவகை
யான் மேலாகுவரென்க. செய்துபோந்தவென்க. பிறப்பு
வகை: மேல் கீழ் வேற்றுமை. மேலாகுவரென மாறுக.
தம்முட் கீழாகாது மேலாகுவர்.

வினை: ஒழுக்கமுந் தொழிலும்.

306

307. எத்துணைத் துன்பமு மேற்றிது துன்பமென
வத்துணைத் துன்பமு மவ்வப்போழ்-தோத்துநனி
யுண்ணேக்கு மொட்ட முடையார்க்குத் துன்பமு
மெண்ணேக்க மீர்க்கு மெழிற்று.

(கு-ரை) ஏற்று: வரவேற்று. இது துன்பமென: இது
துன்பமென்று கட்டித் தம் முன்னர் வைத்துக் கண்டு.
அவ்வப்போழ்து: வேறு வேறு துன்பந் தோன்றுகின்ற
நேரந்தொறும்.

ஓத்து: மாருதொருபெற்றிப்பட்டு, நனி-மிகவும். உண்ணேக்கி நிற்றலுடையார்-உள்ளத்தில் அத்துன்பத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருத்த லுடையார்.

எண்ணேக்கம்-நினைக்குங் காட்சி: நினைத்துப்பார்க்கும் பார்வையை.

துன்பமு மெழிற்றென உம்மை இறந்தது தழீ
இயிற்று; இன்பமேயன்றித் துன்பமுமெனக் கொள்ள நிற்றலின்.

எழிற்று-அழகுடையது.

307

308. உள்ள மொடுங்க வுலகொடுங்கு முள்ள
மொடுங்கா வழியே யுலகுண்-பொடுங்காத
துன்பமுன் ஹளந் துடிப்பற்றுத் தூய்தாயி
னின்பமுன் டாக்கு மெழிற்று

(கு-ரை) உள்ள மொடுங்குதல்: உள்ளமுளப்பாடற்று
வாளா கிடத்தல். உலகொடுங்குதல்: உலகங் காட்சிப்
படாதொழிதல். உண்டு: காட்சிப்படுவதாம்.

உலகு: நனவுலகுங் கனவுலகு மயக்கவுலகும்.

ஓடுங்காதவுள்ளந் துன்பமாகவின் உள்ளமொடுங்கா
வழி உலகுமுளதாம்; அதனாலே துன்பமு மொடுங்காதாம்,
துன்ப முள்ளத்ததுதிரிபாகும்.

துடிப்பற்று: இடையருத அசைவற்று. தூய்தாயின்-
திரிபில்லதாயின்.

அவ்வுள்ளாம் இன்பமாமெனக்கண் டியிரா னுகாப்படு
மழகுடையதாமெனக்.

ஏதாரந்தேற்றம்,

308

309. கூட்டாண்மைக் கெல்லா மூலகப் பொதுமொழிதந்
நாட்டாண்மைக் கவ்வவர் நாட்டுமொழி—வேட்டாண்மை
மாந்தர் மோழிப்பூசல் வையாது தங்கொற்ற
மேந்த வெவர்க்கு மேழில்

(கு-ரை) கூட்டாண்மை: தம்முட் டொடர்ந்துள்ள
பலநாடு தம்முளொன்றுகூடித் தம து பொதுவினுட்சி
நடாத்தலும் உலகப் பல நாடுந் தம்முளினைப்பு வைத்து
வழங்குதலுமாம். நாட்டாண்மை-நாடாளாலுடைமை.
வேட்டு-அவாவி. ஆண்மை மாந்தர்-அஞ்சாமையுடைய
மற மக்கள். மொழிப்பூசல்-மொழிப் பொருட்டுச் செய்
யும் போராட்டம். வையாது-கருதாமல். கொற்றம்-அர
சியல். ஏந்தல்-மேற்கொண்டுயத்தல். எவர்க்கும்: உலக
மக்களெல்லார்க்கும்.

உலகப் பொது மொழியையும் நாட்டு மொழியையும்
வேட்டெனவியையும்.

இவ்விரு மொழியுமே கட்டாயமொழியாகல் வேண்
டும். ஏனைமொழி வேட்கை மொழியாயிருக்கலாம். 309

310. மக்கட் பொனகபிபருகு மக்களெல் லார்க்குமினை
யோக்க வுரிய துலகெல்லா—மிக்க
விடந்தொறும் யாருங் குடிபுகுதல் கூர்க்கு
மடம்பட லன்று வனப்பு

(கு-ரை) பெருகும்-பெருகுகின்றது. இனையோக்க-
நிகரோப்ப. மிக்க: இன்னுங் குடிபுகாதெஞ்சிய. கூர்க்கு
ம்-வெகுள்கின்ற. கூர்த்தல்: குடியேறுவார் குடியேறு
தலைத்தாம் வெறுத்தொழிதலும் அவர் குடியேறுதலைப்
பிறர் வெறுத்து விலக்குதலுமாம். மடம் படல்-அறியா
மைப்படுதல், வனப்பன்றென மாறுசு.

உலகெல்லா மென்றதன்பின் அதனுலெண்ப திசை
யெச்சம்.

310

311. நோய்நாடி நோய்முத ணடி யதுதனிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்புறச் செய்வழி-நோயார்க்
கருத்தியொடு தாய்தந்தை யையனன் பாதன்
மருத்துவநூல் வஸ்லார் வனப்பு.

(கு-ரை) முதல்-காரணம். வாய்-வழி. வாய்ப்புறச்
செய்தல்-தப்பாமற் செய்தல்-அருத்தி-அன்பு. அருத்தி
யொடு: ஒடுக்கருவிப் பொருட்டு; ஊசியொடு குயின்ற
தூசும்பட்டு மென்புழிப்போல. அருத்தியா லென்றவாறு.
ஐயன்-உடன்பிறப்பாளன். நண்பு: நண்பன்.

தாய் தந்தை யையனன்பு: செவ்வெண்; என்றிந்
நால்வருமாதலெனத் தொகைச் சொல்விரிக்க. உயர்தினை
யும்மைத்தொகையாயிற் பலரீற்றதாதல் வேண்டும்.

312. துய்த்தலுந் தூக்கமும் யாக்கைத் தொழிலுமள
வொத்தன வாதலுமோ ரொண்கவின்-அத்தகைய
தம்முளொவ் வாதுறழ்தல் சாருமேற் சாருமால்
விம்முறுநோய் மேன்மேன் மிக

(கு-ரை) துய்த்தல்: உணவுண்ணுதலும் ஐம்புலனுகர்
தலும். அத்தகைய: வினைப்பெயர்; அத்தன்மையுடைய
மூன்றுமென்றவாறு. உறழ்தல்: மிகுதலுங் குறைதலும்.
விம்முதல்-அமுதல். விம்முறுநோய்-அமுதலைச் செய்ய
நோய்.

312

313. பாரானு மன்றக் கிளைஞர்த் தெரிவுசெய்
முராளர் மன்ற லுடையாராய்ச்-சீராக
வோதினராய் கண்றிற் கடுந்தெற்ற முற்றிலரா
யெதிலரு மாத லெழில்

(கு-ரை) கிளைஞர்-உறுப்பாகுநர். மன்றல்-கடிமணம். சேராக-திருத்தமாக. ஒதினராய்-படித்தவராய். மன்று: உசாமன்று. தெற்றம்-தண்டனை. ஏதிலர்-அயலார். எதி ஸராதல்: குழுச்சார்புநோக்கா தயலாராதல். 313

314. சுற்றந் தொழிலொழுக்க மெய்ப்பினில் வைப்பெனச் சொற்ற விவைநான்குந் துன்னுதல்-பெற்ற குடிவாழ்க்கை தீங்கின்றிக் குன்றுது நிற்றற் கடியாகி மன்னு மழுகு

(கு-ரை) து ன் னு த ஸ் அடியாகி மன்னுமழகென வியையும்.

எய்ப்பினில் வைப்பு: நோயானு முதுமையானுந் துற வள்ளத்தானு மிளைத்துத் தொழில் கைவிட்டபொழுது சுற்றறத்துக்குதவுதற் பொருட்டுப் பாதுகாத்து வைத்திருக் கும் பொருள்வைப்பு.

துன்னுதல்-கூடுதல். குடிவாழ்க்கை-குடும்பவாழ்க்கை. தீங்கு: வறுமை, பகை, பழியென்பன. அடியாகி-காரண மாகி. மன்னும்-நிலைபெறுகின்ற. 314

315. ஆர்வமோ கேக முயற்சி யடைவுநான் கீர்நலந் தீங்கென் றிரண்டினு-நேர்வனவே யாயினு நற்பா ஸழகியவா மஸ்லவை நோயினு நோவு தரும்

(கு-ரை) அடைவு: முயன்றடையற் பாலதனை யடை தல், ஈர்நலம்-ஸரிய நன்மை; ஈரிய-குளிர்ந்த: இனிய வென்றவாறு.

நலந் தீங்கென் றிரண்டன் கண்ணும் ஆர்வம், ஊக்கம், முயற்சி, அடைவென்னுமிந்நான்கு முறையானைப்ப

நிகழ்வனவேயாயினும் அவற்றுள் நன்மைப்பகுதியாகிய ஆர்வமுதலாய நான்கு மழகியனவாம். ஏனைத்தீமைப்பாற்பட்டனவாகிய ஆர்வமுதலிய நான்கும் ஒருவர்க்கு நோயிற் காட்டினுந் துன்பம் பயக்குமென்க. 315

316. யாடு குதிரைமான் யானைநாய் புள்ளின
மாடு வளர்க்கின் மகவேபோற்-கேடு
பனிவெயின் மாரி படர்காத்து நோய்தீர்த்
தினிதூட்டி யுய்த்த லெழில்

(கு-ரை) மாரி-மழை. கேட்டினையும் பணி முதலிய வற்றானுறுந் துன்பத்தையுந் தடுத்தென்க. படர்துன்பம். காத்து-தடுத்து. கேடு பகையாலுண்டாவது.

இனிதுண்பித்து இனிதுய்த்தலெனக் கூட்டுக. இனிதுண்பித்து-இனியவுணவினையூட்டி. இனிதுய்த்தல்-துன்பமின்றுகத் தொழிற்கண்டாத்துதல். 316

317. ஏடு முறியாம லேடுமேறுச் செய்யாம
லேடு நிலத்தி லிடாமன்மற்-றேடு
பிடிக்கின் வழாது பிறர்க்கீயா தோம்பி
வடிக்குமே டோதல் வனப்பு

(கு-ரை) ஏடு-புத்தகம். முறித்தல்: வளைத்தலுங் கிழித்தலும். மறுச்செய்யாமல்-அழுக்கும் புள்ளியு முண்டாக்காமல். நிலத்திடாமல்; வெறுநிலத்தில் வையாமல். வழாது: தவறிவிழாமலும் ஒழுங்கின்றிப் பிடியாமலும். பிறர்க்கீயாது: பிறர்க்குப் படிக்கக்கொடாமல். கொடுக்கவேண்டுமாயின் வேறு புத்தகம் வாங்கிக் கொடுத்தல் வேண்டும். வடிக்குமேடு-திருந்தப்பதிப்பித்த புத்தகம். ஒதல்-படித்தல். 317

318. அன்பினி ராடி யகந்தூய்மை யாக்கிமற்
றின்பமார் நல்வொழுக்க மேன்றுத்து-நன்பொருட்
பஸ்கலீ பூசி யுழைப்புப் பணிபூண்டு
வெல்கவின் மேற்கொள்வா ருண்டு

(கு-ரை) நீராடியென்பது முதலியவினைகளான் அன்பு
முதலாயின புனன் முதலியனவாகப் பிழும்பு பிறிதாதல
ணியாம். கலீ-கல்வி.

உழைப்பு-வாழ்க்கைத் தொழிலின் முயற்சி. பணி-அணி
கலன். வெல்கவின்: பிறரழுகினை வெல்லுமழுகு. மேற்
கொள்வார்: தம்மிடத்துச் செய்துகொள்வார்.

உண்டு: ஜம்பான் மூவிடப் பொதுவினைக் குறிப்பு
முற்று: ஈண்டுப் பலர் பாற படர்க்கை மேனின்றது;
உளரென்றவாறு. 318

319. மனைவிளக்கி நீர்தெளித்து மாலைவிளக் கேற்றி
நனைமலர்தூய் நல்லுளமோ டில்லம்-புனைகடவு
ஞேக்கம் புரிகடமை நோன்றன் மனைவாழ்வார்க்
காக்கம் பயக்கு மழுகு

(கு-ரை) வி ன கி: அலகிட்டுத்துடைத்து. மாலை
விளக்கு: மாலை நேரத்து விளக்கு, மாலை சூட்டிய விளக்
கென இரட்டுற மொழிதல். நனைமலர்-அரும்புமலரும்;
சூளிர்ந்தமலருமாம். நல்லுளம்: கவலையுந் தீய நினைவுமில்
லாதவள்ளம். தூய்-தூவி. இல்லம் புனைகடவள்-இல்லத்
தை அழுகு செய்யுந் தெய்வம். நோக்கம்: நோக்கஞேக்க
கம்: நினைவுகொள்ளுதல். புரிகடமை-செய்யுங்கடன்.
நோன்றல்-மேற்கொண்டுவிடாமை. ஆக்கம்-மேன்மேலு
யர்வு; செல்வமுமாம். 319

320. தமக்கியலுந் தோறுந் தமித்துறைத் லோவா
தெமக்கிறைதா வோமோமென் ரெண்ண-றுமக்கு
முடியுளா வெல்லாந்தம் முச்சடக்கன் முன்றுங்
கொடிதொரீடுப் பொற்புறாங் கொட்பு

(கு-ரை) இயலுந்தோறும்: வாய்ப்புக் கிடைக்குந்
தோறும். தமித்துறைதல்: யாரொடுங் கூடாது ஒரிடத்
துத்தனித்துத் தங்குதல். எமக்கிறைதான்-எமக்கிறைவ
ஞினைது திருவடி. ஓம்: இறைவனதீயற்பெயர். ஒமோம்:
அடுக்கு இடைவிடாமை மேல் வந்தது. கொடிது-திதினின்
றும். ஒரீஇ-நீக்கி. பொற்பு-அழகு. உரூஉம்: மிகுவிக்கும்.
கொப்பு-கொள்கை. ஒருவர்க் கிம்முன்றுங் கொடிதொரீ
இப்பொற்புறாங் கொட்புக்களாமென்க. பொற்புறா
உம்: நல்விளையினுகுமழகை மிகுவிக்குமென்க.

இனிக் கொடிதென்ற திருவினைத் தொகுதியை
யெனவும் பொற்பென்றது அறியாமை ஐயந்திரிபீனீங்
கிய அறிவினழகினை யெனவுங் கொளினுமாம். 320

321. உணர்வுப் பிழம்பா முயிர்யாண்டு முள்ள
துணர்வு பிறிதெதிர்ப்பா டன்றின்-றுணர்வுதான்
முன்னைத்தாக் கோதலின் முன்னுத் தனிமையே
தன்னைத்தா ஞேக்குந் தகை

பிழம்பு: திரஞ்சும் வடிவமாம். யாண்டுமுள்ளது: எவ்
விடத்துமெக்காலத்துமுள்ளது: அதனுற் புடைப்பெயர்ச்சி
யில்லதென்றவாறு. எனவே உணர்தலென்பதுதன்னின்
வேறுயதெதிர்ப்படுதலேயன்றிப் பிறிதின்றென்க; அசை
வில்லதாகவின். அன்று-அன்றி. தாக்கு-எதிர்ப்படுதல்;
“யானை வெருங்கும் புலிதாக் குறின்” என்புழிப்போல.
(முப்பால். ஊக்கமுடைமை.) ஒதல்-ஒழிதல். “‘ஓதல்
வேண்டும்’” என்புழிப்போல. (முப்பால். விளைத்
தூய்மை.) முன்னு: யா தொன்ற ஜெயம் நினையாத.

தகை-அழகு. தனித்திருத்தலே தன்னைத்தானேக்குதலை
லது அஃதொருதொழிலன் நெறன்றவாறு. செயலாயின்
நிறைவு பொய்க்கும்.

321

322. சார்பினே டன்றித் தமித்துளதன் றிவ்வள்ளஞ்
சார்பினற் றுன்றிரியுந் தன்மைத்துச்-சார்புதான்
றயதெனிற் றுய்து துகளிற்றே ஸற்றேயா
மாயவருட் சார்புடைம யைது

(கு-ரை) சார்பாவன ஏனை ஜம்புலன் முதலாய உலகக்
கூறுபாடெல்லாம். உள்ளம் அவற்றேடெல்லா மியைந்
தன்றித்தனி திருப்பதன்று; அதனால் அவற்றுவழிப்பட்டு
அவற்றுக்கேற்பத் திரிபுபெறுந் தன்மையுடையதுள்ளம்.
தூயசார்பு தூய்தல் லாத சார்பெனச்-சார்பிரு
வகைப்படும். துகளி ற் று-குற்ற முட்டையது. துகள்-
அழுக்கு: குற்றம். அற்றுகும்: உள்ளந்தானும் அத்தன
மையதாகும்: குற்றமுட்டையதாகு மென்பதாம். ஆய
வருள்-உயர்ந்த அருள்: திருவருள். ஜது-அழகியது.
ஐ-அழகு.

திருவருட் சார்புடைமையாவது திருவருளா கிய
சார்பினே நோக்கி நிற்றல்.

322

323. ஒருயிர் தான்றனை யோர்ந்து தெளிதலு
மாருயி ரெல்லாந்தா னுதலால்-ஆருயி
ரெல்லாமாய் நிற்கு மேழிற்செம் பொருளென்னி
ஙல்லாதாய் நில்லா தது

(கு-ரை) ஓர்ந்து-ஒருமுனைப்பட்டாராய்ந்து. ஆருயிர்-
அரியவுயிர்; கருவிக்கட்குப் புலனுகாத வுயிரென்றவாரும்.
ஆருயிர் நிறைந்த வுயிரென்றுமாம். செம்பொருள்: ஒரு
ஞான்றுந் திரிபின்றி இருந்தாந்கேயிருக்கும் பெராருள்.

அஃதாவது வள்ளியென்னும் வடுநீங்கு சிறப்பின் முதற் பொருள். அது: தான் றன்னையோர்ந்து தெளிந்தவயிர். அது எழிற் செம்பொருளின்றும் வேறுயிராது. அல்லா தாய்-வேறுய்.

எனவே அதுவேதானு யொன்றுயிருக்குமென்பதாம்.

324. அல்லும் பகலு மழகே புரிந்திட்டுப்
புல்லுந் திறத்திற் புகழ்பலவுஞ்-சொல்லும்
பழகியடிப் பட்டவருட் பாடஸர் தம் பொற்
பழகியசிற் றம்பலவ னன்பு

(கு-ரை) புரிந்திட்டு-விரும்பி நின்று. புல்லுந் திறத் தின்: அவ்வழகுடையானக் கூடிக் கலந்துகளிக்கும் வகை யால். தொழும்பர்-அடியார்.

அருட்பாடற்றெண்டரது பொற் பாவது அழகிய
சிற்றம்பலமுடையான்பால் அவர்க்குண்டாய அன் பா
மென முடிக்க. 324

325. தனது நனவினுறுந் தன்னுண்மைக் காட்சி
கனவினு மன்றியே காணுங்-கனவொழிந்
தாழுந் துயிலினு மத்துயிலி னப்பாலும்
வாழும் வனப்பே வனப்பு

(கு-ரை) ஆழும்-அழுந்தும். தன்னுண்மைக் காட்சி
வாழ்தலாகிய அழகே அழகு. 325

326. அவாவினே ட்சம் பொருளைய முன்றன்
குவாலினைச் செற்றுக் குமைப்பத்-தவாதுள
ஞன்றுத ஸெல்லா மொருங்கொழிந் தொள்ளிதிற்
றேள்றுத ஸெய்துந் திரு

(கு-ரை) குவால்-கூட்டம். செற்று-தடுத்து. குமைப்ப-
மகடுக்க. தவாது-கெடாது. உள்ள தவாதுள்ளுதலென்க.
ஒள்ளிதின்-ஒளியடையதாக. தெள்ளு தல்-தெளிதல்.
திரு: தெய்வ அழகு. தெள்ளுதல் திரு எய்து மென்மாறுக.

குமைத்தலால் ஒரு ந் கொ மின் தென் வியைக்க-
உளந் தெள்ளுதலென்க. 326

327. இறையருள் பெற்ற மிமையோர்வா ஸ்ததார்
துறையறந் தொல்லுலகு தூயோர்-குறையற
யாவரும் வாழ்க வெனவாழ்த்தல் யாவர்க்கு
ஶாய்வருந் தூய வழகு

(கு-ரை) இறை அருள்-இறைவனுந் திருவருளும்.
பெற்றம்-ஆவுமானேறும். வான்-மழை. துறையறம்-அறத்
துறை. தூயோர்-அகத்தும் புறததுங் குற்றமில்லாதார்.
ஐய்வருமழகு-உண்டாகிவளரு மழகுபயப்பது. 327

அழகியது முற்றும்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம்

ஓம்

செய்ய வெடுப்பு

அகர முதல்

பாட்டு	மருங்கேண்	பாட்டு	மருங்கேண்
அகவை	84	அன்பரு	11
அஞ்சாது	62	அன்பினீ	131
அஞ்சாமை	72	அன்புக்கு	40
அடக்கமொடு	121	அன்பு நா	48
அடக்கமொழுக்	100	அன்பும்	28
அடிமையாள்	36	ஆக்குவோற்	36
அடைக்கலங்	73	ஆசிரிய	23
அணியிழை	50	ஆடவர்க்குப்	10
அதிர்க்குந்	123	ஆடவர்க்கு	
அயற்சொற்	23	வாழ்க்கை	80
அருள் செய்	9	ஆட்கிக்	39
அல்லும்	134	ஆர்வமொ	129
அவாவினே	134	ஆவுதங்	37
அழகற்	79	ஆள்வினை	61
அழகிலவும்	41	இகலெதிர்	60
அழகுடையார்	7	இடக்கர்	103
அழகே நயக்கும்	48	இடங் கழி	30
அழகே யெனினு	116	இடம்பொரு	68
அழகொடு	77	இணங்கிக்	33
அறம்புரிதற்	16	இம்மை	72
அறனு	16	இம்பர்ச்	119
அறிவும்	75	இயங்குதந	94
அறிவொடு	99	இயலெழுத்து	24

பாட்டு	மருங்கெண்	பாட்டு	மருங்கெண்
இயல்பெழி	84	உயிரினை	111
இயற்கைப்	52	உயிருடைய	122
இயற்கை யழகு	4	உயிரொன்	4
இயற்கை யழகு	51	உயிர்தண்ணை	110
இயற்கையோ	90	உயிர்ப்பு	55
இரண்டாவ	114	உலகுதா	111
இல்லதில்	5	உலகுமுயிரு	6
இல்லமெரிப்பதூவும்	92	உலகிற்	108
இல்லா	59	உள்பொருளே	28
இல்லெதிர்	60	உள்ளங்	81
இளமைக்க ஞால்	68	உள்ளமுணர்வில்	110
இளமைக்க ஞேய்	68	உள்ளமொடுங்க	126
இளமைக்கழகு	9	உள்ளம்	80
இளமை முதுமை	89	உழப்புடையார்	70
இறையருள்	135	உழவர்	14
இறைவன்	112	உழையவர்	96
இன்ப மிழிவு	73	ஊட்டந்	32
இன்பமுந்	44	ஊர்ப்புறம்	57
இன்பமே	113	எண்ண	75
இன்பம்	70	எதிர்வார்ச்	5
இன்றி	3	எத்திறத்	95
இன்னிசை	106	எத்துணைத்	125
ஈன் றிளைப்	58	எத்துணையுஞ்	57
உகிர் கடித்தல்	109	எத்தொழிற்க	118
உடலழகிற்	44	எப்பிறப்பே	64
உடற் கழகு	11	எப்பெற்றி	26
உணர்வுப்	132	எப்பொருளாயினும்	2
உண்ட	83	எப்பொருள்	77
உண்டாட	97	எம்மொழியி	29
உண்ணூய்	71	எருவற்கட்	101
உண்ணை	67	எல்லாமுணர்வோனு	55
உண்ணை	88	எல்லார்க்கு	63

பாட்டு	மருங்கெண்	பாட்டு	மருங்கெண்
எல்லா வுயிரினையுந்	88	கலையுணர்விற்	50
எல்லாவுயிரு	118	கல்லார்க்குங்	92
எல்லாவுயிரு	19	கல்லுத்	22
எவ்வகை	115	கல்வியறிவொழுக்கம்	69
எழுதுகோன்	102	கல்வியறிவொழுக்கங்	55
எழுதுதல்	72	கல்வியை	45
எழுத்துக்	46	கல்வியொடு	61
எனைப்பொருள்	61	கல்வியொடு	51
என்பு	91	கவினிறை	25
ஏடு பொறிக்கு	76	கன்ஞங்	36
ஏடுமுறியாம	130	கன்ஞங்கள்	53
ஏழினு	2	கறங்கி	111
ஏனையழு	63	காதலொடு	76
ஏனையுயிர்க்	55	காதன்	27
ஐம்பொறியு	47	காதற்	17
ஓய்யா	78	காதிற்	26
ஒருவர்மற்	78	காம	100
ஒருவன் செய்	86	காலமறிந்து	65
ஒளியுடைய	83	காலமுங்	19
ஒறுத்தற்	31	காலுறை	95
ஒன்றினேன்	1	காளைக்குஞ்	58
ஒன்றே	93	கிள்ளை	93
ஒருயிர்	133	குடம்பை	82
ஒவிய	47	குட்டியுங்	84
கங்குற்	42	குத்து	20
கடவுளைப்	8	குயில் கூங்காக்	54
கடவுளொடு	101	குருடனுடைப்	65
கடவுள்பாற்	81	குற்றங்	99
கடன்படா	107	கூட்டாண்டை	127
கட்டுப்பா	25	கேட்டலுங்	90
கண்ணுத	43	கைக்குடை	70
கண்ணேட்டங்	45	கொடுப்ப	35

பாட்டு	மருங்கெண்	பாட்டு	மருங்கெண்
கோயில்	87	திறன்மான	106
கோல்செம்மை	69	திவிய	50
சார்பினளவா	104	துஞ்சாமை	114
சார்பினே	133	துஞ்சினார்	58
சிறுநோக்கு	98	துய்த்தாலுந்	128
சுருக்கம்	53	துறவிக்கென்	43
சுருட்டுப்	12	துறவுங்	15
சுழன்றுமேர்ப்	54	துனியுங்	17
சற்றந்	129	துக்கொடு	38
செய்தற்பண்	109	தாங்குமுயிர்	94
செய்தித்தா	105	தொகச்சொல்லி	21
செய்ய	53	நரியொடு	72
செல்வப்	63	நல்லது	14
செவ்விதகு	17	நல்லிசைச்	26
செவ்வியமையாச்	74	நன்மகளை	116
சேரியும்	65	நாடுகெழு	27
சொல்லுச்	66	நாட்கடனு	118
சொற்செறிவு	25	நாட்டுக்	14
சொற்பொழி	21	நாட்டுத்	78
நாலமெலா	103	நாட்பட்ட	86
தங்கொற்ற	49	நிலப்படை	98
தந்தைத்தாய்	15	நிலைக்களாம்	37
தமக்கியலுங்	132	நினைதலொடு	71
தமக்குப்	74	நினைத்தலொரு	117
தற்காப்புக்	124	நீராடிக்	33
தன்து	134	நீராவி	112
தன்பொருட்	34	நீர்மை	109
தன்னுடைய	87	நெற்றிக்	30
தன்னுறையு	104	நேரத்தை	102
தன்னைத்தா	49	நோய்நாடி	128
திங்கட்	52	நோற்றற்	44
திருமறு	17	படைக்கலஞ்	45

பாட்டு	மருங்கேண்	பாட்டு	மருங்கேண்
பண்டு	49	பெறியா	105
பயனில்	62	பெருமைக்	35
பயின்றூர்க்குத்	57	பெரும்பொழு	77
பல்லுவரு	99	பேரழகு	65
பற்றேஞ்று	97	பொறுமை	41
பாயிருள்	6	மகன்றுறவி	115
பாராளு	128	மகிழ்ச்சி	100
பாரினுயிர்க்	15	மக்கட்டெராகை	127
பார்ப்படிமை	39	மக்கட் பிறப்புரிமை	31
பிணியின்மை	48	மக்க எடிப்படை	32
பிரிந்ததங்	82	மக்க ஞாடற்கண்	33
பிறப்பானே	125	மக்கலௌ	83
பிறப்புப்	29	மங்கைப்	73
பிறப்புரிமை	27	மடிமை	74
பிறப்பொடு	107	மருகி	69
பிறர்க்குப்	42	மருத்துவர்	79
பிறர்க்கென	108	மனைபுல	85
புதியநா	34	மனையாட்டி	16
புதுமணம்	31	மனைவிளக்கி	131
புத்தம்	41	மாக்கள்	117
புலரிப்	8	மாலைவிளக்கு	106
புலரியங்	94	மிடிநோய்	39
புலரியம்	7	முகத்திற்	12
புலவிக்	30	முச்சாரார்	52
புலன்வழியே	93	முதுமைக்	43
புல்லலு	71	முதுமையஞ்	37
பெண்டாட்டி	64	முனிவர்	120
பெண்ஹர்க்	73	முன்னிலை	120
பெண்ணேவல்	60	முக்குச்	12
பெண்மையுங்	59	மேலுவக	62
பெரிது	66	மொழிக்கழகு	20
பெரியர்தம்	76	யாடு	130

பாட்டு	மருங்கெண்	பாட்டு	மருங்கெண்
யாண்டு	66	வாழ்க்கைக்	13
வயற்கழு	93	வானவரும்	18
வரவெதிர்	64	விலங்கும்	18
வரியெழுத்	56	விளக்கொளி	117
வலியா	96	விழைவு	35
வல்லாற்கு	59	வெள்ளொயர்தம்	115
வழக்குத்	13	வேட்கையும்	54
வழியியங்கு	96	வேட்டங்	74
வாய்மைக்கழு	10	வேஞ்சுமா	67
வாய்மை பயிற்சி	79	வேத	22
வாய்மையொடு	108	வேள் பாரி	123
வாளா	80	வைகறைப்	6
வாழ்	85	வைகறையாமந்	7

பிழை	மருங்கெண்	திருத்தம்
கொற்ற	99	கொற்றமு
யாய	69	யாய்
நிற்பான் நிலை நிற்க	23	நிற்பான்-நிலை நிற்க
எவ்விடத்தும்	53	எவ்விடத்தும்
செய்யுன்றுப்பு	53	செய்யுன்றுப்பு
கொள்ளுமிழை	53	கொள்ளுமிழை
வீடுமெற்றுய்தல்	62	வீடுபெற்றுய்தல்
செம்பெர்குளாய்	63	செம்பொருளாய்
சிர்த்தன்று	65	சிர்த்தன்று
கொப்பு	132	கொட்பு

